

SERXWEBÛN

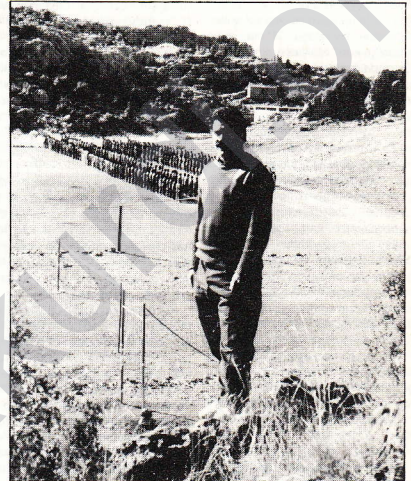
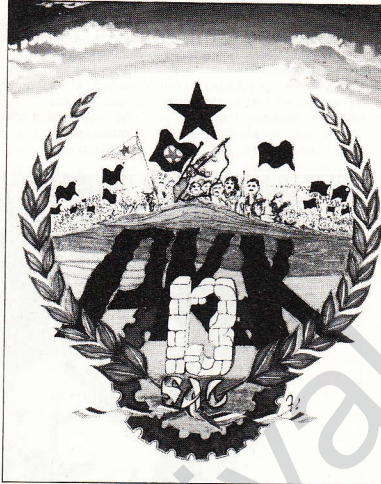
JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BÎ RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE!

Yıl 9 / Sayı 107 / Kasım 1990 / 3-DM

PKK'NİN 13. MÜCADELE YILINDA

ULUSAL HALK AYAKLANMASINA YÜRÜYÜRÜZ

“Halkımızı çağdaş ulusal ve toplumsal kurtuluş sürecine sokan, halkımıza ve insanlarımıza kimlik ve kişilik kazandıran PKK'nin 13. mücadele yılını, dünyada ve Ortadoğu'da çok önemli gelişmelerin yaşandığı, PKK önderliğindeki halkımızın gerillayı ve kitlesel eylemleri Kürdistan çapında yaygınlaştıran çeşitli yöntemlerle kesintisiz geliştirdiği bir ortamda giriyoruz. Bu ortamı dikkatle inceleyince, 13. mücadele yılının, her yıldan daha fazla PKK önderliğindeki halkımızın kazandığı bir yıl olacağını daha şimdiden görüyor ve buna inanıyoruz. Bu inançla, PKK'nin 12. kuruluş yıldönümü, halkımıza ve ilerici insanlığa kutlu olsun diyoruz.”

Yazısı 4. sayfada

PKK 12. mücadele yılını geride bıraktı / 13 mücadele yılında partileşmede yoğunlaşarak özgürlük ve bağımsızlığa koşuyor

Son sayfa

Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

TC'nin 67. yıl gerçeği ve özel savaş cephesinin yönetimi üzerine

Cumhuriyetin çağdışı temeli ve kişisizleştirme politikası

Bugün TC denilen olgunun resmen ilan edilmişinden 67 yıl geçmiştir. Bu olgunun düzeni, ortaçağın dinsel görünümlü resmi ideolojilerinin bile çok ötesinde bir şekil almış ve çarçımızın beyin yıkamakta oldukça gelişmiş teknikleriyle de yoğunca işlenmiştir. Adına TC'nin resmi ideolojisi dediğimiz, kemalizm dediğimiz bu olgunun düzeni; yoğun tarihi sapırmaya, ulusal ve toplumsal gerçekliği sapırmaya düzeninden başka bir şey değildir. Baştan beri kendini saklamaya, maskelemeye çalışmakta, kendiliğinden yüzünün olduğu gibi kavranılmasını önlemeye çalışmaktadır. Kendisine yönelik olası eleştirileri, muhalefeti geliştirmemeye ya da çarpık geliştirmeye çalışmış, tutarı bir karşı hareketin, devrimci bir hareketin gelişmesini engellemek için hayli çaba harcamıştır.

Adına, cumhuriyetin zinde güçleri derinden oru ve üniversiteleri, gerçeği sapıran sokak takımı ve papazlardan daha çağdışı ve onca geliştirilen ortaçağ ülmesinden daha geridirdir. Yine, bunun basın-yayın kurumları denilen vazaçları, her gün kulağları sağır edersine, gözleri kör edersine gerçeklerle oynarken ortaçağ kurumlarının vazaçlarından bin kat daha gerici ve tehlikelidirler. Bunlar alt ve üst yapıyıyla, son tahlilde suç olgusu olarak ele alınmaktan kurtulamayacak olan TC olgusunu, başka türlü göstermeye ve yaşıtmaya çalışıyorlar. TC olgusunu doğru kavramak, bizim için, Türk halkı için ve hatta bütün halklar için hayati önemdedir. Aynı zamanda bu gerçeğin içinde ölüm-kalım hikayemiz gizlidir. “Çok ötemizdedir, yaşamımızda fazla etkisi yoktur ve hatta biz ona karşı savaşıyoruz, dolayısıyla onu öyle çok derin, çok yönü ele almamıza o kadar gerici yoktur” görüşü yüzeyseldir, yetersizdir. Bilakis iliklerimizde kadar bizi etkiler, bütün ulusal ve toplumsal varlığımız üzerinde her türlü bitirici çabayı amansızca sergilerken, kişilik olarak da bizi nefes alamaz

Devamı 11. sayfada

Partimizin 13. mücadele yılı yaygın gerilla eylemleriyle selamlandı

Ulusal kurtuluş mücadelemiz, Partimizin kuruluş ayı olan Kasım ayında da gelişimini kitlesel eylemlilikle sürdürdü. Diyarbakır Cezaevi'nde başlayan ve diğer cezaevlerine de yayılan açık grevi ve ölüm orucu direnişleri, amacına ulaşarak sonuçlandırıldı. Direnişler, Kürdistan, Türkiye ve yurtdışı alanlarında çeşitli eylemlerle destek gördü. Sömürgecilerin, “Açık grevlerine taviz vermeyeceğiz” yönü katı tavırları, direnişin ve protesto eylemlerinin kararlılığı ve yoğunluğu karşısında boşa çıktı. Direniş kazanırken, sömürgeciler kaybettiler. Bu eylemlilik süreci, sömürgecilerin keyfi ve intikamcı uygulamalarının karşısında artık toplumun tüm baskı ve tehditlere rağmen sessiz kal-

mayacağını teyit etti.

Şehirsel alanlarda kitlesel eylemlilik yaygınca sürerken, ARGK gerillaları başarılı askeri eylemlerle kazanımlar sağlayarak, sömürgeci operasyonları boşa çıkardılar.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin, tüm sömürgeci uygulama ve operasyonlara karşı yaygınlaştırdığı açıktır. Halk desteği de, sömürgecilerin yıldırma çabalarına rağmen durdurulamadı. Tutuklamalar, sürgünler ve köy boşaltmalarıyla sömürgeciler varmak istedikleri sonuca ulaşamadılar. Bu çağdışı uygulamalar, halkın büyük tepkisine ve direnişin yol açmakta, TC'yi uluslararası düzeyde teşhir-tercit etmektedir.

TC devlet yetkilileri, her fırsatta

Devamı 2. sayfada

Direniş şehitlerimizi saygıyla anıyoruz

6-10. sayfalarda

EKİM DEVRİMİ İNSANLIĞA YOL GÖSTERMEYE DEVAM EDİYOR

21. sayfada

DİRENMEK DÜŞMANI YENMEKTİR

8 Ekim günü, savaş esirlerinin sürgünüyle başlayan açık grevleri ve ölüm orucu direnişleri, sömürgeciliği bir kez daha dize getirdi. Bilindiği üzere Diyarbakır Cezaevi'nde başlayan açık grevleri, diğer cezaevlerine yayılmış ve toplumun tüm duyarlı kesimlerini harekete getirmiştir. Sömürgecilerin katı yıldırma çabaları sonuç vermemiş, aksine buna karşı Türkiye, Kürdistan ve yurtdışı alanlarında açık grevleri çığ gibi büyümüştür.

Sömürgeciler, yoğunlaşan direnişler ve yaygınlaşan dayanışma eylemleri karşısında geri adım atmak zorunda kalarak, devrimci tutuklulara

Devamı 3. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor: KÜRDİSTAN'DA TÜRLÜK, İSLAMİYET VE ULUSAL KURTULUŞÇULUK

“Türkiye’de, pek çok alanda olduğu gibi, din ve islamiyet alanında da çoğu zaman ilerçilik, geriliclik gibi kavramlar karıştırılıyor. Özellikle laiklik kavramının anlamı, topluma son derece çarpık biçimlerde sunulmak, empoze edilmek isteniyor. Toplumun ezici bir çoğunluğu dinin, islam dininin etkisinde olan Türkiye’de, denilince ki, solun en önemli yetmezliklerinden bir tanesi de, dine ve

dini inanç sahibi kitlelere yaklaşımdır. Solun zayıflıklarının ve kitleselleşemesinin başlıca nedenlerinden biri de, kazanması gereken bu kitleleri kazanacak yöntem ve yaklaşımlar geliştirmemesidir. O nedenle, bu alanda da kavram karışıklıklarını gidermek, sahte olanı gözler önüne sermek ve doğruları yerli yerine oturtmak kaçınılmaz oluyor...”

18. sayfada

Haliî TUNÇ, Ekrem ÖZBEK ve Adnan YILMAZ adlı yoldaşlarımızı ihbar ederek şehit düşmelerine neden olan ajan Şexmus Poyraz, ARGK gerillalar tarafından cezalandırıldı. Köy yakınlarında arabasından kısırlan ajan öldürüldü, arabası da yakıldı.

Şexmus Poyraz adlı unsur, yoldaşlarımızın kanına girdikten bir yana düşmanın koruması altındaydı. Gerçekleşen bu devrimci intikam eylemi, ihneti korumaya düşmanın güvenini yitirmeyeceğini bir kez daha gösterdi.

ORTA EYALET

BAYKAN: 24 Eylül günü Baykan'da bir grup ARGK gerillası ile düşman birliği arasında çatışma meydana geldi. Çatışmada düşmana ağır darbe vuruldu. Aynı çatışmada, vurulan 1 yüzbaşımlık silah ve teçhizatını almak üzere mevzısından çıkan **Zeynel AKYAR (Fırat)** yoldaş da şehit düştü. Fırat yoldaş, Hollanda'da Partlye taşınarak sıcak savaş ortamına giden oldukça genç bir yoldaşımızdı. Gerilla kaynaklarının bildirdiğine göre, Fırat yoldaş, bu son çatışmada kahramanca bir direniş sergileyerek ölümsüz şehitler kervanına katılmıştır.

LİCE-GENÇ: 30 Ekim günü Diyarbakır'ın Lice ile Bingöl'ün Genç ilçelerinde başlantısı sağlayan karayolunda pusu kuran ARGK gerillaları, 6 araçlık düşman konvoyunu şiddetli saldırılarla imha ettiler.

Bölgeden ulaşan habere göre, 7 Kasım günü de Kocatepe köyü yakınlarında ARGK gerillaları ile sömürgeci birlikler arasında bir çatışma meydana geldi. Çatışma, ARGK gerillalarının bir düşman konvoyuna yaptıkları saldırı ile başladı. Çatışmada 2 düşman aracı tamamen imha edildi ve içinde subayların da bulunduğu sanılan en az 20 asker öldürüldü. Ayrıca, bir Silvanlı ve diğeri Lice'nin Sisi (Yolcatı) köyünden olan 2 ARGK savaşçısı kahramanca direnerek şehit düştü.

Lice'de bu ay içerisinde başka çatışmalar da meydana geldi. Ayrintılarını öğrenemediğimiz çatışmalardan biri Derxun köyü civarında meydana geldi.

Herzan (Kayaçık) köyü karakoluna yapılan baskında 12 askerin silahı alındı. Gerillalar, kendilerine karşı direndiklerinden dolayı askerleri cezalandırmadılar.

Korkulupınar köyü yakınlarında bulunan sömürgecilere ait odun deposu yakıldı. Erkenken yangını farkeden sömürgeçler, söndürme çalışmalarına olası büyük zararın önüne geçtiler.

22 Kasım günü gerillalar Derün köyünde toplandı. Toplantı ardından sömürgeçler köyü basarak 13 yurtseveri gözaltına aldılar. Yurtseverler bir süre sonra serbest bırakıldılar.

9-10 Kasım günlerinde ise sömürgeçler Lice'nin Sisi ve Çınazor köylerini bastılar. Yurtseverleri döverek hakaret ettiler.

Şaklatay köyünde "bölücülük propagandası yapıldı" gerekçesiyle Mahmut Bektaş adlı yurtsever 15 Kasım'da gözaltına alındı ve gözaltı durumu devam ediyor.

BİTLİS: 8 Kasım günü gerillalar Şex Cuma mıntıkasında sömürgeçlerini kullandığı güzergaha mayın döşediler. Mayına çarpan 1 düşman aracında 1 teğmen ve 1 er öldü.

Eylem ardından başlatılan operasyonlarda, ARGK gerillaları pusular kurdular. Pusularda ve çıkan çatışmalarda düşman büyük kayıpları verdi. Düşman ölü ve yaralıları Tatvan'da hastaneye kaldırdı. Gerillalar kayıp vermedi.

BİSMİL: 10 Kasım günü ARGK

gerillaları, ilçe merkezinde 1 polis otosunu taradılar. Gerillaların saldırısında 2 polis çeşitli yerlerinden yaralandı, araç da önemli oranda tahribata uğradı. Eylem sonrasında 25 kişi gözaltına alındı.

DIYARBAKIR: Köy Hizmetlerinde çalışan ve Yol-İş Sendikası'na bağlı olan 30 bin mevsimlik işçinin, Maliye Bakanlığı tarafından kadro verilerek işine son verildi. Bunun üzerine 67 kişi 15-17 Kasım günlerinde açık grevde çıkarak kankılığın bu kararını protesto ettiler.

Açık grevci işçiler, eylemlerinin ardından bir basın açıklaması yaparak şunları söylediler:

"Bizler köy hizmetlerinde çalışan mevsimlik işçiler olarak insan onuruna yakışır bir ücret alamazken, sezon sonu işten çıkarılarak açık ve sefaletle mahkum edilmektediriz. Bölge politikacıları kendi çıkarları uğruna kendi yakınlarını kayıracak işe alıp, bizlerin iki ay önceden işten çıkarılmaması neden oldular. Açık grevi yaparken sesimizi duyurmaya çalıştık."

ŞİRVAN: Kasım ayının ilk haftasında ilçeye bağlı Dizan (Özyurt) köyünde görevli 14 korucudan 7'si silahını bırakarak koruculuktan vazgeçti. Ayrıca Firyar (Elmadalı) köyünde de bir korucu silahını bıraktı.

BATMAN: İlçede kimlikleri tam tespit edilemeyen 2 ceset bulundu. Alınan habere göre, Batman'ın bir cesetlerinin birinin şehide her türlü ahlaksızca işlemlerde bulunan ve polisle de işbirliği yapan bir unsura ait olduğu sanılıyor.

Ote yandan başka kaynaklardan alınan bir habere göre, Batman'ın bir köyünde gerillalar 7 korucunun silahlarını aldılar ve koruculuk yapmaktan vazgeçmelerine dair söz aldıktan sonra bu unsurları serbest bıraktılar.

DERSİM EYALETİ

OVACIK: Kurtuluş Ordumuz ARGK savaşçıları ile DABK (Doğu Anadolu Bölge Komutanlığı) savaşçıları ortaklaşa bir eylemle 2 araçlık düşman konvoyunu pusuya düşürdüler. Kasım ayının ilk haftasında Ovacık İlçesinin Merx mntıkasında gerçekleşen eylemde, düşman araçları tımden imha edilirken, en az 10 düşman askeri öldürüldü ve birçok asker de yaralandı.

Bu çatışmadan 2 gün sonra bir düşman operasyon birliği tarafından ortak oluşturulan ARGK-DABK müfrezası dağıtılmaya alındı. Çıkan çatışmada düşmana 2 ölü ve 2 de yaralı verildiler. Kuşatma yarandı. Çatışmada 1 DABK savaşçısı da şehit düştü.

Ortaklaşa gerçekleştirilen bu eylemler ardından sömürgeçlerin başlattığı operasyonun esasnasında yeni bir çatışma meydana geldi. Çatışmada düşmanın kayıplarını öğrenilemedi. Aynı çatışmada 4 DABK savaşçısı şehit düştü.

ışmada düşmanın kayıplarını öğrenilemedi. Aynı çatışmada 4 DABK savaşçısı şehit düştü.

Bölgede ilk defa ARGK ile DABK eylem birliğini uygulamaya geçirdiler. Sömürgeci Türkiye devletine karşı savaşmak isteyen güçlerle eylem birliğini yapmaya ve bu güçlere verebileceği her türlü desteği sunmaya hazır olduklarını çeşitli vesilelerle kamuoyuna duyuran Partimizin bu konuda birçok çağrısı vardı. DABK'ın Partimizin gücü birliği çağrısına olumlu cevap vermesi sonucu, Dersim'de bu ortak dayanışmanın ilk örneği gerçekleştirilmiştir.

HOZAT: 29 Kasım günü ilçenin Beşelma köyünde bir ARGK birliğinin sabaha karşı pusuya düşürülmesi sonucunda çatışma çıktı. Yaklaşık 8 saat sürdü çatışmada, Kurtuluş Ordusu gerillaları güçlü savaşçıları ile düşmana birçok kayıp verdirdiler. Aynı çatışmada 4 ARGK gerillası da şehit düştü.

Şehit düşen gerillalardan Arif (Karslı) yoldaş, bir süre cezaevinde kalmış ve daha sonra serbest bırakılınca tekrar mücadele safına katılmıştı. Birkaç yıldır Dersim'de faaliyetleri içerisinde bulunuyordu; bu çatışmaya giren grubun sorumlusu suyu, Ahmet (Karslı) yoldaş, sonbaharda ilçesi safına katılmıştı. Rıza (Bingöllü) yoldaş, son dönemlerde ARGK'ye katılmıştı; evli, dört çocuk babasıydı. Salih (Elbistanlı) yoldaş da, sonbaharda mücadele safına girmişti.

GÜNEYBATI EYALETİ

PAZARCIK: 28 Kasım günü, birkaç gün önce birliklerinden bir çatışma sonucu ayrı düşen 2 ARGK gerillası ile bir operasyon birliği arasında çatışma meydana geldi. Çatışmada son memilerine kadar kah-

ramanca direnen 2 ARGK gerillası şehit düştü. Düşman kayıpları ise öğrenilemedi.

Sözkonusu çatışma burjuva basınına farklı şekilde yansdı; "4 teröristin öldüğü" açıklandı. Alınan habere göre, öldürülen diğer 2 kişi çatışma yerinin yakınında muhtemelen oduna giden bir baba ile oğludur. Askerler keyfi olarak ilkin oğulu öldürüyorlar, ardından oğlunun yarasını sarmaya çalışan babayı kurşunluyorlar. Cesetleri köyde muhtar teslim eden sömürgeçler, geçreğin saklı tutulması için köylüleri tehdit ettiler.

SERHED EYALETİ

KAĞIZMAN: Kasım ayı sonlarında ilçenin yakınında DABK safına katılmaya giden 2 devrimci, sömürgeci bir birlik tarafından pusuya düşürüldü. Arifan seri ateşler sonucu 1'i bayan 2 devrimci şehit düştü.

DİRENMEK DÜŞMANI YENMEKTİR

Baştarafı 1. sayfa

rın talepleri önünde diz çöktüler. 14 Kasım günü sağlanan anlaşma sonucu, tutukluların 11 maddelik talepleri kabul edildi.

Direnişlerin 36. gününde, sömürgeçlerin anlaşmaya oturması direnişin zaferi oldu. TC, her türlü savunma olanağından yoksun tutukluların direniş karşısında tutunamadı. Kürdistan'da silahlı ve silahsız direnişin işi geçirecek etekmeğe bürünmesi, sömürgeçliği müthiş zorlayarak, büyük kazanımları yaratıyor. Savaş esirlerinin ve halkın direniş gerektiğinde bir kez daha görüldü ki, direnmek artık yaşamı yaratmakla kalmıyor, kazanımları ortaya çıkarıyor ve böylece düşmanın yenilgisini kaçınılmaz kılıyor.

Anlaşma sağlanan talepler şunlardır:

- 1- Koşullarda tutukluların seçeceği temsilcilerin kabulü,
- 2- Koşullar arasında ziyaret serbest olacak (Cezaevi yöneticileri en çok bu maddeye itiraz ediyor, spor vs. vesilelerle koşullar arası görüş serbest olacak),
- 3- Sürdürülen durdurulacak, mahkemeleri devamlı olanı dev sürdüğü edilmiş olan Diyarbakır Cezaevine geri getirilecek,
- 4- Her türlü yasal yayının içeriği giriş serbest olacak,
- 5- Polisler, gerek görüş sırasında, gerek saat zamanlarda tutuklu aile ve yakınlarını rahatsız etmeyecek,
- 6- 29 Ekim günü olan, ancak iptal edilen açık görüş, ileride saptanan bir günde yapılacak,
- 7- Soruşturmadan çıkan tutuklulara iki nüsha rapor verilecek, bunlardan bir adeti tutuklu da kalacak,
- 8- Yemekler doktor kontrolünde kalacak, yemeklerin kalitesi artırılacak,
- 9- Hastalar gününde muayene edilecek, ilaç giderileri hem tutuklu hem de hükümlü olanlar için cezaevi yönetimi tarafından karşılanacak,
- 10- Kalorifer tertibatı tamir edilecek, cezaevine gelen 250 milyon TL gibi büyük mblağın bir kesimi cezaevi koşullarının düzeltilmesi için harcanacak,
- 11- Savaş esirlerinin Eskişehir'e aktarılması planından vazgeçilecek.

Tutuklu yakınları 15 Kasım günü Diyarbakır'da yaptıkları basın toplantısında, "Yüreğimizi ferahlatan bu mutluluk diğer acılarımızı hafifletmiyor" diyerek, hem anlaşma maddelerinin sıraladılar, hem de şu talepleri yeniden gündeme getirdiklerini açıkladılar:

1- Doğu ve Güneydoğu halkımız (Kürt halkına, bn.) yapılan zulüm son

verilmelidir,

2- Halkı birbirine düşüren koruculuk sisteminde son verilmelidir,

3- İşkence son bulmalı, genel af çıkarılmalıdır,

4- Botan'da köy boşaltmalara ve orman yakmalarına son verilmelidir,

5- Cenazelerinin almak isteyenlere zorluk çıkarılmamalı, cenazeler geri verilmeli, sahiplerine baskı yapılmamalıdır,

6- SS Kararnamesi olarak bilinen 424 ve 425 sayılı Kanun Kürt'teki Kararnameler iptal edilmelidir,

7- Olağanüstü Bölge Valiliği kaldırılmalıdır,

8- Kazanılmaları dokunulmamalı, cezaevlerinde yeni huzursuzluk ortamı yaratılmamalıdır.

Bayrampaşa Cezaevi Savcısı ölümle cezalandırıldı

Bayrampaşa Cezaevi Savcısı Niyazi Fikret Aygen, göre yerine gideken İstanbul'da, Devrimci Sol'un askeri kanadı Silahlı Devrimci Birlikler tarafından kurşunlanarak cezalandırıldı.

Faşist savcı, 15 Şubat 1990 tarihinden bu yana Bayrampaşa Cezaevinde görev yapıyordu. Devrimci tutuklulara yapılan her türlü işkence ve baskının baş sorumlularından. N. Fikret Aygen adlı faşist savcının 12 Kasım günü işlediği suçlarının bedeli olarak cezalandırılması, TC'nin telafına yol açtı. Verilen demerler de, faşist yönetimin ne denli sarsıldığını ortaya koyuyordu.

Aydın'da 2 PKK kadrosunun öldürülmesinde rol oynayan bir gardiyan vuruldu

9 Kasım günü, Aydın E Tipi Cezaevinde görevli olan gardiyan Yolcu Yıldırım'a yönelik bir saldırı yerli güçler gerçekleştirildi. Gardiyan Yolcu Yıldırım, 1989 Ağustos'unda devrimci tutuksalın gerçekleştirildiği açık grevi sırasında PKK'lı savaş esirlerinden Mehmet YALÇINKAYA ve H. Hüsnü EROĞLU yoldaşların dövülerek katledilmesinde rol oynamıştı. ARGK İntikam Tiri tarafından cezalandırılan gardiyan, devrimci tutuklulara sadistçe işkence yapmakla tanınırdı.

Vurulan gardiyan ağır şekilde yaralanarak hastaneye kaldırıldı.

SERXWEBÜN BONE FİŞİ

Adı, soyadı:

Adres:

6 aylık

Almanya içi:

DM 18

Almanya dışı:

DM 20

1 yıllık

Almanya içi:

DM 36

Almanya dışı:

DM 40

Abone hesap numarası:

StadtSparkasse - Köln

Konto Nr.: 27 60 29 52

BLZ: 370 501 98

Yazışma adresi:

Serxwebûn

Postfach 10 16 83

5000 Köln 1

NOT: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine gönderiniz.

PKK'NİN 13. MÜCADELE YILINDA ULUSAL HALK AYAKLANMASINA YÜRÜYORUZ

Halkımızı çağdaş ulusal ve toplumsal kurtuluş sürecine sokan, halkımıza ve insanımıza kıymetli bir yıl kişilik kazandıran PKK'nın 13. mücadeleye yılına, dünyada ve Ortadoğu'da çok önemli gelişmelerin yaşandığı, PKK önderliğindeki halkımızın gerilimi ve kitlesel eylemleri Kürdistan çapında yaygınlaştıran çeşitli yöntemlerle kesintisiz geliştiği bir ortamda giriyoruz. Bu ortamı dikkatle inceleyince, 13. mücadeleye yılının, her yandan daha fazla PKK önderliği bir yıl içinde halkımızın kazandığı bir yıl olacağına daha şimdiden görüyor ve buna inanıyoruz. Bu anlamda, PKK'nın 12. kuruluş yıldönümü halkımıza ve ilerici insanlığa kutlu olsun diyorum.

Bundan bir yıl önce, PKK'nın 12. mücadeleye yılına girenken Parti Önderliğimiz, "Bu dönemde aktif ayaklanma taktiği tutar" demişti. Ocak 1990'da ise, "Önümüzdeki on yıllar, Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlük yılları haline gelelim" şiarını getirerek, 1990'ı yıllara ilişkin Partimizin bu halkımızın hedefini belirlemiştir. PKK'nın 12. mücadeleye yılında ulusal kurtuluş mücadelemizin yaşadığı büyük gelişmeler, ülke çapında yaygınlaşan ve faşist-sömürgeci düşmanı günlük olarak döven gerilla ile, Nusaybin ve Cizre'den başlayarak ülkemizin çok sayıda kasaba ve kentine yayılan ve çeşitli yöntemlerle günümüze kadar gelişerek süren kitlesel eylemler, yerel halk ayaklanmaları, hem bu belirlenimlerin ne kadar somut ve gerekçeli olduğunu göstermiş, hem de bu doğrultuda tarihi adımların atılması olmuştur. Artık ulusal kurtuluş mücadelemizin yeni bir döneme girmiştir. Öncünün savaşından kitlesel savaşına ulaşılmıştır. Ulusal kurtuluş mücadelesi, gerilla ve halk ayaklanması gibi halk savaşının stratejik önelemi ki temel mücadele biçimine kavuşmuştur. Bu gelişme, ulusal ve uluslararası düzeyde ulusal kurtuluş hareketimizin temel bir sıraya yansımaları sağlamıştır. Denilebilir ki, PKK'nın başından beri yürüttüğü mücadele, geçtiğimiz yıl içinde siyasal bir kırmızı deni kermiş bürünmüştür. 13. mücadeleye yılına işte bu temelde girilmektir.

13. mücadeleye yılına girenken güncel durumun mücadelemiz üzerinde etkide bulunan temel bazı özellikleri nelerdir?

Her şeyden önce, uluslararası alandaki çok önemli değişikliklerden söz etmek gerekir. Bazı sosyalist ülkelerde ortaya çıkan değişiklikler, Varşova Paktı'nın dağılması ve NATO'nun eski konumunun sarılması, ABD ile Sovyetler Birliği arasındaki ilişkilerin durumu, ki Almanya'nın birleşmesi, "Avrupa Birliği" denen olay içindeki gelişmeler, "yurusama", "silahsızlanma", "insan hakları" denen olaylar ve benzeri hususlar bu konuda sayılabilir. Bu değişikliklerin günümüzdeki Ortadoğu krizi ile belli bir noktaya gelmesi, nitelikleri daha iyi anlaşılır olmuştur. Bunlardan, kısaca şunu belirtmek istiyorum: İlk önce Ortadoğu Savaşı sonrası oluşan uluslararası ilişkilerde önemli değişiklikler olmuştur ve olmaktadır; dünya hızla siyasal değişim içinde, eski düzen yıkılmıştır ama yerinin nası sonuçlanacağı henüz kesin belli değildir, değişim hızla devam etmektedir. Sovyetler Birliği ve ABD önderliğindeki askeri blok dünya düzeni artık yoktur. Bunu, Sovyetler Birliği ve ABD'nin "süper güç" biçiminde tabir edilen

liderliklerinin ortadan kalkması tarzında ifade etmek daha doğrudur. Kuşkusuz bu ki devlet, askeri güç bakımından hala en kuvvetli devletlerdendir, fakat ekonomik ve mali güç bakımından Japonya ve Almanya bunları geride bırakır hale gelmişlerdir. Ayrıca Fransa, İngiltere, Çin gibi devletler kendi etkinliklerini geliştirmek için çaba harcamaktadırlar.

Bütün bunlar ne demektir? Bunlar, dünyanın iki siyasal merkezli olmanın çökmesi ve çok merkezli hale gelmesi demektir. Emperyalist devletler arasındaki ittifakın zayıflaması ve çökeltilerinin artması demektir. Nitekim Ortadoğu krizi üzerinde bu durum açıkça görülmekte ve bunun giderek büyüyüpacağı açık olmaktadır. ABD'nin bu kadar saldırgan davranması ve askeri gücünü öne sürmesi, emperyalist devletler arasındaki çelişki ve mücadeleye ilerdiği korumak ve geliştirmek içindir. Fransa, Almanya ve Japonya gibi devletler bu durumda çelişki içinde olduklarını izledikleri politikaya göstermişlerdir. Buradan çıkan sonuç, emperyalistler arasındaki mücadeleye ilişkin şöyle görülebilir: "Avrupa Birliği" denen şeyin bugünkü durumu asımsayacaktır. Nitekim İngiltere ile Almanya arasındaki çelişki çok ileri düzeye varmıştır. Bu durum dünyayı ne tür çatışmalara götüreceği üzerine şimdiden bir şey söylenemese de, otuz yıldır dünya siyasalentele ortaya çıkan kıtanın kırılması çözüldüğü, dünyanın bir siyasal değişim için girildiği, çeşitli alanlarda dünya siyasal değişikliklerinin ortaya çıkacağı söylenebilir. Bu, devrimci siyasal gelişme ortamının daha çok iması demektir. Dünya, giderek yeni bir devrimler dönemine sahne olacaktır. Emperyalistlerarasındaki mücadelesinin insanlığı tehlikelere düşürmesini önlemenin yolu da devrimleri daha çok geliştirmek ve muzaffer kılmaktır.

İkinci önemli husus olarak, ezilen halklara emperyalizm arasındaki çelişkinin daha da derinleşeceği ve bu temelde savaşların artacağı açıktır. Buna, Kuzey-Dünya çelişki ve mücadelesi de demektir. Yeni sömürgeci üzerindeki mücadele kızgıncak, yeni sömürgeci biçiminde değişiklikler olacaktır. Emperyalistler arasındaki mücadele, emperyalist sömür ve saldırganlık arttıkça, zenginlerle yoksullar, halklarla emperyalizm arasındaki savaşlar da büyüyacaktır. Dünyanın geniş alanlarında anti-emperyalist tutum giderek daha çok canlanacaktır. Dünyanın en önemli devrimin gücünden olan bu mücadeleye, yeni devrimci gelişmelerin de temel olacaktır. Ki bloklu dünyanın yarattığı kilitlenmelerin çözülmesi, bazılarının ileri sürdükleri iki halkların kurtuluş mücadelesini azzaltmayacak tersine arttıracaktır; Afganistan, Kamboya, Nikaragua gibi ülkelerde görülen çözümsüzlükleri ortadan kaldırarak, devrimci gelişmelerin daha çözümlüye olmalarına olanak sunacaktır.

Uluslararası alanda yaşanan bu değişiklikler Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi açısından da çok fazla öneme sahiptir. Bir kez, faşist-sömürgeci Türk rejiminin durumu yerinin nası sonuçlanacağı henüz kesin belli değildir, değişim hızla devam etmektedir. Sovyetler Birliği ve ABD önderliğindeki askeri blok dünya düzeni artık yoktur. Bunu, Sovyetler Birliği ve ABD'nin "süper güç" biçiminde tabir edilen

kendisinden daha güçlü olan devletler bile mevcut değişime dayanamamışlardır ki, onun sıkışmasını devam edeceği açıktır. Nitekim sürekli bölgesel ve uluslararası gerilim ve hatta savaşı çıkartarak birleşme nefes almayacak olmaktadır. ABD'nin önderliği Ortadoğu savaşını kıskırtmasını nedeni budur. Ayrıca Türkiye üzerinde süren emperyalist mücadeleden de yararlanarak, ABD, Almanya, Fransa, Japonya, hatta Sovyetler Birliği gibi devletleri dengelemek ve kullanmak istemektedir. Ancak son dönemlerde ABD atına iyice binmiş olduğunun açıkça çıkması, bu dengelemeyi götürme kabiliyetinde olmadığını göstermektedir. Bundan sonra daha yararlanarak isteyecektir, fakat değişim dünyada bunun kendisine büyük güç vermesi mümkün değildir.

Baş düşmanımızın bu biçimde sıkışması, ulusal kurtuluş devrimimizin lehine bir durum demektir. Mevcut değişim düşmanımızı sıkıştırarak, dolayısıyla bizim mücadeleyi geliştirmeye olanak sunmaktadır. Ayrıca, dünyanın iki askeri blok arasında sıkıştırılmasının ortadan kalkması olgusundan da çok yararlanabilecek ülkelerden biri de Kürdistan'dır. Unutmayalım ki, eski dünya Kürdistan'ın parçalanması, paylaşılması ve sömürgeleştirilmesi üzerine kuruluştur. Özünde ülkemiz ve halkımız yok sayılıyor ve tarihten silinmek üzere yok ediliyor. Böyle bir sistemin kırılmasını ve belli bir değişim sürecinin yaşanmasını, halkımızın ulusal kurtuluşu açısından tarihi ve çok önemli bir fırsat olarak görmek gerekir. Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü için mevcut uluslararası koşulların daha elverişli olduğunu görmemek körük olur. Ayrıca, PKK ve önderliği ettiği mücadeleye ilişkin bugünkü dünyamız mevcut koşullarla birleşmesi, mevcut değişimi böyle bir mücadeleye karşılıyoruz olamaz. Zaten ulusal kurtuluş açısından tarihi bir şans olmaktadır. Kuşkusuz kurtuluş, bağımsızlık ve özgürlük kendiğinden daha da az çabaya gelecek değildir, kimse de fazla bir destekle bulunmayacaktır. Fakat bu koşullara dayatılacak topyekün bir mücadele, halk savaşımızda geliştirilmesi, çok önemli ve hızlı sonuçlar ortaya çıkarabilecektir. Bu nedenle, dünyada yaşanan mevcut değişim sürecine ulusal kurtuluş savaşımız dayatmak, gerilimi ve halk ayaklanmalarının geliştiği için tüm gücümüzü harcama bizim açımızdan hayati önemdedir. Bu büyük sonuçlar elde etmemiz için ortam her zamankinden uygun, olanaklar her zamankinden elverişlidir. Mevcut süreç biz ulusal kurtuluş için ayaklanmaya zorlamakta ve mahkum etmektedir.

Dünyada yaşanan değişim sürecinin bugün Ortadoğu'da en ağır bir krize karşılıması önemli, elbette bir tesadüf değildir. Ortadoğu'daki düzen, dünya savagılarına kurulumuş ve ki askeri blok dünyaya bile sürekli savaşlara sahne olarak günümüze kadar gelmiş bir gündür. Bu nedenle, dünyadaki değişimin Ortadoğu'da esas biçimine kavuşacağı, en erkenden bu bölgeyi etkileyeceği ve daha çok bundan etkilenileceği açıktır. Nitekim Ortadoğu'daki statükoyu mevcut değişime dayanamayan ve yeni statükoyu arayışlarının savaşı tehdidi düzeyinde sürdüğü ortadadır.

Ortadoğu'nun yapısı, sorunları ve temel çelişkileri bilinmektedir. Irak-Kuveyt sorunu ve ABD'nin askeri

yiğnağıyla ortaya çıkan durum çokça değerlendirilmiştir. Bölge, tüm dünyayı etkisi altına alacak bir savaşın işiye doğru gidip gelmektedir. Bölgedeki statükoyun parçalanması doğrultusunda bir gelişme imvlenmektedir. Eğer hala savaş çıkmazsa, savaşta taraf olan güçler bu konuda adam atmayarlarsa, bu durum, onların statükoyun parçalanmasından duydukları korkudan kaynaklanmaktadır. Nitekim böyle bir olaya meydan veremeycek devletler almayacaklardır. Bunun için bazıları çeşitli uzlaşmalar yaratma çabası içinde bulunmaktadırlar. Dolayısıyla bir yanda mevcut statükoyu korumak ve çatışmaların derinleşmesini önlemek isteyenler, diğer yanda mevcut statükoyu parçalayarak bölgenin temel sorunlarını kökünden çözmek için mücadeleyi derinleştirerek isteyenler ayrılmaktadır. Birincisi emperyalistlerin ve işbirlikçi sömürücülerin çıkarını ifade etmektedir, ikincisi ise bölge halklarının ve kurtuluş hareketlerinin çıkarını belirlemektedir. Sonuna kadar, istekli olmalarına rağmen birinciler bir türlü çözüme ulaşamamaktadırlar ve ulaşamazlar da. Çünkü, mevcut durum bölgenin sorunlarından, bölge üzerindeki egemen yığınların halkların ulusal ve toplumsal çıkarlarına karşıt olmasından kaynaklanmaktadır.

Ortadoğu'daki mevcut gelişmeler Kürdistan'a nası yansımaktadır? Artık herkes kabul ediyor ki, bölgenin temel sorunlarından biri, belki de en önde geleni Kürdistan sorunudur; Kürdistan'ın parçalanarak paylaşıp sömürgeleştirilmesi olması durumu; Kürdistan halkının ulusal birlik ve kurtuluş sorunudur. Bu sorun, bölgenin ve dünyaya her zaman içinde çok fazla kendini dayatmakta ve yoğun olarak tartışılmaktadır. Halkımızın PKK önderliğinde geliştirildiği mücadeleye bu durumu karşılıması önemli, onun için çok daha elverişli bir pozisyon olmaktadır. Nitekim, faşist-sömürgeci Türk rejiminin görünen kukla şeyi Özal, Ta'yyidin hale "İrak'ın kuzeyinde bir Kürt devleti kurulmasına müsaade etmeye" demektir. Kendisinin çok, esas yönetim olan Türk ordusunun görüşleri olan da açıklama, bir bakıma ABD ve Avrupa'ya yönelik bir mesaj olsa da, aynı zamanda çok önemli gerçekleri de ortaya koymaktadır. Bir kez, sorunun hangi düzeyde tartışıldığını açıkça göstermektedir; Özal'ın Şam-Tahran arasında mekik dokumasının ve Türk rejiminin diplomatik faaliyetinin nedenini de gözler önüne sermektedir. Bu açıklama, Türkiye'ye dayananrak veya hoş görünerek "Kürt halklarını sağlayacaklarını" hayal ve iddia eden işbirlikçi Kürt çevrelerini de bitirmektedir. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin tüm sömürgecilğine karşı ve Kuzey-Batı Kürdistan'daki gelişmeler temelinde sorun elde edilebileceği biçimindeki PKK görüşlerinin doğrulanması ve PKK'nın önder konumunun düşman tarafından da itiraf edilmiş olmaktadır.

Bölgedeki mevcut gelişmeler, faşist-sömürgeci Türk rejimini yerinde duramaz hale getirmiştir. Uğradığı büyük ekonomik kayıplar yanında, onun temel sorunu olan Kürdistan üzerinde Irak'la ittifaklı oluşan denetimli kaybetmesi olayı en büyük zarardır. Kukla Arap monarşileri ve İsrail siyonizmi ise ittifak halinde ABD'nin bölgedeki temel dayanağı olma durumunun iyice açığı çıkması, bölgede daha çok teşhir ve tecrit olmasını doğurmaktadır. Bu, bir

de savaş düzeyine varırsa, bölge halklarının ve ilerici güçlerinin Türk rejimine karşı açık savaşı hale geleceği açıktır. Baş düşmanımızın bölgedeki bu durumu, ulusal kurtuluş mücadelemizin lehine olan bir durumdur.

Üstten basit uzlaşmalarla bölgedeki sorunları bastırmak ve gerici düzeni sağlamak mümkün değildir. Çelişki ve çatışmalar bölge statükosunu parçalayacak yönde derinleşecektir. Bu, bizim lehimize olan bir gelişme durumudur. Çelişki ve çatışmaların derinleşmesi Kürdistan sorununa daha çok öne çıkararak, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimi bölgedeki çelişkileri derinleştirerek halklar lehine çözümlerin gelişmesine hizmet edecektir. Nitekim mücadelemizin şu anki gelişme düzeyi bile Ortadoğu'da halkların ulusal ve toplumsal çıkarlarının korunup geliştirilmesi ve devrimci halk çözümlerinin ortaya çıkması açısından çok önemli bir yere ve role sahiptir. Ve ulusal kurtuluş mücadelemiz geliştikçe bölge üzerindeki bu rolü daha da büyük ve belirgin olacaktır.

Ortadoğu'da yaşanan mevcut durumdan biz şu sonuçları çıkarabiliriz: Bölgedeki eski statükoyun parçalanması ve yeni statükoyu arayışlarının başlaması biçiminde bir süreç başlamıştır ve bu sürecin derinleşeceği gelişeceği kesin gibidir. Bu süreç, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesi ve sonuç elde etmesi açısından en elverişli bölgeleşen ortam olmaktadır. Ve aynı zamanda bizi, halk ayaklanarak ulusal kurtuluş mücadelesini yükseltmeye zorlamaktadır. Halkımızın bu süreçte yerini almak için gereken tek karşılık, gerilimi hızla yaygınlaştırmak, kitlesel eylemleri geliştirmek ve ulusal halk ayaklanmasına yürüme olmalıdır. Bu süreçte ulusal kurtuluş mücadelesini geliştirerek dayatmamız bizi önemli sonuçlara ulaştıracaktır. Bu, bizim için hayati önemde olan, mutlaka değerlendirmemiz ve gereklerini yerine getirmemiz gereken bir durumdur. Hele kılabilecek bir bölgeleşen süreçte işte, gerilimi ve halk ayaklanmalarını geliştirmek, savaşta bölge halk eylemlerini dayatmak ve bunun etrafında ulusal birliği ve örgütlülüğü sağlamak, bizim için var olmanın ve ayakta kalmanın tek ve bir yoludur. Buna yönelmemek işte en tehlikeli sonuçları ortaya çıkarabilecektir. Devrimci çevrelere işte bu bilinçle yürümek, buna her zamankinden daha çok önemli hale gelmiştir. Bölgeleşen süreçte temel sorunların çözümünü dayatmaktadır. Ulusal kurtuluş mücadelemiz ulaştığımız düzeyde, bu bakımdan bizi en elverişli konuma getirmiştir. O halde halk direnişimini sorun alacak düzeyde ve bu ortama dayatmak bizim için vazgeçilmezdir. Ve böyle bir mücadelesinin önümüzdeki süreçte bölgenin en etkin gücü haline geleceği kesindir.

Dünya ve bölgede yaşanan gelişmelerin faşist-sömürgeci Türk rejimini en elverişsiz durumu arzettiği belirtilir. Türkiye'deki durum, rejimin işi durumunun da bundan daha iyi olmadığı, hatta çok daha kötü olduğu açıktır. Bunu her gün yaşıyoruz, görüyoruz. Türkiye'deki durum, ekonomik bunalmı, toplumsal çelişkiler ve siyasal kilitlenme bakımından dünyada en ağır koşulları yaşayan ülkelerden birinin durumudur; belki de en ağır olanıdır. Rejim, bir yandan yaşanan ağır bunalmı, öte yandan ulusal

kurtuluş mücadelemizin dayattığı devrimci çözüm karşısında tam bir kilitlenme noktasındadır; hiçbir değişikliği yapmamacı, bütün gücünü günü kurtarmaya çalışmaktadır. Eğer bu haliyle şimdiki kadar ayakta kalabilmişse, ömrünü biraz uzatabılırsa, bu durum onun tamamıyla bir askeri yönetim olması ve Türk toplumunun militarizme boyun eğme eğileneğinin güçlü olması nedeniyle. Rejimin gerçek niteliğini kavrayan, buna karşı direnmeye güç getiren, bu konuda halk bilincini örgütleyen bir gücün ortaya çıkarmasındadır. PKK'nın önderlik ettiği ulusal kurtuluş mücadelesi, bu durumu da artık kökünden kırmıştır.

Şu belirlemeyi net olarak yapmak hatalı değildir. Önmüzdeki yıl ve belki daha sonraki birkaç yıl faşist-sömürgeci Türk rejimi için en kritik yıllar durumundadır. Uluslararası, bölgesel ve iç gelişmeler bu durumu açık olarak göstermektedir. Yaşanan Ortadoğu krizi çerçevesinde bunu artık herkes görür olmuştur. Rejimin bütün sözcükleri, devlet kurumları peşpeşe çöküyor diye adeta feryat etmektedir. İçine girilen süreçte, her alanda yaşanan bunalım şimdiki kadar görülmemiş bir derinliğe ulaşacaktır. Ağır bunalım altındaki ekonomi bütünüyle çökecektir, bu nedenle sağdan-soldan dilenen yarıdımilara ayakta tutmak veya kurtarmak mümkün değildir. Bu durumun sosyal patlamaları ve siyasal mücadeleyi hızlandıracak açıktır. Bölgesel bir savaş durumu ise, bütün bunları daha köklü kılacak ve çözümlenmez düzeyde geliştirecektir. Rejimdeki siyasal kilitlenme, yani yenileştirici reformlar yapamaması, değil olur ya yönetimini aşmak, göstermelik kukla yönetimi bile değiştirmemesi sürecidir. Değişiklik yapamaz, çünkü devrim dayatmaktadır. Şimdiki kadar yaptıkları gibi, ellerindeki tek çare orduya dayalı karşı-devrimi geliştirmekti, fakat bunda da yeni gelişme sağlanmadıkça olanacağı kalmamıştır, son sınıra kadar karşı-devrimi geliştirmişlerdir. 1990 yılı, özel savışı son temel stratejilerinde de, yani ayaklanmaya karşı koyma, halk ayaklanmasını ordu gücüne ezme stratejilerinde de uyguladıkları yıl olmuştur. Bunun da sonuçsuz kaldığı, kendileri için başı yarıtaacak bir strateji olmadığının aşkırı. Zaten bölgeleri bir savaş herkesten çok kıskırtıcıları biraz da bunun içindir; bunları kendilerine yeni savaş alanları açmak istemektedirler. Eğer böyle bir savaş açabilirlerse, bunun kendilerinin sonunu getirecek bir serüven olacağı açıktır. Açmazlarsa özel savışı başarısız kalmışlardır ki, aynı tarz savışı daha uzun süre devam ettirebilmeleri, buna güç getirebilmeleri ve bunu Türk toplumuna kabul ettirebilmeleri artık çok zordur. Savaşta gerileme noktasına gelmişlerdir, kendi aralarındaki tartışmalar artmaktadır. Bu nedenle, ilerleye yönelik planlı, duraksamalı ve kararsızdır. Özəl'in yeni bir cumhurbaşkanlığı seçimi gündeme gelmesi, üstünde kaçmak ve mevcut durumu sonumlandırılmadık kurtulmak içindir.

Buğün hemen herkes, önmüzdeki yılın, mevcut ekonomik, sosyal ve siyasal durum açısından Türk rejiminde en kritik yıl olduğunu belirtmektedir. On yıldır süreli geliştirilen karşı-devrim, faşist-askeri rejim azzın başı ve sömürsü altında yaşayan kitleler, Ortadoğu krizinde de getirdiği baskı ve sömürsü yüküne artık dayanacak durumda değildirler. Çok çeşitli biçimde kitleler eylemleri Türkiye'de gelişecek ve bunlar daha çok düzenli hedeflere yönelik olduğu düşünülürken, başta işçi ve gençlik olmak üzere çeşitli kesimlerin giderek yaygınlaşan kitleler eylemleri vardır. Bu durum, her gün artan baskı, zulüm,

sömürü, pahalılık, işsizlik ortamında önmüzdeki yılda çok daha büyüyecek ve yaygınlaşacaktır. Ayrıca Kürdistan'daki gerilla ve kitleler eylemleri, Türkiye'deki kitleleri de daha çok cesaretlendirmektedir ve düzene karşı eylemler seferber etmektedir. Bizdeki gerillanın etkisi sadece Kürdistanla sınırlı değildir, daha şimdiden Türkiye ve bölge üzerinde önemli etkide bulunan bir güç haline gelmiştir ve bu rolü giderek artacaktır. Tüm bunlar birleştiğinde, kitleler eylemlerini geliştirecek, bölgesel geniş halk ayaklanmalarına varma olasılığı güçlü bir biçimde gündeme gelecektir. Bu nedenle, önmüzdeki yıl, faşist-sömürgeci rejim açısından, içinde tamamen çöküş ve tasfiye olma olasılığına da taşınan bir kritikliktir.

Demek ki, önmüzdeki yıla dayatmamız gereken mücadele, sadece gerilla ve kitleler eylemleri geliştirmek değildir, bunları bir ulusal halk ayaklanmasını hazırlayacak, gerçekleştirilecek, bu konuda oluşan fırsatları iyi değerlendirecek, çeşitli biçimlerdeki gelişmeleri iyi yönlendirecek, rejimi altedecek bir durum da dahil, her türlü gelişmeye hazırlıklı olacak düzeyde ve yonde organize etmektedir. Bu durum bizim için oldukça önemlidir. Parti II. Ulusal Konferansı, bu gelişmeler zamanında dikkat çekmiş ve görevleri ayrıntılı olarak planlamıştır. Kuşkusuz Parti daha değişik toplantılarla gelişmeleri tartışıyor, değerlendiyor, devrimci görevler için yetkin plan, program ve uygulama geliştirmiyor. Ancak bütün yurtsaver inanlarımız mevcut gelişmeleri dikkate izlemesi, tartışması, örgütlenmek mücadeleye daha aktif katılması günümüzün vazgeçilmez görevi durumundadır.

Halk uluslararası ve bölgesel gelişmeler, hem de faşist-sömürgeci rejimin durumu ve mücadelemizin geldiği nokta, Kürdistan devriminde hızla ilerlediğinden, yeni ve daha büyük atılımlar yapılmasını zorlamaktadır. Bu açıdan PKK'nın 12. mücadeleyi, tarihi gelişmelerini yaşadığı bir yıl olmuştur. Gerilla ülkemizin her alanında ortuluşturmuş, düşmanın bütün engelleme çabalarını kırılarak yeni gerilla bölgeleri sağlıklı bir tarzda faaliyete geçirmiştir. Bu temelde devrimimiz, ikinci temel mücadeleye biçimine, kitleler eylemleri ve halk ayaklanmalarına da kavuşmuştur. Bu düzey ulusal kurtuluş mücadelemiz için hayati önemdedir. Faşist Türk rejiminin özel savışının nasıl sonuçsuz kaldığını gösterir. Gerilla ve halk ayaklanmaları, stratejik düzeyde iki devrimci savaşın biçimidir. Gerillanın kendi başına nihai zaferi kazanması mümkün değildir, ama halk ayaklanmasına birleşen gerillanın devrimi zaferi götürmesi mümkündür. Kuşkusuz halk savışının başka stratejik mücadele biçimleri de vardır, gerilla ve halk ayaklanmaları geliştiği bunları da ortaya çıkaracaktır, ancak bu süreçte nihai zafer kazanma her zaman gündemde olacaktır. Bu açıdan, faşist-sömürgeci rejimin bu dönemde yıkılmaya yüzüye gelmesi bir tesadüf

değildir; bu, gerillanın halk ayaklanmalarını harekete geçirmesi olayıyla kopmaz bağliktir. 1990 Netroz'uyla başlayan halk ayaklanmaları, ulusal kurtuluş hareketimizi uluslararası bir güç haline getirmiştir. Artık halkımızın dostları sağlamak, uluslararası ilişkileri geliştirmek, ulusal kurtuluş hareketimiz herkes tarafından dikkate alınmaktadır. Bugün Kürdistan sorununu devlet kurma düzeyinde uluslararası ortamda en uygun tartışılan konu olması bir tesadüf değildir; bu gelişmelerde ayrılmaz bağliktir. Geçtiğimiz yıldaki ulusal birleşme, örgütlenme, bağımsızlık ve özgürlük için savaşma azmi ve kararlılığı tarihimizde gözlemiş bir düzeyde yükselmiş olmalıdır. Kitleler eylemlilik başlangıcında bir duruma, çeşitli biçimlerde günümüze

biçimlerdeki uluslararası ilişkileri kurup ilerletmek ve her türlü siyasal gelişmeyi karşılayıp sonuç alabilecek bir yapıya olmuştur. Devrimimiz geliştikçe bu düzeyde kuşkusuz kitlelerin savaşımı büyük önem taşımaktadır. Ancak, 15 Ağustos'un altıncı yilönümünde yaptığı değerlendirmede Parti Önderliğimizin belirttiği gibi, bu dönemde sonucu her zamankinden daha çok doğru önderlik belirleyecektir. Devrimimiz gelişmiş, sorunlar ve görevler büyümüştür, bunlara denk bir gelişme sağlamak hepimizin vazgeçilmez görevi olmaktadır. Bu konuda temel ölçü ve güç kaynağımız PKK geçmiştir. PKK'nın ve önderlik ettiği devrimin en temel özelliklerinden biri, halk ve birli düzeyinde bir kitleler devrimi, kişisel devrim, kısaca kültür devrimi olmasıdır. Ulusal yabancı-

şlaşmadan koparak ulusal kültürün, aşiretçi-feodal yapıdan koparak demokratik kültürün yaratılması, geliştirilmesi ve bunlar temelinde ulusal ve demokratik yeni toplum kurulumasıdır. Bir de özellikleri tarihi III. Kongre ile daha iyi belirginleştirilen milletin yapının esas alınmasıdır. Öncü olarak militanlaşmak, şimdiki halk olarak militanlaşmak düzeyine ulaşmıştır.

PKK'nın ve önderlik ettiği mücadelesinin doğup günümüze kadar gelişmesinin temelinde böyle bir devrimsel özellik vardır. Bugün büyüyen görevlerin özünde ve halk düzeyinde yeterince gelişmesinin de anlaşılmaması ile ilgili gelişmelerin ilerletilmesi ve sağlanabilmesi temelinde olacağı açıktır. Buraya kadar uluslararası ve bölgesel plandaki gelişmişlikleri ve bunların ülkemiz üzerinde etkilerini kısaca izah etmeye çalıştık. Bundan dış gelişmelerin çok elverişli olduğu ve bunlara dayanarak mücadelemizin başarıya gidebileceği sonucu asla çikarilmamalıdır. Esas olan, suçu olacak olan tek güç ülkemizde halkımızın yürüttüğü mücadeledir. Halkımızın her açıdan örgütlenmesi ve eğerliğini elde edecek gücünü yaratmasıdır. Kürdistan sorununu çözümlenecek, her şeyde söz sahibi olacak tek güç budur. Uluslararası ortam, hukuk, adalet, haklılığın ve benzeri hususlara bağlanmak bir yanılgıdır. Yaşadığımız dünyada söz sahibi olan tek şey doğrudur, herkesin yarattığı güç oranında yaşama hakkı vardır. Bu nedenle, dış durum ne olursa olsun, bunları izleyip bilecek ama asla umut bağlamayacak, dış alanlardaki çalışmalarımızdan dikkate yerine getirecek ama hiçbir zaman esas alıp fazla dikkat harcamayacak, her şeyimizi ülkede halkın örgütlenmesine ve devrimci savaşın geliştirilmesine yöneltmek ve seferber etmeliyiz. Yaşadığımız konumdan çok daha aktif gördüğümüz bu gereği, bir kez daha ifade etmek bizim için gerekli olmuştur. Bunlar, herkesten çok kendimiz için geçerlidir, fakat burada belirtmemiz başkaları için de yararlı olabilir. Kaldı ki, şu da her zaman dikkate alınmalıdır; dış gelişmeler eskide göre daralabilir, eskisi kadar önemli değer aktırmayabilir, uluslar-

arası gelişmeler birçok alanda bu tür olanaklarımızı sınırlayabilir veya tümen ortadan kaldırabilir. Bu nedenle, her şeyi ükeden karşılayabilmek ve geliştirilen bir güç haline olmanın vazgeçilmez önemdedir. Ayrıca, uluslararası ilişkiler söyle gelişiyor. Avrupa'da şöyle toplantılar yapılıyor, "Kürt sorunu" dünyada şöyle tartışılıyor vb. şeyler. Kürdistan sorununu çözümlenmesi etkisi yok denecek kadar az olan hususlardır. Sorunu ülkede halkımız çözecektir, onun mücadelesi çözecektir, halk savışı çözecektir. Partimizin, Parti Önderliğimizin her zaman bizim birliktelikte üzerinde durduğu bu hususa her insanımız tam olarak ve sıkı sıkıya sarılmayı, bu bilincin ve bunun gerektirdiği davranışla bide sürekli gelişmelidir. Bir mücadele adımı için bulunulan her ortamın bir mücadele alanı olduğu söylenir. Genelde doğrudur da. Fakat bazıların katredici, bazıların ise halkın yaşattığı alanlar olması gereği de vardır. Bu vesile ile şunu belirtmek isteriz; insanlarımız, arkadaşlarımız, özkde olanın, dağda olmanın anlamını ve değerini çok iyi bilmelidirler. Bir değer abakmeleri için, sonunda at-ah çekmeleri için bu gereklidir.

Alman devletinin yürüttüğü Parti davasının gidisli belirleyen de işte tüm bu gelişmelerdir. Davayı esas esas karar gücü sarılsım, dava tümüyle Alman devletinin davası haline gelmiştir. Davayı açanların amaçları boş çikarılmış, sahipleri çözümsüzlük içine girmiştir. Parti ve ulusal kurtuluş mücadelemiz, davadan sağlanacağı siyasal kazancı sağlamıştır. Davaya açılan, bunlarla Parti ve ulusal kurtuluş mücadelemizi sınırlamak istersen, sizimiz onların Kürdistan'a yönelik sömürgeci faaliyetlerini teşhir ettikmiş ve sınırladığımız bir alan durumuna gelmiştir. Parti Önderliğimizin belirttiği gibi, sahipleri zor durumda bırakan bir olay halinde almıştır. Çözümüzdür, bazı insanlar için bir geçim kaynağıdır, aynı zamanda ağır bir tutum ve sorumluluk altına girmişlerdir. Bu nedenle, bizleri tutmayı ve uğraştırmayı bile kendileri için bir işlev olarak görmektelerdir. Sadece biz tutuklular değil, sözcü kırkalanlarımız da gerçekte aynı-tutuluksurumunda bu uğraştırmaya maruz kalmaktadırlar. Bu noktada da şunu belirtmemiz gerekir: Davanın gidisli de belirleyecek yegane şey, Kürdistan'daki mücadelemizin gelişim durumudur. Davaya süresince bizlerin tutumu ve duruma ayrıca devrimci derinleştirilirdir. Sadece şunu belirtelim: Şimdiki kadar Parti ve halk gereğimizi ve çikarlarımızı savunmayı esas aldık ve temsil etmeye çalıştık; bundan sonra da bu kürsü halkımızın bağımsızlık ve özgürlük istemlerinin savunulduğu ve sonuna kadar bu sesin hakim olduğu bir meşai olacaktır.

Bu vesileyle ve bu temelde Parti varlığını ama kahraman şehitlerini saygıyla anarak, tüm arkadaşlarımızı ve yurtsaver halkımızı, PKK'nın 13. mücadeleyi yılında daha bilinci, daha örgütlü ve daha üretici bir çalıma içinde olmalı, tüm dostlarımızı da bu temelde dayışmalarını gücündirmeye çağırıyor, tüm arkadaşlarımızı ve halkımızı 13. mücadeleyi yılında üstün başarılar diliyoruz.

PKK'nın 13. mücadeleyi yılında gerillayı ve halk ayaklanmalarını ülkemizin her alanında geliştirelim, ulusal halk ayaklanmasına yürüeylim!

-Yaşasın bağımsız ve özgür Kürdistan!
-Biji PKK!
-Biji Serok APO!

Almanya-PKK Davası tutukluları

açık ve dürüst olan **Salih** yoldaş layıkıyla gelişme imkanı ve yetkilere de bir sans olarak verildi.

Salih yoldaş, Avrupa'da bir yıl kadar faaliyetleri içerisinde bulunduğuz Bielefeld ve Hamburg alanlarında çeşitli düzeylerde görev yürüttü. Buradaki fedakarlığı ve dürüstlüğü ile kendini sonuna kadar katması örnek alınacak bir özellikti. Bununla da tatmin olmadı ve sürekli özgürlük savaşının kızıllaşmış dağlarına ulaşma özlemi ile doluydu. Bu durumuyla **Salih** yoldaş tabii ki Avrupa'da kalamazdı. Çünkü O, yurt ve insan sevgisini PKK alesinde görmüştü. O zaman bunun uğruna savaşmak kadar yüce ve anlamlı bir şey olmazdı. Hep sürgün, hortlama ve sömürdüme şartlarında benliğini ve onurunu koruyan **Salih** yoldaş, PKK'nin işleyen sürecine girdikten sonra insanlığı ve özgürleşmeyi çok iyi görüp kavrayabilmişti. O görüp inanarak katıldığı ve yüceldiği bu safhada; insanlığı özgürleşme atılımının kendinin hiç görmediği yurdunda başlatma savaşıyla haykırarak kendini bu yüceliklere feda ediyordu. Dağlarında birliğine ulaşmadan yoldaş şehit düşerken, ARGK bu komutanına selam duruyor ve bağıllık anlayışı intikam alıyor. En büyük özgünlüğü, yurdunun o mabetsizmiş dağlarını, bağımsızlık savaşında görüyor ve bu özlemi sonuzlukla hemen taçlandırıyor olmasındır.

Ülkeye yönelmeden önce büyük susamışlıkla geldiği Mahsum Korkmaz Akademisinde, tefedici ve özgürlük taşırici olmanın müthiş bir sürecini yaşadı. Geçirdiği yoğun ve uzun eğitim devreleri sonunda artık Kürdistan ve insanlık gerçeğini PKK felsefesi ile edinebilmiş ve pratik kuruculuğu için ARGK komutanlığı ile taçlandırılmıştı. 1990 sonbahar atılımına katılmak için son derece donanmış ve sabırsızdı. Çünkü O, sürgünleri ve vatansızlaştırmanın tarihini sorgulamaya gidiyordu. Bir insanın vataniğini görmesinin pahası,

Salih yoldaş için buydu ve bu milyonlardan sadece bir tanesiydi. O yurdunu tercih ederken, yüz yıllardır kaybetme ve yok edilme kaderini kaldırmış ve insanca yaşamının onur ve yüceliğini getirmişti.

Yurdundan biling ve imkanlar açısından sonuna kadar uzaktaki İstisna ve yabancılaştırılmış olmanın yanında asimilasyonun menegesine alınmış olan **Salih** yoldaşın, bu onurlu ve yiğitçe yaşamı şehitlikle sonuzlaşırken; sürgün ve yurtsuz Kürtesi insanca yaşam için aynı zamanda bir çağdır. Bu çağrı, yoldaşımızın dürüst ve onurlu yaşam çizgisinde somutlaşırken, buna PKK'nin açtığı safhada, iflas etmiş insanların bile ulaşma şansına ve eşitliğine sahip olduğu gerçeği de vardır. Özdele, **Salih** yoldaşın çıktığı Yozgat yöresindeki insanlarımız buna en çok muhtaç ve susamış insan, böylesi şehitlerimiz halkımıza sembol edilmese ve O'nun da ölebilecek tek çağırışı olan "yurtsuzluğa, insanlığa ve kaynağa dönün" şiarına cevap verilmesi gerekir. Anı-sıma bağıllığımız, mücadelesine sahip çikar halkının vatani için savaşmasıyla olur.

Salih yoldaş, sonbahar atılımında Dersim'de savaşma azmiyle yol almıştı. Yurduna giriş yapıp özgürlüğü oraya bütünüleştirirken, bunun ilk adımlarında bize ruhta ve yürekte katip okul şehit düştü. 29.9.1990 günü İslahiyeh sinirinde sömürgecilerin ordularına üzerlerine golü kusatmalarına rağmen, tüm yoldaşlarıyla birlikte sonuna kadar direniş sergiledi. Toprağa düşen Güneybatı Şehitlerinden bir can olan **Salih** yoldaş, artık kimsin toprağında alıp sürgün edemez. O yurdunu o kadar özlemiş ki, toprağına sonuzda dek kucaklaşıırken, biz de buna yeni halklara ekleyip bu sevgiyde dünyayı kucaklayacağı miza and içiyordu.

Mahsum Korkmaz Akademisinde
yoldaşları / 13.11.1990

Osman KOÇHAN (Faruk) yoldaş kurtuluş savaşımızda yaşayacak

"Halkımızın kurtuluşu, dünya arenasında öz kimliğiyle yer alması ve modern çağı yakalamasında, bir öge olma

rolünü oynamaya hazırlanıyoruz." 1961 yılında geçimini çiftçilikle sağlayan çok yoksul bir ailenin ço-

cuğu olarak dünyaya gelen **Faruk** yoldaş, kısa bir süre sonra babasını kaybeder.

Aslen Konya-Cihanbeyli olan ailesi, daha sonra Malatya'nın Pölüze ilçesinin Tepahan köyüne bağlı Alireş (Taştepe) bucına yerleşir. Çocukluk yıllarını doğup büyüdüğü Alireş köyünde geçiren **Faruk** yoldaş, ilkökulu orada okur. Ailesinin geçim şikintisini gidermek ve diğer yandan öğrenimine devam edebilmek için küçük yaşta çalışma hayatına atılır. Bu süre içinde İstanbul'da meslek okuluna devam eden **Faruk** yoldaş okul masraflarını karşılamak, ailesine maddi destek sunabilmek için çalışır.

Bu alanda maddi zorluklarla karşılaşan **Faruk** yoldaş ilk etapta İstanbul'da, daha sonra birçok Kürdistanlı genç gibi yurdışında çıkar ve bu sürede Avusturya, Çar, İngiltere alanlarında birçok işlerde çalışır.

Ülkeden kopuş ile birlikte **Faruk** yoldaş, birlerce Kürdistanlı genç yoldaşın bulunduğu akıl almaz zorluklar, aç ve sefalet bekliye. Gerek sömürgeciliğin ve gerekse emperyalizmin geliştirdiği yoz yaşam yurdışında bulunan gençler için bir tehlike arzettiğiydi. Bu yaşam tarzına karşı kin besleyen **Faruk** yoldaş giderek belirli arayışlar içine girer. İlk etapta alanda bulunan Türk sol güçleri içinde kısa süre yer alsa da, bu **Faruk** yoldaş tatmin etmez. Uzun bir arayıştan sonra, 1966-67 yıllarında ulusal kurtuluş mücadelemiz ile tanışır. Ve vakit geçirmekten alanda bulunan sempatanlar ile beraber hareket eden **Faruk** yoldaş yarıp dağıtım, propaganda faaliyetleri, bildiri dağıtım, açık grevleri vb. gibi faaliyetlere aktif olarak katılır. Bu alanda kaldığı süre içinde alan çalışmalarını geliştirmesinde, kitileleri toparlama ve örgütlemeye çok içten çalışma yürütümüş; kitilelerin sorunlarını çözmeye elinden gelen imkanı ve olanaklarını fedakarlıkla sergilemiştir. Bu süre içinde bir yandan faaliyetlere katılmaya çalışırken, diğer yandan eğitimi aksatmaz ve bununla birlikte edindiği birikimi çevresine de aktarı.

Böylesi bir faaliyetli süreci içinde kişisel kurtuluşun hiçbir şey ifade etmediğini, gerçek kurtuluşun ancak ulusal bağımsızlıkla mümkün ölebileceğini kavrayan **Faruk** yoldaş, bir bütün olarak mücadelesine katılma isteğindedir. Bu istemi Parti tarafından kabul edilerek Ortadoğu alanına gider. Burada yoğun bir siyasi ve askeri eğitim görür. Bu süre içinde Partimizin II. Ulusal Konferans sürecine de katılan **Faruk** yoldaş, bir bütün olarak konferanstan aldığı güçle kendi eğitimini tamamlıyıp belli bir süre sonra ülke mücadelesine bir grup yoldaş ile beraber yönelir. Büyük bir inanca bağlı olduğu Partiyeye layık bir devrimci olmak için küçümsenemez bir çaba sarfeden **Faruk** yoldaş; fedakar, coşkulu, etrafına bu coşkusunu yansıtan, neşeli, algaçgönüllü ve çalışkan yapısıyla arkadaşları arasında kısa sürede belirgin bir yer edindi. Kolektif yaşama uyum sağlamada örnek bir düzeye ulaştı.

Partimizin gücünün neler kadar olduğunu da yine en somut olarak bu yoldaşımızın durumunda görmek mümkündür. Birçok çevre ve siyasi gücün sığınma ve yaşam alanı olarak seçtiği Avrupa'nın rahat ortamını ve imkanlarını elinin tersiyle iterek sıcak mücadele ortamına giden ve üzerindeki yetersizlikleri büyük hızla aşarak yetkin bir militanlığa ulaşan **Faruk** yoldaş; ülkeye yönelirken verdiği son sözünde, "1990'nın başında Partinin bana vermiş olduğu sans sonucu bu alana geldim. Akademi ortamında çok güçlü devreler geçirdim. Özellikle II. Ulusal Konferansımızdan önemli oranda güç aldım. Kürdistan ulusal kurtuluş mü-

cadelesinin geçmiş olduğu bu süreci önemli oranda kavradığımı söyleyebilirim.

Mücadele safalarında daha çok, içinde bulunduğumuz süreci yakalamak ve PKK'nin yetkin bir militan durumuna kendini getirebilmek için sonuna kadar çaba sarfedeceğime ve bu temelde kanımın son damlasına kadar savaşacağıma başta Parti Önderliğine, Partiyeye, dağ ve zindan direnişçilerine, Kürdistan halkına ve siz tüm arkadaşlarıma çok veriyorum" diyor.

Fazla uzun olmayan yaşamı boyunca çektiği acıların sorumlusu olan sömürgecilerle karşı büyük bir kin ve nefretle dolu olan **Faruk** yoldaş, bu kinini bilince ve örgütlü bir eyleme dönüştürmenin tek alam olan ulusal kurtuluş mücadelesi safalarında yetkin bir kadro ve savaşçılığa ulaşarak, tüm halkımızın ve mazlum

insanlarımızın intikamını almak için işte böyle bir and içmiştir. Fakat, **Faruk** yoldaş, 29.9.1990 tarihinde Dersim'e gidecek grup ile birlikte İslahiyeh'de sınırı geçerken, düşman pususuna düştü ve gruptaki 12 arkadaş ile birlikte kahramanca çarpışarak şehit düştü.

II. Ulusal Konferansımız sonrasında gerçekleşen ve 13 arkadaşımızın şahadet ile sonuçlanan bu onurlu direniş, ulusal kurtuluş mücadelesinin zafere götürün yürüyüşüne bizlere güç ve ışık olacaktı. Halkımız İslahiyeh Direnişinin unutmayacak ve şehitlerimizi sonuzda dek abideleştirecektir. İslahiyeh direnişindeki kahramanlık PKK'de devrimci militanlığın gelişmiş ifadesidir.

Mücadele arkadaşları

Hüseyin DOĞAN (İlhami) yoldaş; özgür vatani yaratarak seni yaşatacağız

Yoldaşımızın yaşamını dile getirmeden önce; ülke aşkıyla, devrimci intikam ruhuyla daha deneyimli arkadaş Parti çizgisinde yürüyeceğimize, bağımsızlık ve özgürlük bayrağını daha da yükselteceğimize bir kez daha söz verirken, bunu İlhami yoldaşın anısına bağıllığımızın bir gereği olarak belirtiyorum.

İlhami yoldaş, 1965 yılında Elazığ'da Karaköy ilçesine bağlı İsabey köyünde, geçimci çobanlıkla sağlayan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesinin yoksulluğu nedeniyle okul okuyamadı. Daha küçük yaşlarda çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulundu. Bu çalışma hayatı, onda emeğe saygının nüvelerini oluşturdu ve geliştirdi. Çevresinde alevi-sünni çelişkisi gibi düşmanın geliştiği politikaları ve bu politikaların ortaya çıkardığı hürsuzlukları görüyor, bunu kavramaya da nedenlerini bulmaya çalışıyor.

Yoldaşımızın ailesi, köylerinde yaşam koşullarının dayanılmazlığı nedeniyle Adana'ya göç etti. İlk başlarda İlhami yoldaş buna sevinmiş, ancak kısa süre sonra beklentilerinin gerçekleşmediğini gördü. Burada çeşitli işlerde çalışarak ailesine yardımcı oldu. Öte yandan kafasındaki çelişkiler daha da arttı. Ancak sorun, bir toplumsal kurtuluş sorunu olduğunun bilincinde değildi. O dönemde kendisine, gemisini kurtaran kaptağdır. Bir süre sonra Avrupa'da bulunan ağabeyinin yanına gitmiş. Bunun da bir kurtuluş ölebileceğini sanarak sevinmiş. Ancak çok geçmeden Avrupa'da da beklentilerine cevap veremediğini görecekti. Bu arada çevresinin aracılığıyla Partimizle ta-

naştı. Parti ile ilişkiye geçtikten sonra gerçekleri daha yakından tanıma ve kavrama olanagını buldu. Parti ortamında onurlu bir yaşama tanık olacaktı. Ve bu yaşamın kendisinin aradığı bir yaşam olduğu sonucuna ulaştı. Artık bu yaşamın egemenliği için mücadeleye atılacaktı.

İlhami yoldaşın Partiyeye tanışması, Onun için bir dönüm noktası oldu. Ulaştığı soylu kar sonucunda, Avrupa'da Parti faaliyetlerine katıldı. Bir yandan faaliyetleri içerisinde bulunurken, diğer yandan mücadeleye daha fazla katkı sağlamak için eğitimden önem verdi. Bu yönü çaba sarfetteceğimize katılmak için eğitimde de bir netlike çözüldü. Halk gerçekliğini ve sömürgeci düşmanın berraz saldırılarını önemli oranda kavrayarak katıldı. Belli bir süre Avrupa'da faaliyet yürütürken sonra, sıcak savaş ortamında yer alma istemini Partiyeye bildirdi. Parti, istemini dikkate alarak Akademiy'e davandı. Akademi ortamında, olgun davranışlarıyla, yoldaşlık ilişkileriyle arkadaşlarının saygı ve sevgisini kazandı. İlk başlarda çekingendi, ancak kısa sürede bu eksikliği üzerinde atmayı başardı. Sunulan siyasi ve askeri eğitim olanaklarından yararlanamamış bile, ülke koşullarındaki savaşta hazir hale geldi.

İlhami yoldaş, bir vatani kazanılmasının çok çeşitli ve ağır bedellerinin olduğunu bilincindeydi. En başta, vatani özgürlüğün için kan ve can vermek gerektiğini biliyordu. Onun için bu yolda aşlamayacak engel yoktu; vatan için her zorluğu katlanmak gerekti. Yoldaşımız, bu fedakarlığa hazır bir gerilla olarak bir

grup yoldaşlarıyla birlikte vatan topraklarına uzandı. Bu yolda yürüyüşe hazırlanırken, coşkun, mutluluğun doruğuna yaşıyordu. İnanç doluydu, güçlüydü. Partisine, yoldaşlarına ve halkına güven duyuyordu. Kendisi toprağa düşse de, geride kalanları vatan uğruna savaşmaya devam

edeceklerini biliyordu; bu gerçeği cesaretinin kaynağı yapıyordu. İlahîmi yoldaş, bir grup yoldaşıyla birlikte İslahiye'de 29.9.1990 günü çıkan çatışmada kahramanca direnen şehitler kervanına katıldı. Sen rahat uyu İlahîmi yoldaş; sonsuz güveninin boş çikmayacağına,

hasretini çektiğin bağımsız vatanın kurulacağına tarih gösterecektir. Söz veriyorum; seni unutmayacak, sonsuza dek yaşatacağım.

Mahsum Korkmaz Akademisi öğrencileri adına S...

Mahmut TOPTAN (Boti) yoldaşın anısına bağlılık katillere en büyük cevap olacaktır

Sömürgecilik insanlığı, halkı ve yaşımlı Kürdistan'da katledip yok ederken, buna en olmaz şartlarda çıkıp cevap veren başkaldırı şimdi daha da derinden ve güçlüce olmaktadır. Sömürgecilik ve uygulamalarını her türlü oyunla gizleyip sürdürürken, özel olarak hedeflediği alanlarımızdan biri de Maraş yöresidir. Tarihte bu oyunların büyük bir sinsilikle oynayıp örtbas ederken, bugün arki hesabını tek tek vermekten kurtulamamaktadır. Buna Kürdistan boyutunda verilen cevabın en kahramanca olanlarından biri de bugün Boti yoldaşların şahsında olmaktadır. Bu, aramızda ekme istediği yabancılaşma, köleleşme ve yok

olma zehirleriyle düşmanın zehirlenmesidir. Çünkü safımız; direniş, onur ve dürüstlikle berraklaşmış hiçbir şartta, kaçırılık ve başeğmenin sebebinin kabul etmeyeceğiz. Bu aynı zamanda sömürgecilik en büyük korkusu ve sonunu getirecek olan gerçekliğin ta kendisi olmaktadır.

Boti yoldaş, düşmanın yok ettim ve gömdüm dediği ama direnme beldemiz olan Pazarcık'ın Bölükçam köyünde 1967'de dünyaya geldi. Daha çok küçük yaşta iken babasını kaybetti. Yaşamını kısıpaca alan düşmana karşı direniş, On'un için küçük yaşta başladı. Ailesi yoksul çiftçi bir aile idi. Hem okumak ve hem

de ailesini ekonomik olarak desteklemek zorundaydı. Bunu temiz kişiliği ve emeğiyle yapması On'un dürüst ve direniş kişiliğine de mayaya oluyordu. 1980 öncesi o yörede etkin olan mücadelede On'un ağabeyi olan Halli yoldaş da katılmıştı. Bu ilişkiler içerisinde, doğal bir yakınlık ve ilgi, On'un günlünde taht kurmuş "devrimci geleceği sürdürme" şeklinde gelişmiş ve olgunlaşmıştı. Aktif bir katilim için henüz küçük olan Boti yoldaş, bunun hayallerini ve bilincini geliştirmeyi bilmiş ve faaliyetlere gücü oranında da katkıda bulunmuştu. 12 Eylül faşizmi ile geri çekilmenin yaşanması üzerine O bu ilgi ve sempatisini kafa ve yüreğine koruyarak, dayatılan bu sürece geçirmişti. Bu sırada ağabeyi Halli yoldaş şehit düşer. Bu anda ezilmişliğin ve sömürünün ancak onurlu bir direnişle karşılanabileceği fikri On'un beyninde iz bırakmıştı. Devam eden süreç, Boti yoldaş üniversiteye gitme ve aile ilişkisi yapma ile karşı karşıya gelmişti. Aileyi kurtarmak veya insanca yaşamak çabaları On'u böyle şekillendirmişti. Ama O, bunun bu şekilde sadece bir aldatmacadan öteye gitmeyeceğinin de farkındaydı. Onun için o gerçekte, yürek ve beyninde direnişçilik için yaşıyordu. Bu böyle olduğu için, Boti yoldaş, sömürgecilik tüm tuzak ve oyunlarından kolayca sıyrılıp onurunu tercih etmiş. Okul okuması, çevresinde de hep bağlantı ve aranılan bir kişilik yapmıştı. Ama o buna hiçbir zaman seditlanmadı. Bağlılıkları, özberkliği, sahtece erkekliği reddetti ve ailede hep bunun savaşımını verdi. Buna her bakan kesimlere de hep düşmanın oyuncakları olduklarını dile getirdi. On'u hayata bağlı kılan sadece ve sadece o onurlu yaşamıydı. Çünkü hayat diye dayatılanlar hep sahte ve düzmece oyunlardı.

Üniversite yıllarında iken, 1989 yılı başlarında tekrar uğruna yaşadığı arayışını kavuşmuştu. O, artık daha mutlu ve civil civildi. Çünkü özgürlüğe akacaktı. Bu ilişki çeşitli düzeyde faaliyetlerle (Güneybatı'da-

ki faaliyetliliği ve Dicle Üniversitesi'ne iken fakültenin gençlik birimi sorumluluğu gibi) bir yıl kadar sürdü. Bu yıldan sonra artık bu sahte ortamlardan kurtulmak günü gelmişti. Bu koşu da, 90 yılı başlarında atılmıştı Güneybatı alanında gerillaaya katılarak oldu. Boti yoldaş, kalbine ve beyninde koruduğu gerçeği işlemek için kendini çok büyük bir yönelimle mücadelede adadı. Net bir kararlılıkla gelen Boti yoldaş, safımızda çok güçlü işleyen kişilik yeteneklerine kavuştu. O çok güçlü olmanın çabasını sergiledi. Çünkü sömürü, asimilasyon, yoksulluk sonuna kadar On'a dayatılmıştı. Bugün O bunun hesabını soracaktı; ve intikam görevleri olacaktı.

Güneybatı alanından kısa bir süre sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne geçti. Buradaki gelişme olanakları On'un için eszdi ve böyle yüküldü. Ruhıyla da bunu yaşıyordu ve bu ondan taşan bir hal almıştı. Çünkü O bir mazlum halkın ve ülkenin kendisiyle doluydu. On'un tek amacı, bu gücüyle uğruna yaşadığı insanlık ve yurtseverlik bedesini yaratmanın intikam savaşını gitmekti. Eğitim gücündendirliği ve geliştiriciliği ile sonbahar atılımı dönemi, bu yoldaşın da büyük yürüyüşünü getirmişti. Fiziki olarak rahatsızlıkların gerekeceği bilirdi halde O, bunda da iradeyi konuşturarak "Her şeyim vatana feda" deyip savaş yürümekten geri durmamıştı.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nden yoldaşları / 13.11.1990

Hasan ADIYAMAN (Derviş) yoldaşın anısı ölümsüzdür

PKK öncülüğünde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, yeni atılımlarla daha ileri aşamalar kaydederken, çıkışından günümüze dek sayısız kahraman yaratmış ve daha da yaratmaya devam ediyor.

İşte, bu kahramanlardan biri de Derviş (Hasan ADIYAMAN) yoldaş. Derviş yoldaş, 1969 yılında Adıyaman'ın Besni ilçesinin Karaca köyünde doğdu. Kendisi daha küçük yaşlarda iken, ailesi Antep'e taşınır. Ailenin yoksul olmasından dolayı, daha küçük yaşlarda iken, ailesinin geçimine katkıda bulunmak için çalışmak zorunda kalır.

80'den önce, çevrenin de etkisiyle Hareketimize bir yakınık duyar. Daha ilkökul 4. sınıfta iken mücadelemizin de etkisiyle öğretmenine karşı durup, Turp değil Kür olduğunu söyler. Ve okuldan ayrılmak zorunda kalır. 12 Eylül faşist darbesinden sonra da Parti ile ilişkisi kesilir.

1989 sonbaharına kadar, hayatı yoksulluk ve zorluklar içerisinde ge-

çer. Fakat, bu süreç içerisinde özünden hiçbir şey kaybetmez. Bu yıllar, On'un için mücadele edememenin, halkı için bir şey yapamamanın verdiği acı dolu yıllardır. Daha sonra tanıştığı öğrenci arkadaşları sayesinde Parti ile ilişki kurar ve safımızda katilir. Safılara katılma, Derviş yoldaşa umut, mutluluk kapılarını açar.

Parti ile ilişkiye geçme, On'u çok büyük bir çaresizlikten kurtarır. Çünkü askerliği gelmiştir; TC ordusunda asker olmak On'un çekeceği en büyük ızdıraplardan olacaktı. On'un bu durum karşısındaki tutumu oldukça önem taşıyan örnek bir davranıştı. Yoldaşımız safılara katılırken sunular söylüyordu: "TC'ye askerlik yapmak en büyük ihanettir. Ezilen Kür ve Türk halklarına hizmet, hizmetlerin en büyüğüdür. PKK safılarında savaşarak birlerce yıllık kölelik zincirlerinden bir halkıyı koparmak en büyük vazife, en büyük mutluluktur."

İslahiye direniş şehitlerimiz ülkeye yöndikleri gün Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde toplu halde...

Derviş yoldaş, bu tutumuyla aynı zamanda esas askerliğin TC'ye değil, TC'nin ezdiği Kürt ve Türk halklarının kurtuluşu için mücadele veren PKK'ye yapılması gerektiğini söylüyordu. **Derviş yoldaşın** bu tutumu aynı zamanda Kürt ve Türk halkının evlatlarının TC'ye askerlik yapmalarını, TC'nin oymacı olmamaları yolunda bir çağrı ve TC'ye karşı açık bir protesto oluyordu.

Derviş yoldaşın mücadeleye içerisinden yaşamsı derin sağı uyandıran, örnek bir yaşamdı. Çok fedakar ve alabildiğine bir sabırlılığı yaşıyordu. Onurlu bir yaşamı kendisine ilke edinerek yaşadı. Aynı zamanda TC'nin her türlü özel savaş yöntemlerinin özünden boşaltmadığı sağlamlı, tutarlı bir kişiliğe sahipti. Yoldaşlarıyla ilişkilerinde büyük bir alçakgönüllülüğe sahipti. Soğukkanlılığını kaybetmeyen yoldaşımız aynı zamanda çok direngen bir kişiliğe, yapıya sahipti. Halkımız ve Partimize, oldukça derin bir bağlılık duyuyordu ve bu bağlılık O'nun mücadeleye hayatı boyunca çizdiği sap-

masmasını beraberinde getiriyordu. **Derviş yoldaşın**, eğitim gördüğü Mahsum Korkmaz Akademisi'nden ülkeye yönelik mücadelede içinde rolünü oynamaya henüz başladığı bir sırada, 15 Ocak'ta 29.9.1990 günü çıkan bir çatışmada hain TC'nin kurşunlarına hedef olur. Ve kahramanca direnerek şehit düşer.

Yoldaşımız TC'nin kirelettiği Kürdistan topraklarını kanyıla kırılıktan arındırırken özgürlüğü, bağımsızlığı susamış ülke topraklarını, vücudundan akan kanın her damlasıyla sular ve kahraman değerli şehitlerimiz gibi susamış topraklarımızın susuzluğunu giderir.

"Sizler özgür vatanın bağrında yesececek, özgür Kürdistan'ın kıpkızıl gülleri olarak kalacaksınız."

"Sizlere sözümler; şehit düşerken bize bıraktığımız mücadele bayrağını daha yükseklere taşıyacağız."

"Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz."

Mücadele arkadaşları

Hamit ÇOBAN (Hogir-Azad) yoldaşımızın anısı mücadelemizde sönmeyen ışıktır

Hamit ÇOBAN (Azad) yoldaş, 29.9.1990 günü özgürlük mücadelemizde şehitlik mertebesine kavuşurken, tüm alçakgönüllülüğü, sadakati ve kahramanca direnişiyi Parti silahını bir yoldaşlarına devretti. Yoldaşımızın anısı, sonsuzda dek yaşayacak ve önmümüzü aydınlatan bir mesaj olacaktır.

Azad yoldaş, 1968'de Antep'in Araban ilçesinin Fakılı köyünde yoksul ve oldukça yurtsverer bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Doğup büyüdüğü ortam düşmanın en yoğun asimile ve sınırdımme politikasını yürüttüğü bir alandır. Bu yöre insanı oldukça özünden boşaltılmış, kendi gerekliliklerini uzlaştırmış ve böylece modern züke durumuna düşürülmüştür. Düşmanın ekonomik sömürü politikasından nasibini alan ailesiden birisi de **Azad yoldaşın** ailesidir. Aile olarak irtıgalık ve çobanlık gelimlerini sağlamaktadırlar. Yoldaşımız da daha küçük yaşta beri aile geçimine çobanlık yapar katkı bulunmuştur. Bu nedenle doğru dürüst ne çocukluğunda yaşayabilmiş, ne de okul okuyabilmiştir. 18-19 yaşlarında kadar yaşamı sözkonusu durumda geçmiştir. Ne dursun,anda ne de Kürdistan toplumu üzerinde yürütülen politiklardan haberi olmuştur. Yüz hatlarına bakıldığında toplumun tüm ezikliğini

görebiliyordu insan. Özgür insanlar gibi yaşamak ve düşünmek istemiş de, düşmanın toplum üzerinde biçtiği yaşam çerçevesinde, bu istemine denk düşecek yaşamı bulamazmış. Her içten içe ezilmişti.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin alanda gelişmesini birlikte çevresi aracılığıyla Partili yoldaşlarla tanışır. Düşündüğü özgür yaşamı ve ulusal kurtuluşu mücadeleye gerçekliğimize dönür. Yoldaşlarımız için birçok fedakarlık ve yardımda bulunur. Bu süreçte katilim istemi ve coşkusuyla doludur. Fakat, hem yaşamın küçüklüğünden ve hem de ailenin ihtiyaç olduğundan Parti saflarına katılamaz. Bununla birlikte devrimci yaşamı tanıdıkla ve kavradıkla bir durumu kabullemeye. En sonunda Partiyeye katılmanın yana kararını verir. Bu amaçla 88'de Partiyeye katılmak üzere Avrupa'ya çıkar. Avrupa'ya çıkışı, mücadeleye katilim nedeniyiyle de ayrıca bir de zamanı gelen askerliğini yapmamak amacıyladır.

Avrupa'ya çıktığında, oradaki yoz yaşamı kendisine oldukça gerip gelir; aldandanz bu yaşama. Hemen Partiyeye ilişkiye geçerek Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitme isteğindedir. Belirli bir süre eğitim görür ve kitle faaliyetlerinde bulunur; protesto yürüyüşü ve açık grevleri eylemlerine aktif olarak katılmaya sağlar.

Halkımızın değerli önderi ve sadık evladı Mehmet Salih KARDEŞ (Nuri) yoldaş şehit düştü

8 Eylül 1990 tarihinde halkımız, ulusal bağımsızlık mücadelesinde bir önderini, komutanını ve sadık evladını daha şehitler kervanına kattı. Ne ilk ve ne de son olacak olan bu şehidimiz insanlık mücadelemizin vazgeçilmez bir bedelidir. Bu nedenle anlamlı buluyor ve olgun karşılıyoruz. Ancak yoldaşımızın şahadetini, savaşın zorlu bir bedeli olmasına rağmen bizleri ve Kürdistan halkını üzüntüye götürmesinin yanısıra, bir daha düşmanın Kürdistan'da yürüttüğü benzeri göçürümüş özele savaş taktikleri üzerinde düşünmeye ve gereken doğru sonuçları çıkarmaya götürmektedir. Ki, anya bağı kalmamış gereklerinin de ancak ve ancak doğru yerine getirilebileceğini inanmaktadır.

8 Eylül 1990 tarihinde Diyarbakır'ın Lice kazasının Kırsal alanında bir grup gerilla ile düşmanın operasyon güçleri arasında çıkan silahlı çatışmada Mehmet Salih KARDEŞ (Nuri) yoldaş aldığı kurşunlar sonucunda ağır bir şekilde yaralandı. Yoldaşları tarafından düşmanın

çemberinden çıkarıldı ve fakat aynı gün akşama doğru şehitlik mertebesine ulaştı.

Nuri yoldaş, Siirt'in Kurtalan kazasında 1961 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesinin yoksul ve Kürdistan'da eğitim imkanlarının sınırlı olmasından dolayı ancak ilkökulu okuyabildi. Okulu bitirdikten sonra ailesinin geçimine katkıda bulunmak için şehirde ve çevre köylerde çeşitli işlerde çalıştı. 1974-75 yıllarında en ağır işlerden olan taş ocaklarında ucuz bir ücret karşılığında çalışmak zorunda kaldı. 1977 yılında Kozluk'ta inşaatlarda işçi olarak çalıştı. İnşaat işi bittikten sonra yerinde-yurdunda iş bulamayan Mehmet Salih yoldaş da çoğu Kürdistanlı gibi Türkiye'ye gidip bir iş bulmayı düşündü. Başka bir çıkış yolu bulamadığı için düşündüğüne gerçekleştirmek zorunda kaldı. Ve 1987 yılının baharında ülke toprak-

ğünde Partimizin önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz vatanın birçok alanına yayılmış ve hızlı bir gelişmeye başlamaktaydı. Yüzerce, binlerce Kürdistanlı gibi Nuri yoldaş da gelisen bu mücadeleye düşmanın tüm çarptımlar propagandasına rağmen sempatiyle bakar. Partiyeye fiili olarak ilişkiye geçmemesine rağmen, kuruluşu hedefleyen mücadelemiz karşısında sorumluluk hissederek propaganda çalışmalarını bulunduğu alanlarda yürüterek devrimci mücadeleye ilk adımlarını atar. İnsan onurunu hiçbir biçimde kabul etmediği dayanılmaz yaşam koşullarının kazandırdığı bilinç O'na bu adımı attıracaktı. Sözkonusu dönemde kuşkusuz Kürdistan'da "uzen de varım" diyen başka örgütler de olmasına rağmen, O'nun PKK öncülüğünde gelişen mücadeleden yana tavır takınması PKK'nin geliştirdiği

M.Salih KARDEŞ yoldaş (sağda) şehit Abdullah AVCI yoldaşla birlikte...

larından olma pahasına yorganını sırtına vurarak yaban ellere doğru uzanan yollara düştü. Bilinmeyen eller, bilinmeyen yollar... 1978 yılında gittiği İskenderun'da birkaç gün inşaat işlerinde çalıştıktan sonra Demir-İşek Fabrikası'na girip çalıştı. "Burada ücretimiz 100 TL idi. Bu para bize yetmiyordu. Bunun için düşük ücretli protesto etmeğin işi grev yapmaya kadar vardık. Sonunda patron buna tepki duyarak çıkışımızı verdi. Bazen hiç iş bulamıyordum. Bu nedenle bazen aç kalıyordum. Bazen üç gün, bazen iki gün su ile yetiniyordum. Bir sürü zorlukla karşı karşıya geliyordum, ama buna rağmen kötü alışkanlıklarını kendimi terketmiyordum" diyor Nuri yoldaş; yaban ellerdeki dayanılmaz yaşamı böyle özetliyor. Bir süre PAKTAS Fabrikası'nda çalıştıktan sonra tekrar, bir narabeye dönüştürülmüş olan anavatana döndü. O mu döner, yoksa vatan mı onu çıkarır?... Yaşamını özlettiğimiz bu yoldaşımızın gözümüzün önüne getirelim. Bağrındaki ateşi neye benzetebiliriz? Kuşkusuz bu yoldaşımızın yaşamı yazmaya dökülükçe sorulan sorunun cevabı kendiliğinden ortaya çıkar. Onemlidir; çünkü burada yaşamı anlatılan kişiliğin şahsında bir halkın, Kürdistanlıların yaşamı dile geliyor.

Nuri yoldaş, 1979 yılının sonlarında doğduğu topraklara döndü-

mücadelelerin doğruluğuyula ilintilirdi. O, pratikçe bakarak yaşamı boyunca safdarında yürüyeceği örgütü tanımlamış. Nuri yoldaş, 1979 sonlarından 1983 yılında Avrupa sahasına çıkana kadar zaman zaman geçiren, zaman zaman köy çevresinde hem çalışarak ve hem de devrimci faaliyetlerini yürüterek yaşamını örgütler.

1984 yılının başlarında profesyonel devrimciğe atılan Nuri yoldaş, Fransızın Alsas-Loren birim üyesi olarak başları bir pratik sergiledikten sonra, Paris biriminin maliye ve yayın sorumluluğuna atanır. Kısa bir süre sonra ise Stuttgart birim sorumluluğuna atanır. Mannheim'de birim sorumlusu olarak faaliyet yürütür. Avrupa sahasında yürüttüğü bu faaliyetlerinden görülen e belirlenmiş özelliği; pratik işleri ustaca geliştirme ve sonuca götürmenin yanısıra, Parti değerlerine sahip çıkıp koruma biçiminde kendisini gösterir. Yine halk kitlelerine hitap ve yaklaşımlı çekici ve birleştirici olmuştur. Teorik düzye yaşadığı darlık, yine olmadanz kayınlardan tecrübesizlik nedeniyle görevlerin yerine getirilmediği durumlarda, çeşitli yetmezliklere gerekme birlikte, bu yetmezlikleri hızla aşmasını bildirir. Bağımsızlık mücadelesinin temel mücadeleye olanın Kürdistan toprakları olduğunun, bizat bu saha üzerinde görev alıp savaşa katılmının daha çok önemli

Mücadele yoldaşları

olduğunun bilincine varan bu yoldaşımız, belli bir eğitim gördükten sonra ülkeye gitmeyi önerir. Parti, O'nun pratiğine bakarak önerisini kabul edip, Ortadoğu'daki eğitim kampına çağırır.

15.3.1986 yılında Ortadoğu eğitim kampına giden Nuri yoldaş, kişiliğini her yönüyle geliştirilebilecek bir ortamla karşılaşır. Çünkü bu yıl Kürdistan'da oluşturulan kişiliklerin amudatı masasına yatırıldığı, siyasi özelliklerinin tümünün mahkum edildiği, bu nedenle örtünmüş iş sınıf mücadelesinin dorukta yaşatıldığı, geride bıraktığımız dört yıllık silahlı mücadele pratiğimizin bütün ayrıntılarıyla değerlendirilme tabii olduğu, bu temelde gelecek dört yıllık faaliyetlerin planlanmasına katkıları ve bunun için Parti hareketi-mizin gövde yapısını bu alanda bulunduruğu bir yıldır. Ortam, damgasını Kürdistan tarihine veren Partimizin III. Kongre ortamıdır. Özgürlekm isteyen için bir hazine değerindedir. Teorik, pratik ve kişilikli yetmelzlikler en erken böyle bir ortamda asla- bilirdir. Nitekim Nuri yoldaş da yaşam tarihinde ilk kez umduğunu ve aradığını bulmuştur. Bu fırsatı kaçırması hiç mi hiç düşünülemez. Bütün gövdeyi kendisi veren değerler- denliği kesindi ve netlik öyle oldu. Ortamı nasıl değerlendirdiğini, ortamdaki neler aldığını tekrar yoldaşımız kalemlerinde aktaracaktır:

Nuri yoldaş
şehit Adnan ABA yoldaşına...

yürütülen devrimci faaliyetlerimizde başarılı bir pratik sahibi olan arkadaşlardan bir oldu. Bu pratiği temelinde 1990 yılında giren Eylet Komitesinin Sekreterliğine getirildi. 1990 yılının Haziran ayında ise Eylet Komitesinin Sekreterliğine getirildi. Bu görevin başında, en üst mertebeye olan şehitlik mertebesine erişti. Burada yoldaşımızın pratiğinin ayrıntılarını girmeyeceğim. Kısa bir süre içerisinde eylet sorumluluğuna getirilmesini aynı zamanda O'nun pratiğinin bir göstergesi oluyor.

Yoldaşımızın eriştiği pratik kişilik özelliklerini bazı yönleriyle dile getirmeye çalışacağım. Hemen vurgulamak gerek ki Nuri yoldaş, ismi anıldığında hemen onun, oturaklı kişilik aklı gelir. Partimizin marksist-leninist ideolojisini, bağımsızlığı, haddesiz ulusal kurtuluş mücadelesini, siyasetimizin biricik tahtı olan halk savasını, halk savasının temel tahtı olan gerillan gelişimini, gerilla savasını, siyasetimizin komuta özelliklerini, Partimizin kitle politikasını önemli olarak kavramış, özümsemiş ve bunların gereklerini yerine getiren kişilik özelliklerini kendi şahsında somutlaştırmış bir yoldaş oldu. Geleceğin ilk işlerini henüz ufuktayken gören O. Dostun ve düşmanın yaklaşımlarını en gerçekçi değerlendiren O. Halkımızın yüzü ilk kesini dile getiren O. Atan yüreğimizi, cesaret, coşku ve kararlılığımızdı O. Bilensiz irademi, sıklıkla yumuğumuzdu O. Dolayısıyla teori ile pratiğin, beyin ile yüreğin birleştiği O. Eyleme örgütü, örgüte geleceği yaratana bu yoldaşımız için bir tek amaç vardı: Dünya levi insanlığına yeni bir merkez yaratmak için BAĞIMSIZ, BİRLEŞİK, DEMOKRATİK KÜRDİSTAN.

Birlikte savaşta katıldığımız bu yoldaşımızın anısına bağışların bir gereği olarak, O'nun kişilik özelliklerini ve yaşamını kağıda dökmeye çalışırken zorlanıyoruz. Dile getirilebiliriz sadece gerçeğin küçük bir bölümüdür. Ancak onun ezikliği yasıyoruz. Bu nedenle, çok iyi biliyoruz ki, şehitlerin anısına bağışların biricik yolu; onların büyük isyanı bayrağını daha da yükseltmek ve bu isyanı büyük bir zaferle de sonuçlandırmaktır.

Mücadele arkadaşları

Cesaret, coşku ve düşmana kinle dolu Mehmet yoldaş Kürdistan'da sürekli yaşayacaktır

Şehitleri anılmak, onları dile getirmek yazıya dökmek o kadar kolay değildir. Onları anılmak için kelimeler yetersiz kalır. Her şehit ne yazık ki, ne söylene dile getirilemeyecek kadar büyük ve soyuldu. Şehitleri doğru dile getirmek, her yönüyle izah etmek mümkün olmasa da, bazı yönleriyle tanımak ve tanıtmak, onları örnek alıp önderliklerinde yürümeye bilecek için şarttır.

Bu anlamda biz de 8 Eylül 1990 günü şehit düşen ve henüz çok genç olan bir şehidimizi, hem anısına bağlı olmanın bir gereği, hem de örnek almamız açısından eksik de olsa dile getirip tanıtmayı sorumluluğumuzun ilk şartı olarak bizim bu yazıyı yazıyoruz.

Dört bin yıllık tarihimize baktığımızda, tüm ılgal, istila ve vatanlaştırma yaşama rağmen, eğer bu halkımız varlığını sürdürüyorsa ve kendisine sahip çıkabileceği gücü, takati bulabiliyorsa, bu tamamen üzerinde yaşadığı vatan toprağı uğruna döktüğü kana bağlıdır. Lik vatan yaratmadan günümüze kadar, eğer halkımız şehit vermeseydi ve verdiği şehitlere bağlı kalmasaydı, bugün Kürt halkının var oluşundan bahsetmek mümkün olmayacaktı. Dolayısıyla böyle bir halaktan bahsedilemeyeceği gibi bugün şehitlerin sentezi olan PKK'den de bahsedilemez.

Şehit ve vatan özdeşdir. Vatah demek şehit demektir, şehit demek vatan demektir. Bu kadar özdeşleşen ve iki olguyu temel almayan hiçbir gücün varlığını sürdürmesi mümkün değildir.

Bu gerçekliği PKK'nin temel aldığı ve tümüyle ona bağlı kalarak gelişmesini sürdürdüğü, bugün yaratılan muazzam gelişmenin bu esaslara dayanarak yaratıldığı gün gibi açıktır. Parti, vatana sahip çıkmakla, şehitlere sahip çıkmakla, onları gerçek değerlerini sahipli kılmağa bu güne gelebilmiştir.

Bugün de bu değerlere sahip çıkıldığı oranda zafer yakalanabilir. Tersin ihanetten baştan bir şey değildir. Parti tarihimize şehitler bilince çıkarıldığı oranda vatana sahip çıkılması, vatana sahip çıkıldığı oranda şehitler bilince çıkarılması ve bu temelde bugünkü tarihi gelişme düzeyi yakalanmıştır.

İşte bu nedenle biz saygıyanlar, ancak gerçek komutanlarımız olan şehitlerimiz her yönüyle tanımak ve tanıtmakla, onları her gün yaşayıp uygulamakla hem amacımıza ulaşabilir, hem de onlara bağışlarımızı gösterebiliriz.

Bu temelde dile getirmeye çalıştığımız Kürdistan'da şehitliğini anlam ve büyüğünden hareket ederek, 8 Eylül 1990 tarihinde şehit düşen Mehmet yoldaşın kısa ama onurlu yaşamı ve kişiliğini dile getirmeye çalışacağız.

Ulusal kurtuluş savaşı şehitlerimizden Mehmet yoldaş, 1976 yılında Diyarbakır'ın Lice ilçesi-Seklat köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Mehmet yoldaş doğup büyüdüğü bu alanın tüm olumlu özelliklerini köylülüğünde birleştirerek, Kürdistan kişiliğinin milli değerlerini yaşatma, temsil etme, mertlik ve yiğitlik gibi özellikleri bağrında taşıyordu.

Daha küçük yaşlardan itibaren, yoksul olan aile geçimine katkıda bulunması, aile sorumluluğunu paylaşması, onda ortak emek temeline yaşamı üretmeye karşı sorumluluk bilincini geliştirdi. Daha genç yaşta gelişen bu sorumluluk bilinci, Mehmet yoldaşın erkenden daha büyük

sorumlulukların içine itti ve bu O'nun mücadeleye tereddütsüz katılmasına yol açtı.

Yaşadığımızdaki bu bilinç, doğup büyüdüğü alandan kopuk değildir. Alanda temsil edilen olumlu özellikler kendisini bu yapıdaki yoldaşların şahsında ortaya koyar. Bu anlamda, Mehmet yoldaşın daha iyi tanınması için, doğup büyüdüğü alanın özelliklerini de kısaca ele almak yararlı olacaktır.

Mehmet yoldaşın doğup büyüdüğü Lice alanı sadece güncel durumu itibarıyla değil, tarihi olarak direniş, Kürt mertlik ve yiğitliğinin canı olduğu, sürekli yaşatıldığı, hep direndiği bir alandır. Alan, yurtseverliğin çok canlı olması itibarıyla düşmana boyun eğmediği gibi, ne de bir isyan gelişmişse hemen ona sahip çıkmış, kucağı açmıştır. 1925 isyanından Barzani hareketine, oradan DDKO'ların çıkışına kadar, hep sine sahip çıkmış, bizzat katılmıştır. Bu hareketlerin önderliğinin doğruluğuna inandığı için değilse de, Kürtük ve Kürdistan için tüm güçlere sahip çıkmış, bu da güçlü yurtseverliğin hala canlı olmasından kaynaklı almıştır. Bu hareketlerin yenilgisinden sonra, sömürgeciğin tüm işkence ve baskılarına rağmen, bunların mensuplarına ve şahıpları yaşmıştır.

Lice halkının temsil ettiği bu tarihi özle PKK'nin daha ilk ideolojik gelişmelerine sürece, hemen Partiyi sarıldığını görüyoruz. Tüm emek ve çabasının analını ifadesini burada bulmuştur. Dolayısıyla Lice halkı diğer hareketlere zorunluktan dolayı ev sahipliği yapmışsa da, kurtuluşun gerekçesi önderi Partiyi tanı tanımadı hemen sınırlı ve bilinci ev sahipliğini burada göstermiştir. PKK'nin Lice'de yaratılmasını tarihi anlamda burada ifadesini bulmuştur.

Lice halkı, sadece Partiyeye ev sahipliği yapmaktaki yetinmesi, onlara yiğit evladını önderine vermesini de bilmiştir. PKK şahsında bağımsızlığı ve özgürlüğü gördüğünden dolayı, tüm baskılara rağmen her türlü maddi-manevi desteği sunmayı esirgemiştir.

1984'ten sonra gelişen yeni dönem Parti mücadelesine destek sunmada, sahiplik etmede bir an bile tereddüt etmemiştir. Lice halkı çok sayıda evladını sıcak savadığı doğrudan verdiğ gibi, kutsal davada birçok değerli evladı şehit de düşmüştür. Her şehidin cenazesini bir mitinge çevirmiş, böylelikle düşmanı kahretmiş, İstisnasız her şehidi toprağa verişte onbiler toplanmış; kesük soru z'erlerle cesetler sarılmış, halaylar, zılgıtlar ve marşlar eşliğinde şehitler toprağa verilmiştir.

İşte bu ortamda kişiliği şekillenen Mehmet yoldaş, alan halkının taşıdığı bu olumlu özellikleri büyümüştür. Genç yaşta katılmanın anlamı kendisini burada göstermiştir.

Mehmet yoldaş, bu genç yaşta mücadeleden yoğun bir şekilde etkilenmişti (iki Parti) tanınmamasına rağmen bulunduğu çok ortamında kendi yaşattıkları ARGK'ye katılma konusunda inayacı bulunur ve yoğun tartışmalarda kalır. Sonuçta birçok yazıtını orduya katılımı konusunda ikna eder.

Daha ilk defa birliğimize buluşur bulmuşuz, hema katılmı dayattır. O'nun bu soyul istemi arkadaşlar tarafından kabul edilmediğince daha önceden hazırladığı üç arkadaşıyla beraber safılarına katılır.

Mücadeleye katıldığı için çok genç yaşına rağmen son derece enerjik, canlı, atak ve sevkle doluydu. Adeta

ÖZGÜR ÜLKE İÇİN

Biz burada direniş dayandırdık; Orada aramızda, burada toprakta yaz. Umud oluk ekildik; Toprakta fırlan, dağlarda isyan, doğada hayatız. Ne umut bilter kavgada ne günde güneş. Özgür ülke, multu hayat için bedel oluk bedel. Güneşte rengimiz, toprakta sevdamız ve dağda havamız bir gözüm. Dalga dalga esen yel, her bir yana götürür. Çayımız hayat olur. Hayat kıız açar toprağımızda, toprak buram buram kokar. Yarasalar kaçışır sadece. Ama dimdik kalır hayat. Yer altı nemli, rutubelli duvarlar. Vız güler karavank, kavgada yaşar ölümlerimiz bizim.

uzun yıllar Parti ortamında kalmış, ideolojik-politik olarak yetkinleşmiş bir kadronun sahip olduğu özelliklerle donanmıştır.

O gerçekten canlı ve tüm enerjisi yoldaşlarına karşı saygılı, uyumlu, son derece olgun bir kişiliğe sahipti. Sahip olduğu bu özellikler nedeniyle kısa sürede birliğin en fazla sevilen ve sayılan durumuna gelmişti. Genç yaşına rağmen son derece fedakar, her işe koşan, yoldaşlarından sürekli görev istemine bulunan ve aldığı görevi de çok erken yerine getiren bir kişilik sahibiydi. Kendisi Partiyi tanımasına (ideolojik ve politik olarak) rağmen, birlik içerisinde zaman zaman maddi-manevi baskılara rağmen, birliğin baskılarına karşı her şeyden önce, onları inayacı çıkarırdı. Okuyup öğrenme isteğiyle doluydu, okuma yazma düzeyi düşük olmasına rağmen bunu hızla aşma çabasında idi. Her bir şeyler bulur, mutlak tartışma yaratarak ortamı canlı kılarırdı.

Mehmet yoldaş, yoldaşlarına karşı saygı ve sevgiyle dolu olduğu kadar düşmana karşı büyük kinle de doluydu. Birliğe katıldığı ilk gün dile getirdiği şey, düşmana karşı eylem yapma isteği idi. Tüm düşüncesini buna yorar, her gün birçok plan sunardı.

Genç arkadaşlarımız, toplanmış ayı mücadeleden safılarına canı yaşayabili. Kalleş düşman kurşunu, uç ay sonra bu yoldaşımızın aramızdan fiziki olarak ayrılmasına neden oldu.

Evete, 8 Eylül 1990 günü eylemden öncekin hiç beklemediği bir anda biriken düşman pususuya karşılaşıp ve Mehmet yoldaş burada şehit düşer.

Mehmet yoldaşın kısa ama son derece soylu yaşamını temel almak, mücadelesini gelişmesi için doğu çaba ve kararlılığımızı daha da güçlendirir. O'nun kısa ama onurlu mücadelesi, bizim Partiyeye katılım ve düşmana karşı savagımda takip edeceğimiz soyul bir örnektir.

Mehmet yoldaşın anısı, bağımsız ve özgür Kürdistan topraklarını sonuna kadar süsleyecek ve bu topraklarda sonsuza dek yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

TC'nin 67. yıl gerçeği ve özel savaş cephesinin yönetimi üzerine

Baştarafı 1. sayfa

duruma getiren, bu olgudur. Kaderimiz çizmizdir; tarih ve insanlık olan başımızdır ve de insan adına yaşanacak bütün değerlerin ilgisizliği kışmıştır. Ulusal gerçekliğimiz, toplumsal geleneklerimiz ve kültürümüz adına ne varsa, hepsini ya bozmuş, ya çalıp-çırpmış ya da yasaklamıştır. Böylece bunlardan ilgisiz keserek, elimizden almıştır. Geriye neyi yaşıyacağımızı? Neyimiz kaldı? Onun sahte yaşam tarzından başka ne var?

Tüketen, düşünen, her türlü sömürüye, baskıya hazır hale getiren ve belki de dünyada hiç görülmemiş bir rahatsızlık faşist bir rejimin üzerimizde sürdürülmesini mümkün kılan TC ordusu, insanlık potansiyelinde ne yapmış olduğunu düşünemeyiz, toplarlanamaz, örgütlemez, eyleme geçemez insanlardan başka ne bırakmıştır?

Unutmayın ki, ne kadar genç de olsanız, hatta adına "Cumhuriyet çocuğu" denilen çocuklar da olsanız, yine de bu büyük sahtekarlığın, iyiyüzlülüğün, elikanlı faşizm olgusunun ve onun özel savaş gelişiminin içinde yaşamak zorunda bırakılmıyorsunuz. Ve artık kendimizi doğru tanıyacaksa, neyin nasıl olması gerektiğine karar vereceksek, tercihimizi bu konular dahilinde yapmak zorundayız.

Bu cumhuriyet üzerine çok şeyler söylenebilir. Bazi şeyler söylenmiştir de, fakat bunların büyük bir kısmı yalan, sahte ve sapkınlık temeline dayanır. Doğrular çok az söylenmiştir. Ve işte bu nedenle, bir anlamda PKK'nin yapmak istediği de, TC olgusunu gerçeğe yakın bir biçimde ifade etmektedir. TC gerçeğini doğru ifade ettiğimiz oranda kendimizi de doğru ifade etmiş olacağız. Onu bütünüyle tanıyıp teşhis ettiğimizde, kendimizi de tanıyıp teşhis etmiş olacağız, yararımız daha iyi anlayacağız ve bu da daha iyi tedavi olma yolumuz olacaktır. TC'yi tanımak demek, her türlü hastalığımızı tanımak demektir. Aksi takdirde, tedavi imkânından mahrum kalırız ki, bu da ölüm demektir. Çünkü in ince hareketleri-zime kadar, duyguyu, düşünceyi, utemir dedimiz bütün etkilerimiz izinde tutulur oynayan, bu olgudur; yani belirleyen, sürdüren, denetleyen budur.

Ne görüyoruz sonuçta? Bitmiş bir tarih, çehenneme çevilen bir günlük yaşam dünyası, hiç umut veremeyen, doğru-dürüst ne hayali kurulan, ne de gerçekleştirilen, tipki bir dolap boygünü gibi tek bir kuyunun etrafında dönen, ama yine de su çıkarmayan bir yaşam tarzından başka dayatılan, yaşatılan nedir? Yaşam gibi çok soylu bir olgu TC tarafından katkılmıştır. Geçit umut yok; oklanaklar, firsatlar yok. Bakın, her gün aç, içkene, yoksulluk, yoksulluk, işsizlik, hastalık, dış açma, ülkesini talan ettirmişden başka, yalandolan başka, bir avuç çetenin her türlü vurgunundan başka, bir avuç elikanlı-yöneticinin, generalinin gerçeğinden başka ne var? TC'nin gerçekliği sahası olan topraklarda, bu binyılların, insanlığın o zengin kültüründen, yaşamından ne kaldı? Hele hele Kürdistan'da insanlığın geriye ne kaldı? O insanlığın beşinden, birçok uğartığı, tanımı, özümsemiş, büra insanından başka, geriye ne kaldı? Tartışmamıza sıklıkla bir anlamda karşılanacak bir şey varsa, onu bulmak için bunca büyük çabaya rağmen ne kadar bulabiliyo-

ruz? Bir "cumhuriyet çocuğu" olarak elimize verilmisiz. Bu çocuk ne kadar yaramaz, ne kadar iş yürütemez, ne kadar yeteneksiz, ne kadar kendini anlamaktan aciz, ülkesine, halkına, soyuna-sopuna, her şeyine ne kadar ters düşmüş, ne kadar çaresiz, hastalıkları hemen kapmaya ne kadar yatkın! Kendi gerçeğimizi değerlendiren bunu çok iyi görürüz. Bu işte, cumhuriyetin yarıttıklarının ne anlama geldiğini görmektir. İyiyi yargılamayı bilmek gerektir. Bizim açımızdan özellikle, tam bir katliam tarihi olan bu cumhuriyet tarihini iyi anlamak demektir. Biz anlatmaya çalıştık, çeşitli değerlendirmelerde oldukça işleme yaptık. Çok öze de olsa, yine de değinmemizin nedenleri var.

Bugün bu gerçek, bir özel savaş çetesi biçiminde hüküm irat etmektedir. En tepesindeki bakalım: "Cumhurbaşkanı"; kabul görmeyen, her bakımdan sabelli, şüpheli, tartışmalı Özal! Kimdir bu adam? Bir

"... Cumhuriyet üzerine çok şeyler söylenebilir. Bazi şeyler söylenmiştir de, fakat bunların büyük bir kısmı yalan, sahte ve sapkınlık temeline dayanır. Doğrular çok az söylenmiştir. Ve işte bu nedenle, bir anlamda PKK'nin yapmak istediği de, TC olgusunu gerçeğe yakın bir biçimde ifade etmektedir. TC gerçeğini doğru ifade ettiğimiz oranda kendimizi de doğru ifade etmiş olacağız. Onu bütünüyle tanıyıp teşhis ettiğimizde, kendimizi de tanıyıp teşhis etmiş olacağız, yararımız daha iyi anlayacağız ve bu daha iyi tedavi olma yolumuz olacaktır. TC'yi tanımak demek, her türlü hastalığımızı tanımak demektir..."

kişilik tanımlamasını yapalım. Osmanlı geleneginden gelme küçük memur bir baba ile büyük ihtimalle zor durumda kalmış bir alevi dönme anadan doğmuş bir Malatyalı. Malatya denince akla hemen ne gelir? Bu böyle değerlendirmelerden çok hoşlanmam ama, Malatya'nın TC kapitalizminin, özellikle cumhuriyetin gelişimi içinde bir yeri var. Hani "İnanın'nun memleketi" denilir, biraz da cumhuriyet kendisine özel bir yer verdirilmekte istenir. Türk-İslam, alevi-sünni diye tarih edilen karışımına şahnedir. Yine sağ-sol, faşist-devrimci karşıtlığına sahne olmuştur. Son derece üçkağıtlı, günümüzde doğru geldiğimize hayali ihracat şampiyonlarının, mafyanın elebaşlarının çıktığı ve denilebilir ki, TC kapitalizminin en gözpeçli veya sahtekar tiplerinin bir verildiği bir alan. Malatya gece cumhuriyetin kuruluşu ve gelişimi sürecinde, gerekse -daha çok da- günümüzde içinde bir makettir. Akıncı Türk çabaları burada, Battal Gazi hikayesinde olduğu gibi geliştirilmiştir. Günümüzde özellikle de faşistlerin buradan ve yakın yörelerden katliam çetelerini örgütlemeye tesadüf edilmiştir. Ve hatta sanırım burada tarihte yaygın bir akıncılar grubu varmış. Akıncılar demek, halklarını üzerinde vurgunculuk yapan, terör estiren, egemenlik altına alan hareket de-

mektir. İster Türkülük adına, ister islamik adına olsun, özü budur ve bu halen güçlü bir akımdır. Bu yöre, Anadolu ve Kürdistan'ın Türkleştirilmesi tarihinde merkezi bir rol oynuyor. Böylelikle, akıncıların oldukça etkili olma yaşıtlarını bir alan oluyor. Battal Gazi hikayesinden tutalım, günümüzün faşist-islamcı, sözumona akıncılarına kadar, bu böyledir. Yakın yöreler; Elazığ'a açılma, Adıyaman'a açılma, Maraş'a açılma, hatta Türkiye'nin orta kesimlerine açılma açısından, buranın bölgesine bir konumu olmuştur. Günümüzde de Türk ordusunun merkezi durumundadır. Kütleleşen ideolojik, siyasal ve kültürel olarak en çok geliştiği sahadır. Yine asimilasyonun en çok geliştiği bir alan olarak, denilebilir ki, Kürtlük olgusunun neredeyse öden boşaltıldığı, tüketildiği bir Kürt bölgesidir. Yani en çok buradaki Kürtlük asimilasyonu bitirilenmiş eşliğe getirilmiştir. Her manevi açıdan ve hem de maddi açıdan

İşte; bu "Özal Ailesi" denilen ailenin içinde şekillendiği alanın tarihi, toplumsal özellikleri çok kısaca böyledir. Hiç şüphesiz burada sadece Osmanlı feodal işgal, istila gelenegini değil; Türk kapitalizminin talancı, hırsız ve gerçekten çarpık özelliklerini de daha somut olarak ifade etmek gerekir. Yani bir anlamda Osmanlı gelenegi ile TC gelenegi veya Osmanlı resmi-gerici sultanlık düzeni ile cumhuriyetin kemalist, İzneni ile cumhuriyetin kemalist, İzneni sentezi; maketini en iyi burada oluşturmuştur. Türk kapitalizminin çarpık niteliğini en çok burada görmek gerektir. Nitekim dedimiz gibi hayali ihracat ve her türlü talancı tipler, İstanbul'da konulanıp neredeyse Türk kapitalizminin genelini kargaşaya götürer tipler daha çok buradan çıkarıyor.

Mevcut kapitalizmin, Özal yönetimi altındaki çarpıcılık, vurgunculuk, hırsız karakteri dünya çapında bir hal almıştır. En son örneği olan Asil Nadir olayını da buraya bağlamak

böyledir. Maddi açıdan, kitleye beş metelik değer verilmemiş, güçsüz düşürülmüştür. Manevi açıdan da Kürt dili, Kürt kültürünün en zayıf ve nefes alamaz duruma getirildiği yer burasıdır. Çünkü burada, Türk egemenliği merkezileştirilmiştir. Merkezileştirilen alt ve üst yapısını oldukça soven, faşist bir temelde örüyor.

İşte son yılların faşist çabalarının burada bu kadar gelişkin olmasının nedeni budur. Yine islamcılık adı altında o akıncı rolü hortlattımın nedeni budur. "Türk-İslam sentezi"nin, en çok çoğunlaşması burada ifade buluyor, çarpıcılık, talancı yani da, tarihi bir özellik arz ediyor. Malatya'dan çıkanlar mafyanın önderliğini yapıyorlar, hayali ihracatın önderliğini yapıyorlar. Yeraltı dünyasının işleri onları oranda bulmaktadır. Aynı zamanda bunlara il-küçük mafya da deniliyor. Malatya kurnazları denilirdi, hepsi buradan çıkıyor. Dilencilik çoğunlukla buradan çıkıyor. Hepsini çalıp-çırma sanatını iletir, oğ örnekleridir. Kisaca; gerek tarihi, gerek güncel gelişimi açısından da yöre, etkisine aldığı yakın alanlarla örtüşmektedir. İşgal; işgal, katliam, talan, çalıp-çırma, dilenme, öden boşaltılma merkezi bir rol oynuyor. Bu temelde bir kültür oluşturulmuş, bir yaşam tarzı geliştirilmiş ve buna uygun insan tipleri ortaya çıkarılmıştır.

gerekir. Asil Nadir ve uzantıları Özal'la birlikte vurgun amacıyla bir uluslararası şirket kurduklar. O Polly Peck denilen şirkete yumayış akladmak istediiler. Ancak, İngilizler, kapitalizmin kurallarında çok ustadılar; kolay kolay gerçeğin sapırılmasına izin vermezler. İngilizler kapitalizmin beşliğidir; İngilizler kapitalizmin kurallarını, ahlakını uygulamayı çok iyi bilirler. Özal ve Asil Nadir gerçekten bu on yıldı mafyaya yolu ile, ayaon yolu ile, hayali ihracat vb. gibi Batı kapitalizminin kolay kolay kabul etmeyeceği her türlü kanunusz yöntemle vurgun vurduklar. Adına "liberal kapitalizm" denilen Özal kapitalizmi, kapitalizmin de özüne ters, onun en çarpıcılık, en vurgunculuk karakterini temsil eden, ama adına sermaye de diyemeyeceğimiz, sadece oynaklıkta baret olan, tam Malatyalının-halk için değil, egemen işbirlikçi kesim için söyliyor-um- becerileceği bir sanattır! Eger, Türkiye'de kapitalizmin bugün bu kadar eleştirisi yapılyorsa, "hiçbir deşder birkamdi" deniliyorsa, nedeni aslında bu tutumda aranmalıdır. Evet, bunlar Türkiye'yi öldürdülerdir. Son on yıldı Türkiye ve Kürdistan'ı tanınamız hale getirdiler. On yıl içinde hızla ve yüzlerce milyar dolar yetiştirildi, çoğu Malatyalı ve çoğu da kendi yakın çevrelerinden. İşte bunlardan bir tanesini, "yeğen" Hüsnü Doğan'ı Sa-

vanma Bakanı yaptılar; yine yakın çevreden Yıldırım Akbulut benzer karaktere sahiptir. T. Özal'ın bir kadeşi sakallı islamcıdır. Bir diğer Batı kapitalizmine göre kendini ayarlamış, oradan kültür alıyor, orada yayıyor. İslamcı kadeşi Amerika'da yahudilerle ortak tarikat kuruyor. Oysa birbirleriyle uzlaşmayacak iki kesim varsa, onlar da müslümanlarla yahudilerdir. Bu aile, müslüman ve yahudi tarikatında da birleşmiştir. Aslında böyle bir tarikatı Türkiye'de geliştirme çabalarına giriyorlar. Bunlar tarikatçıdır ve aynı zamanda kapitalizmin bile yasalarını olamayan yasaları icat etmişlerdir. Türkiye'yi aldatmaları yetmiyormuş gibi, İngiltere'ye de aldatılmak istediiler. Asil Nadir'in Amerika'da Özal'a, "İngilizler açığı yakaladı" demesi tesadüf değildir; çünkü ikisi suç ortağıdır. "Polly Peck batıyor, Asil Nadir çöküyor, Özal çöküyor"; İste basın olayı bu şekilde yansıyor. Öyle anlaşılıyor ki, bunlar dünyayı da aldatmaya çalıştılar. Malatya dilencisi ve kurnazı dünyayı da aldatmaya çalıştı. Fakat arada Asil Nadir'i de, Denktaş'ı da harcaşacaklar; çünkü hepsi suç ortağıdır. Ve Özal şimdi kendisini siyir-maya çalışıyor. Olayın büyüklüğüne hayret ediyor insan. Bunlar Türkiye'yi nasıl ele geçirdiler? Adına her ne kadar "hanedan" deniliyorsa da bunlar dünyanın bütün pisliklerini bilemişdir. Fakat egemenlerdir. Nasıl egemen oldular? Dayandıkları zemini biraz anlatmaya çalışıyoruz. Hiç şüphesiz, bunların oluşum hikayesini daha kapsamlı elemek lazım.

Türk basını iyiyüzlülüğü ediyor. Gerçeğin kendisiyle değil, gör-rüntüsü ile uğraşır. Ve bu anlamda da gerçeği örtbas ediyor. Çünkü, doğrusunu yansıtma kendisini ele verir. Onun için, doğrulara yanaşmıyoruz.

Niye, bu yıllarda özellikle bu tip, Türkiye'nin başına cumhurbaşkanı diye kondurdular? Bunları hem TC'yi ve hem de onun bugünkü başını anlamak için söyliyoruz. Hani "böyle başa, böyle tarak" deymi var; işte TC ve cumhurbaşkanı için de söylenebilecek bir deyimdir. TC'nin kendisi nedir ki, cumhurbaşkanı nasıl olsun! Aslında TC ve onun yönetimi birbirini tamamlıyor. TC denilen gerek; bu tarağa uygun bir baş olmasaydı, herhalde bu adam da ona göre bir tarak olmazdı. Demek ki, TC'nin karakterinde bunun özellikleri var. Tarihi böyledir; kapitalizme yaklaşımlı böyledir. Bu noktada da Osmanlı gelenegini en iyi temsil ediyor; baş denilene cübbe giydirip kendisine de "Sultan" diyorlar. Bunlar Osmanlı'nın gerici kailorlarının esas alıyordur.

Turgut Özal ve ailesinin dinciliğinden, tarikatlılığından bahsedilir. Bunlara, "Naksibendi tarikatlandır" deniliyor, Naksibendilik, islamcılık içinde en geri kök temsil eder ve Kürdistan'daki en gerici ve din görünlü bir ideolojidir. Bu tarikat buradaki işlevi, İdris-i Süleymanî döneminde bu ana ajandıdır. Osmanlı sünniçliğinin ajanı tarikatı durumundadır. Naksibendilik devletle işbirlikçileri, aslında Türk egemenliğinin Kürdistan'daki ajanlarıdır. Bu ajanlık; İdris-i Bitilisi'den başlar ve Özal'a kadar böyle devam eder. Özal'ın annesinin Süleymaniyeye nakşi şeyhinin kabirinde yatması, bunların nakşi ajanlığına ne-reye kadar götürüldükleri biraz daha net gösteriyor. Bunun ideolojik gör-rüntüsü ve izahı biraz böyledir. Bun-

lar, her türlü feodal kalıntılarla haşır-herleşir. Örneğin Kamran İnan bu gelenegi -yani nakşiciliğin- en önde gelen simalarından. Nakşicilik, en çok dayandığı bir güç durumundadır. Kendi etrafında, nakşi görüntülü, islami maskeli birçok gericiyi örgütlemiş durumdadır. Koruculuk daha çok buradan pompalanır. MİT ajanları böyle geliştirilir, yine diğer dincî tankarların gelişimi, tamamen bu tarihi sapırmaya ile bağlantılıdır. Ve günümüzde de bu gelenegi temsilcilerinin özel savası yürüttüğünü çok iyi biliyoruz. İşleri Bakanı Abdülkadir Aksu'nun durumu da aydınır. Tarihi, bu gerici tarikatın -bey olsun, efendi olsun, şeyh olsun- gelenekleriyle şekilleniyor. Ve bunların hepsi şimdiki ANAP içinde en tehlikeli özel savası yürüten organı temsil ediyorlar. Kapitalizm de kendilerini göre en utanmaz bir biçimde uygularlar. Hayatı ihraççıtlık, her türlü vurgunculuk, yabakı yönetimi, afyon ticareti alabildiğince geliştirildi. Tamamen yeraltı dünyası ile elele çalıyordu. En son, ortaya çıkan uluslararası sahtekarlık dolayısıyla yakayı ele verdiler. Yine Ortadoğuda şeyh, melik vb. ile düzenlenen kırki ilişkiler sözkonusudur. Bu temelinde onların dolanlılarını çekmek için, neredeyse Türkiye'yi parselleme durumu var. Aynı şekilde bunlar, Türkiye'yi Amerika'ya satarak, yaşamı pahalılaştırarak, böylece en uzuncudan bir vurgunculukla bir yönetim oluşturdular. Kapitalizm böyle uygularlar. Buna, "arabesk kapitalizmi" deniliyor, "liberal kapitalizm" deniliyor. Gerçekten kapitalizmin kurallarına göre, en çok uygulanması gereken yönünü bile uygulamadılar. Kapitalizmden, oportünizmden bahsedecek olursak, en oportünist adamlar bunlar oluyor. Kapitalizmi en kirli kullananlar bunlardır, bu yönümdür. Mükemmel bir kapitalizm ustası olarak gösterilen Özal, tarihte belki de kapitalizmin en oportünistidir. Hem de en aşafılık, en kirli, en vurguncu, en kanunsuzdur. Bu anlamıyla kapitalizmin de dışına düşecektir. Kapitalizm ne kadar düşmüştür, o da o kadar düşecektir. Kapitalizmin günümüzdeki vurgunculuğunu, günümüzdeki mali-sermaye oyunlarını, insanlığı nasıl soyup-soğana çevirdiğini gözönüne getirdiğimizde, onun en gelişmiş biçimine tanık oluruz. Bu konuda "Thatcher çok görkemlidir, güçlüdür" denilir. Sözümona Özal da Thatcher'ı takip ediyor! İşte, "liberal kapitalizm" denilen akımların temsilcileri ile aynı politikayı yürütüyor" deniliyor. Ama bu işte, insanlığı başına bela olan kapitalist sistemin en düzenbazı olan Malatyalı, aslında korkunç oynuyor. Sömürünün ulusal ve uluslararası boyutunu çok geliştirdi. Onun kapitalizmin içindeki yeri böyledir.

Cumhuriyetin şekillendirdiği Özal kişiliği ve ANAP yönetimi

Biraz da bunların bağıni, siyasi-askeri yönünü görmek gerekiyor. Özal kişiyi çok dikkat ediyor. Bir yandan politika yürüten ve kendi fonksiyonunu belirleyen, diğer yandan dünyanın egemen güç kaynakları ile ilişkili ayarlar. En başta ABD, Japonya, Almanya, İngiltere vb. güç kaynaklarına tam bu şekilde güç adapte olma yeteneğine sahiptir. Bu çok önemli bir husus oluyor. Uluslararası mihraçlara tam bir Malatya dincisi gibi yataklanması, onun ayakta tutma önemli bir özellikler. Aslında onun deneyimi, daha planlama dairesinde müsteşar yardımcısıyken oluşmuş ve bütün hayatı da böyledir. Güç odaklarını, kapitalizmi geliştirmek isteyenlerin hepsine oldukça adapte olan bir tiptir. Bir ara MESS başkanlığı; bu, Türkiye'nin en gözde sermaye ke-

simlerinin sendikasıdır. Onu yönetiyor ve mülkiyi geçiyor, bukaletme gücü adapte oluyor. Bu özelliği uluslararası alana taşıyarak, en önemli güç odaklarını nasıl yataktıklarını, nasıl güçlerini, neyi istiyorlar, tüm bunları temsil ediyor ve "istediğini ben yaparım" diyor. Böylelikle onların desteğini sağlar.

Birincisi; gücünü buradan alıyor. İkincisi; en önemli güç kaynağı ordu. Özellikle de Türkiye'de 80'ler sonrasında, polittikam üzerinde temel ağırlıklı gücünü, ordunun desteği oluşturdu. Zaten, ordunun sözünü, kim iyi yerine getirirse ona yol vardır. Ordunun gücünü çok iyi görmesi ve onunla en iyi anlaşan adam olmasıdır. Bu konuda, Demirel'de bile kimsen onur vardır ve ordunun her şeyine "evahall" demedi. Bu bilimsiz kaftan, ordunun egilimini biliyor, onun ihtiyaçlarını tespit ediyor ve "hepsini ben yaparım" diyor. Böylelikle, ordunun da desteğini baştan itibaren alıyor.

Yukarıda denildi; sermayedarların, en çapılı kapitalizmi; bu son holdinglerin, tekelcilerin, yeni yetme bir sürü yeni milyardierin ortaya çıkışında zaten onun çalması, irtibatı vardır. Onların desteğini alıyor. Bu diğer faşist, gerici çetelelerin -MHP'dir, MSP'dir- daha önce aralarında türeyen ve yine o "dört görüşün sentezi" dediği ilkece onların hepsinin oportünistlerini alıyor. Yani, ilkelere ne kadar ihanet eden politikacı varsa, oportünist varsa, hepsini "dört görüş" adı altında bir yere birleştiriyor. Buna da "dört görüşün sentezi" deniliyor. Aslında yile olmamalıydı, çünkü birbirleriyle çelişik şeylerdir. Fakat hepsinin işbirlikçilerini, oportünistlerini, ilkesizlerini ANAP'ta birleştiriyor. ANAP denilen hikaye de böyle doğuyor. Nedir ANAP gerçeği? Bu şahsın tipolojisinin örgütlemeye dönüştürülmesi, genelleştirilmesidir. ANAP özelliği böyle şekillenen birisinin, kendisini partileştirmesi. Yani ordunun bütün beklentilerine ediyerek, onu her türlü politika üzerinde, demokrasi üzerinde, insan hakları üzerinde, bütün uygulamalarıyla canı-gönülden kabul eder. Hatta bunu teşvik eder. Yine en yetme, en vurguncu, en kural-kaidet tanımayan, baka karışın bir çırpıda milyarlar dolar isteyene ne kadar gözü açık, eli çabuk, sahtekar, soysuz, dincî, hırslı siyasetçiler, "gelin" diyor, "şebeke hepimizi besler, kuracağımız şebeke tüm özelemlerimize uygundur" diyor.

ABD'nin bazı arayışları vardır. Onu zaten ayarlamış. ABD, Almanya, Japonya, İngiltere, hepsini ayarlamış durumdadır. Hatta, Sovyet oportünizmi olan bütün anlayışlara, "benden daha iyisini bulamazsınız" diyor. Ve böylece ANAP denilen olay şekilleniyor.

İç ve dış politikada hemen şu ilave yapılabilir: Bu yıllarda Türk ordusunu eğitimi ve ona hakim olan güç Özal Savası Dairesi'dir, onun özel savası koludur. Yani, klasik Türk ordusu bu yıllarda hızla özel savası ordusuna dönüştü. Akbulut'un Başbakanlığı, Özal'ın Cumhuriyet başkanlığı, Abdülkadir Aksu'nun İçişleri Bakanlığı, Hüsnü Doğan'ın Savunma Bakanlığı; işte bütün bunlar son on yılda oldu. Bunlar özel savası gelişiminde rol oynayanlar ve özel savası itihyaçlarını, ANAP tarafından nasıl karşılandığını en iyi ortaya koyan örneklerdir. Ne oluyor? Özel savası açıyor, ordu içinde geliştiren. Evren, Özel Savası Dairesi'nden geldi. En başta bütün o sükuyetimin komutanları! Özel Savası Dairesi'nin hakimiyeti altındaki en açık fidesini buldu. Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanı olan Kemal Yarnak ve daha sonrakilerin örneğinde olduğu gibi -ki, bunlar en

tehlikeli özel savası generalidir-, bu yıllarda sıkıyönetim, yani faşist askeri yönetim emretiler. Bunlara somut ifade ile, sevilm kılıklı bir görünüme gerektirdi. Veya onlara dış politikada, iç politikada, ekonomide ve kültürde işlerini yürütmekle adamlar gerekliyordu. İşte bu adamların da en iyi değerlendirildiği veya durumlarına en müsait partisi, ANAP'tır. Kendileri için en ehlileştirilmiş, bir demeden iki duyan, istedikleri yasayı parlamentoda çıkararak, istediklerini iç politikaya hemen uygulayan, dış politikaya hemen yanıtın bir aletir ANAP. Burada, her boydan ve renkten insan var. Özel savası için tam bir maskedir. Bundan daha iyi ehlileştirilmiş bir alet bulunamaz.

Özal savası generalinin durumu biraz daha yakından görmek gerekir. Ki, cumhuriyetin durumunu anlatmaya, bunun özel savası çetesi haline gelmesini değerlendirmeye çalışıyoruz. Açıkça görülmüyor ki, özel savası tam bir yönetim biçimi haline gelmesinde, Özal kuruculuğunun çok belirgin bir yeri vardır. Partisi, bütün kadrolarını sağlar, her türlü sivil ihtiyacını gideriyor. Bu kadar özel savası hizmetinde olan bir parti veya bir kişinin partileşmesi, özel savası ihtiyacın karşılması demektir. ANAP demek Özal demektir, bu herkes biliyor. O gidersen ANAP da gider. Böylelikle özel savası bütün ihtiyacını karşılayan kişisinin partileşmesi, o partinin parmentoyu işgal etmesi -parlamento eşittir ANAP grubu-, o partide en

"... Evren-Özal klığı pratığı, Atatürk-İnönü pratigini farklı bir biçimde, farklı şaradur: Türkiye biraz daha gelişti, emekçileri biraz daha çalıştı, değerlerini ürettilmiş arttı, Türkiye'nin daha fazla pazarlanma imkanı oluştu. Daha fazla pazar, daha fazla değer üretimi farkı meydana geldi. 1930'lara kadar Türkiye'nin, üzerinde öyle fazla tepeleşecek bir pazar yoktur. Dolayısıyla Atatürk, İnönü, Bayar suçludur. Yani birer çalıp-çıran Napolyon da onlardır. Zaten Bonapartist rejimler deniliyor bunların rejimlerine. Bunlar, hem birer Napolyon Bonapart, hem de biraz faşist Mussolini'dir, Hitler'dir. Onların sistemleri Türkiye'ye aıldılar, Bonapartist olarak yaşatılır ve zaten hepsi de askerdir..."

genicilerin hükümet olması, bir de en üstte Özal'ın Cumhuriyet Başkanı olması, durumu biraz daha da anlaşılır kılmakta ve açığa kavuşturmakta. Özel savası uluslararası ilişkileri canli rejimdir. Sınır, karakol tanımayan savası rejimdir, onun temsilcisidir. Tarihi temel, bu kadar gerici. Cumhuriyetin bütün gerici özelliklerini esas alıyor. İşte ANAP işte "Özal Hanedanı", işte Özal Cumhuriyetini kendini böyle tanımlıyor. Üzerine çok kitap yazılmıştır, çok azı gerçekçidir. Gerçeğin sadece görüntülerini uğraşılıyor. Bu temelde, bu gerçeği biraz daha derinliğine kavramak gerekiyor.

Özal olgusunu kavramak demek, Tz olgusunu ve onun özel savası organına dönüşmesini anlamak demektir. Türkiye'nin özel savası yönetimi altına girmesi, uluslararası sermayeye en çok satıldığı bir dönem yaşamaması demektir; Türkiye halklarının tarihlerinde en acımasız baskı ve sömürü dönemine girmeleri demektir. Bugün Türkiye'yi en çok beğenen, uluslararası sermaye; Türkiye'yi dış sermaye olarak kullandığı; turistlerin keyif merkezli haline getirmek isteyenlerdir. Türk insanı inim inim ilerleyen, bütün iyi alanları, tarihi ve doğal güzellikleri, zenginlikleri turistlerin keyfine peşkeş çekilmiş ve Türk halkı herne ülle içinde, hem de ülle dışında hizmetçi durumuna düşürülmüştür. Kürt halkı ise hizmetçilerin hizmetçisi durumuna düşürülmüştür. Kürdistan

halkı batıya sürülüyor, onların ayak takımı teşkil ediyor.

Gerçekten görülmüyor ki, şu son yılda, Tz iktidarını böyle sekillenmesi, sadece bir kişiyi kazara bava geçmesinden dolayı değildir. Bu tam da Tz'nin tarihine en layık olanı bava geçmesidir. "Çelişkilidir, çatışmalıdır, kalb edimez yanları geliştiren" sözlü doluluk anlaşılırdır. Hem bava gelişti, hem de bunun tartışılması, kolay kolay sineye oturtulamaz, "alışamam" deyiminde fidesini bulduğu gibi toplum bir türlü alışmaması da oldukça anlaşılırdır. Neden; bir anlamda, toplumda soykırım rejiminin de önderliği, toplumun bütün tarihsel, güncel yaşam değerleriyle ilgili, aydın, çürüten, insanlık adına saygıdeğer hiçbir şey bırakmayan bir önderlik olmasıdır. Buna alışır mı? Elbette ki, büyük itirazlarla karşılaşılacak; her ne kadar onun suç ortakları olsa da burjuva partileri "gayri-meşru" diyorlarsa da, gayri-meşru! Demirel ve İnönü'nün fide ettiği biçimde değildir. Onun özünde anlaşmazlıklar, Çankaya zirvesinde buluştuğlarında bunlar tarihi bir mütabakat oluşturuldu. Nedir bu? Bu Kürdistan'ın soykırımını tamamlama işlemdir. Bugün Kürdistan'ın soykırımının temelinde de bu mütabakat rol oynuyor. Yani, bunların iktidarı meşru görmeleri oldukça tartışılabilir. Bu politika Türkiye'de de olduğu gibi uygulanacak. Çünkü, sansür-sürgün karamameleri bütün Türkiye için geçerlidir. Dolayısıyla,

çalışmışlardır. Kürdistan'a da toptan ele koymuşlardır. En son, Kürdistan için doksan bir kadroyu görevlendirdiler. Zaten işçilere, memurlara kurus kurus veriyorlar ve verdikleri de ajanlaştırıyorlar. Evet, bütün bunlar ne anlamaya geliyor? "Biz velimimiziz, bize şükran duyuluyor ile bağlanmamızın" işte, aşveviri kurmuşlar, herkeşe az veriyorlar! Bir hırslı faaliyet ile karşı karşıya olduğumuz çok açık. Bir ülkeyi çalıp çırpmışlar, halkan her şeyini elinden almışlar, sonra da kızıktı temelinde, bağlanma temelinde azar azar satıyorlar. Tamamen böyle bir rejimdir, bugünkü rejim. Gerçekten de bu, büyük bir ustalık, büyük bir sahtekarlıktır. Bazı kadroları vardır; örneğin o koyolar, sonra da yarenlerine dağıtır. Bundan daha kabadağı da, işte Özal kapitalizmidir. Gerçekten Zati-Sungur'un oyunlarını bile, bunlar uygulamayacağı gücü yetmez. Bunun arkasında, özel savası var. Toplum, ülkenin bütün değerlerini çaldı. Sömürü de herkeşe satıyor ve herkeşe de minnetar(l) kendisine. Dayandırdığı ideolojisi, kendisi, partisi hep böyledir.

M. Kemal'in iki yüzüldüğü, Cumhuriyetin ilanındaki ilkesizlik ve kısaca gelişim tarihi

Peki, cumhuriyetle bağlantısı nedir? Niye bu son yılda Özal cumhuriyetini başına geldi? Bu sorulara cevap vermek gerekmedir. Cumhuriyet, daha kurulduğunda buna benzer bir özelliği yaşamıştır. Evren-Özal klığı pratığı, Atatürk-İnönü pratigini farklı bir biçimde. Farkı şaradur: Türkiye biraz daha gelişti, emekçileri biraz daha çalıştı, değerlerini ürettilmiş arttı, Türkiye'nin daha fazla pazarlanma imkanı oluştu. Daha fazla pazar, daha fazla değer üretimi farkı meydana geldi. 1930'lara kadar Türkiye'nin, üzerinde öyle fazla tepeleşecek bir pazarı yoktur. Dolayısıyla Atatürk, İnönü, Bayar suçludur. Yani, birer çalıp-çıran Napolyon da onlardır. Zaten Bonapartist rejimler deniliyor bunların rejimlerine. Bunlar, hem birer Napolyon Bonapart, hem de biraz faşist Mussolini'dir, Hitler'dir. Onların sistemleri Türkiye'ye aıldılar, Bonapartist olarak yaşatılır ve zaten hepsi de askerdir. 1920'lerde kurdukları cumhuriyet işe gerçekten tepeden inmedir. Bir günde ilan ediyor. Dünyanın hiçbir yerinde böyle bir cumhuriyet ilanı görülmemiştir. Cumhuriyet ilanı; partilerin programında olur, uğrunda yillarca savaşılır ve gerçekten demokratik bir temelde geliştirilir. Fakat, TC'de ne demokras, ne önceden ilkelere ve ne de bunlar uğrunda mücadele vardır. Zaten cumhuriyetin ilanından kimsenin haberi yoktur. M. Kemal bir gün açılıyor, artesi gün işe yirmibir pare toptan atıyor, işe giriyor. Biz Kürdistan'da kurulacak sisteme şimdiden halk cumhuriyeti diyorsak; bun partisini, programını oluşturduğumuz içindir. Savasını çok yoğun bir biçimde, çok uzun süredir verdiğimizdir. Halen de çok uzamamıza dır diyoruz. Bunlar işe bir günde ilan ediyorlar. Sahtekarlığı bakın. Böylesine büyük bir ülke için, bir kişiyi bir günde cumhuriyet ilan etmesi, üçkağıtlık değil de nedir? Hanı partisi, hani programı, hani cumhuriyet meclesi, hani temel değer yarıları, hani ilkelere? Hangi ilkelere uğruna kimler savasıyor? Biliyoruz ki, bir tek kadroları bile yoktur.

M. Kemal, Anadolu'da hareketi

Vahdetinin aliyor. Yani güc kaynağı Vahdet'in'dir, partisi, Vahdet'in partisi'dir, ve kendisi de Vahdet'inin pasapıdır. Korkukçu iyüldüğü emtiştir. Rus Orbay kendisine karşı çıkar. "Biz bunlara dayanarak paşa oduk, sen yeni yetmişlere ocağa inahet ediyorsun, sen devrimci değilsin" der. Aralarındaki ayrılığı nedeni de budur ve biraz da haklılık püvyü var. Yanna gü, sözlük-püvyü al, yetkiyi al, sözlük-püvyü adamı devir. Biz, bizim içimizdeki komplocular benzer. Bizim içimizdeki komplocular da tüm yetki ve olanaklarını bizden alıyor. İrsat bulunca da inahete yöneliyorlar. İşte Atatürk de böyle bir paşadır. Kendisini yetiştiren, Osmanlı kurumudur. İkkolundan paşa olmasına kadar, bütün kültürünü, gücünü Osmanlı sultanlarından almış, daha sonra da onlara inahet etmiştir. Öyle devrim falan yapmamıştır. Zaten TC'nin, Osmanlı kullarına dayanması, TC sifatinin bir maske olması bu nedenledir. Osmanlı'de gerçek yarğarlar, Osmanlı iktidarı, Osmanlı geçreçliye savalımadı, tam tersine onun üstüne, onlara dayanarak devrim kurdu. Padişahı kovmak çevreye de değildir, tam tersine inahetti. Çünkü devrim mücahedeyle esas alır. Rus devrimcileri Çarlıkta mücahede ettiler, Fransız cumhuriyetçileri krallıkta mücahede ettiler; hem de amansızca. Yıllarca parti mücahedeyle verdiler. O kadar kelle kestiler, astılar, Ya Mustafa Kemal ne yapıyor? Yetkisini Osmanlı sultanlarından aldı. Böyle cumhuriyetçi görülmüş müdür? Rus Çarından yetki alan bir generall cumhuriyet kurduğunu veya Fransız kralından yetki alan bir generall cumhuriyet kurduğunu hiç görülmüş müdür? Bir defa generaller cumhuriyet kuramaz, hepsi anti-cumhuriyetçidir. Tabii ki bunu da örtbas ediyorlar. "M. Kemal bir güneş gibi doğdu", "Samsun'a şöyle ayak bastı" vb. tüm bunlar sahtekarıdır. Onun gerçek partisi Osmanlı partisi'dir, ordusu Osmanlı ordusudur. Merkur, bürokratlar hep Osmanlı memurları ve bürokratlarıdır. Sultan İstanbul'da çok duruma kaldığında kendisi, Anadolu'daki gücün başına geçmiş ve ona inahet etmiştir. Bunun adını da cumhuriyet koymuştur.

nerçidir. Geriye kala kala tehlikeli Türk faşist milliyetçiliğine dayanma durumu kalıyor. Ruh, soven bir milliyetçiliğe dayanıyor. Yani aslıyet şövenizminden daha tehlikeli bir şövenizme bağlı kalma durumu ortaya çıkıyor. İşte "Ne mutlu Türküm diyene", "Bir Türk dünyaya bedelidir", "Türk şöyledir, Türk şöyledir" hikayeleri böyle oluyor çıkıyor. Adam insanlığı dayanıyor; tarhe düşman, insanlığı düşman, dene düşmandır. Evet onun anti-kapitalistliği de Özalin anti-kapitalistliği gibidir. Yani, kapitalizm bile çok gersindedir. Onun bile kurallarımlı zorlayıcı, anti-kapitalizmdir. Yani olumlu anlamda, kapitalizmin olumlu kullarını alan, olumsuzluklarını ise karşısına alan, olumsuzlukları değiştirir. Yasa kapitalizme bağıllıdır. Kapitalizmin olumlu değerlerine ve en azından üretimi geliştiren, siyaset geliştiren değerlerine bağıllık temelinde de değildir. Özellikle en çapulu, en ırsız, lama yönlenir alıyorlar. Karşı oldukları yanlar, olumlu yanlarıdır. Bunlar normal kapitalizmin işlevleridir. Evet, M. Kemal hem sosyalizme, hem de islami harekete düşman. Buğün Özal da düşmandır. Onların tarikatı Mor-

mon mudur, nedir? Yahudi sermayedarların tarikatı olabilir ancak. Onlar için "müslümanlığı maskeledi". Kesimlikle müslümanlık alakanan yok. Bu kadar ideolojiz, bu kadar politiklaş, bir önder ne olur? Korkukçu Kemal, Türk bir faşist olur. Zaten M. Kemal bir ön faşisttir. Hitler'in onun için, "benim öğretilimim" demesi ne demektir? Daha yakın dönemde bir katliam başlamışlar, Rumları sürmüşler. Ermenileri ölü etmişler, Kürtlerin üzerinde imha planlanmaktadır. Olusumunda ve daha sonraki uygulamalarında bile bu böyle, işçi-köylü düşmanı, ucuze bir rejim. Cumhuriyetenin kuruluşu, kurucuları böyle. Biz daha önceleri biraz kapsamlı değerlendirmeler yaptık. Cumhuriyetle gerçek anlamda CHP kurular ama CHP'nin de nememen bir parti olduğunu biliyoruz; devlet örgütüdür. Oysa parti devlet örgütüdür, daha çok iktidarı karşı mühafelet örgütü olarak kurular. Ama bu parti ölüye kurulmuşdur. Bir Bolşevik Partisi de vardır; hatta Hitler'in de bir partisi vardır. Birçok mühafelet partileri savasarak bu duruma gelmişlerdir. Fakat bununki bir inahet temelinde, devleti komple ile ele geçirir. Ki, komplo yapıldığından en yakın çalışma arkadaşlarını da imha etti. Buğün eğer, adına ulusal kuruluşculuk denilebilecek çabalardan bahsedeceksek ve en azından Türk ulusu için bunu söyleyebileceğimiz görülecektir ki, Kazım Karabekir en büyük güvencesi olmasaydı, M. Kemal adımı dahi atamazdı. Çerkez Ethem; ge-

eder ama onun pratiği de belli değildir. Örneğin, "müslümanlığı bağımlı" diyormuş ama gerçek müslümanlığın canına okuyor. Lenin'de de, "Bolşevikliği saygım vardır" diyormuş ama Bolşevik Devrimin daha o ilk yıllarında, Mustafa Süphilere karşı katliam gerçekleştiriyor. Komployu attan alta o örgütlemiştir. Liberaller vardır, Terakki ve Cumhuriyet Fırkası onları bitirir, canna okur. O Fethi Bey denemesi Serbest Fırka vardır, hiç birisine hayat hakkı tanımadı. En yakın çalışma arkadaşları, gerçekten emek harcamış komutanları vardır, onları da harcar, hepsini tasfiye eder. Sadece kendisine dalkavukluk eden, son derece kuluka da diyebileceğimiz kendisi benzerlerinden teşekkül ettiği bir çevresi kalır. Hükmüt; kukla parlamento, kukla paşalar veya tamamen İnönü gibi -ki-, bu da son derece kişisizdir- şahıslardan oluşur. Evet aynı bugünükün Evren-Özal kiğine gerçekleştirdiği o zaman da cumhuriyetenin kuruluşunun çözümlenmesi kısaca böyledir.

Evren-Özal kiği, son 80-90 arası yılları yönetimini bu şekilde götürdü. Ki, bu süreci 70'li yıllardan başlatılabilir. Atatürk-İnönü yönetimi de 20'lerden 40'lara kadar böyledir. Aslında bunlar bir rejimdir. 50-70'ler arası bu 20 yıllık süreci kapsar. O yıllarda bir şeyler olur, bir kapitalizmi geliştirme süreci yaşanır. Bu gelişen kapitalizmin aralığında, işçi sınıfının biraz gelişmesi, pazara açılma sözkonusu olur. Fedallatı biter kırılır. Yani bürokrasinin dayanakları biraz daha daralır. Sermayedarlar, işçiler, aydınlar, gençler ortaya çıkar. Kemalist çevreye biraz yitilmeye başlanır.

O bildiğimiz bazı hareketler ve bu arada biraz da devrimci düşünce, sosyalizm, liberalizm, demokratizm gibi bazı gelişmeler yaşanır. Özellikle 80'lerden sonra bu gelişme görüldü. Ancak 12 Mart'ta birlikte tekrar kemalist yöntemler topluma sokmaya başladı. "Ekonomik gelişme sosyal gelişmeyi, sosyal gelişme ekonomik gelişmeyi aşmıştır" adı altında, aslında tekrar eski cendereye sıkıştırıldı. 12 Eylül'e birlikte topluma tam bir zirih işine çekme, kemalist diktatörlüğü veya tam faşist bir diktatörlüğü ortaya gündeme geldi. 20'lerde biraz prototipi olan, 80-90 arasında tam bir oluşuma dönüştü. Yani TC'nin oluşumunda ama özellikleri, asıl ürünleri 12 Eylül faşizmi döneminde verdi. Aradaki bazı yıllar, sistem dışına taşmadı. Daha sonra 12 Mart'ta bu sistem dışına taşma çabaları da bastırıldı. Cumhuriyet denilen olgu budur. Gerçekten kapitalist sistem içinde tam bir ucuze örneği. Kapitalizmin aslında ucuze notası, kapitalizmin dünya egemenliğindeki jandarması deniliyor bu. Kapitalizm, özellikle Ortadoğu halklarına ve yine reel sosyalizme karşı korunmasında tam bir ucuze notasını oluşturdu. Bunların ataları aynı zamanda Selçuklu-Osmanlı döneminde de islami ucuze notasıydılar. Aslında islami değillerdir. Araplar bunu çok iyi bilir. Fakat islami maskesi altında ucuze noktalarıydılar. Ta Avrupa'ya kadar saldıran düzenlediler. Türklerin özellikle egemen kesimi, islamçılık aslında bir maske olarak kullandı; saldıran ve barbar talarları için ideolojisi sarıldı. Batı kapitalizmi yükseldiğinde, hakim sistem haline geldiğinde ise bu sefer Batı'nın Doğu halklarına karşı bir ucuze nota deniliyor TC için. Bu sefer sahte kapitalistler, sahte islamcılar türediler. Sahte kapitalist veya sahte islami TC bu kez çarşımıza çıktı.

Kapitalist sistemin bile benimsemediği, islami hiç benimsemediği Türk egemen sistemi biçiminde şekillenen oluyor bu. Osmanlıcılık böyledir, TC böyledir. Yürürlüğe olan, ne kapitalizmin yasalardır, ne de islami yasalardır. Peki bunlar neyin yasalardır? Çapulu mümkün kılacak, işçi, imhaya mümkün kılacak, vassa onu alıyorlar. Yani bu, vurguncu, ağzozlu bir kapitalizmdir. Ağzozlu Osmanlı sultanlarına bakın! İktidar için 18 kardeşini öldürüyorlar. Sırf sultanlar rahat hükümler, rahat uyusun diye, 18 şehzade öldürüldü, kafeslere kapatılıyor. Onları onları bir kurallı vardır; bir sultan oldu mu tüm kardeşlerini öldürüyor. Aslında böyle bir ike dünyada yoktur, bu canavarlıktır. M. Kemal de böyle yapmadı mı? Sırf kendi diktatörlüğü için en çok hizmet, emeği geçlerini kattı. Bu da bir Osmanlı ilkesidir. Buna "Osmanlı kanunu" diyorlar. Bu kanun değil, vahşettir. Bir de katliam vardır. Yani, kendi yakınlarını bile bu kadar katleden bir sultanlık geleceği, en yakın emek sahiplerinin bile rahatlıkta canına okuyor bir sistem, katliamları da mümkün kılar. Nitekim ilk katliam denemesini, Osmanlı sultanları yapmıştır. Arından Atatürk de yapmıştır. Katliam öyle sadece başka halklara yönelik değildir; en yakınlarına da yönelir. Elmi kani olmasa, Hitler'in örnek alması, cesaret almaya bundan kaynaklanır. Türkiye'de niye insanlar gelişmiyor? Türkiye sözü niye hastalıklı? Buğün çok sefil olmuşlar; sağı da solu da çare bulamıyor Türkiye'ye. Bunun nedenleri TC gerçeğinde gizlidir. Gerçekten Osmanlı çetesi öyle bir oluşum ki; tarichte barbarlıkta nam salmış bir çetedir. Osmanlı sultanlarının çapuluçluğu çok açık söylenir. Yani, savasları yaşayan sultanların, savas durdu mu genel kirilir. Savas bir gelir arak olarak kullanılıyor. Yani

insan kesme, bunlar için bir üretim biçimi oluyor; bunların üretimi ekonomiyeye dayanıyor, savasa dayananıyor; yani insanlar haksız yere topkralardan sürmeye, kesmeye dayanıyor. Osmanlı saraclarının dayandığı temel bu oluyor ve böyle bir idare bu temel üzerinde şekilleniyor. Bunu islami adına yapıyorlar, gerçekte ise islami böyle değildir. İslamîli tanınmaz hale getirenler, kendileri oldu. İslam çirkin siddete dayanmıştır ama, gerekten bir devrimci siddet vardır. Daha sonra çok büyük bir uyarılı geliştirilmiştir. Uyguladığı siddet o kadar ucuze noktalar unamamıştır. Türk sisteminde ise siddet bir üretim biçimine dönüşmüştür, Osmanlı imparatorluğu onun yıkılışına kadar, ekonomik bir gelişmeye yol açmamıştır. Dayandığı kökler normal bir ekonomik gelişmeye değil, talanla savasla bağıllıdır. Yani Osmanlı örgütlenmesi bir savas örgütlenmesi, bir talan örgütlenmesidir. Sultanları böyle, paşaları böyledir. El koyarın, asar-keserkin korkunçtur! Bunların ekonomiyeye, kültürel fazla alakaları olmaz, daha çok kendilerini maskeleyen için camı yaparlar, vakıf kurarlar. M. Kemal'in cumhuriyet kurulumu da böyle değil miydi? Astı, kesti, katletti; ve cumhuriyet kurulumu da onu maskeledi. Mesela üniversiteler, basın-yayın organları TC'yi maskeleyen organlardır. Gerçeği daima saklarlar. TC'nin üniversitelerinde hiçbir zaman TC gerçeği değerlendirilmemiştir. Hep yamalı boğça gibi örtbas etme, maskeleyen faaliyetleri gerçekleştirilir.

İslami Beşikliğin başına gelenleri değerlendirirsek TC gerçeğini daha iyi kavranız. İslami Beşikliğin bütün erdemi nedir? Aslında büyük bir zulüm yapmış da değildir. Her namussu-onurlu adamın yapabileceği tesbitleri yapmıştır. TC'nin resmi ideolojisinin kılışinden bile daha bağnaz olduğunu, Osmanlı sunni gerçeğinden bile daha bağnaz olduğunu tesbit etmiştir. Bir bilim adamının namussuluğuyla, "ben alet olmam" demiştir, o kadar. Örgüt kurmaştır, savas örgütü kurmaştır, TC'ye bile sağdır. Ama bir doğru söyleyiş diye 15 yıl zindana kapattılar ve daha da başına ne gelecek belli değildir. Yine biraz bilimsel bağıllığın gereği, gerçeğe saygı temelinde gösterdiği sonuç Türk bilim adamı Doç. Dr. Yalçın Küçük'ün TC, kemalizm, aydın ve Türk-Kürt gerçeği ilişkin çözümlerleri; resmi ideolojisi yitir, tarihsel, güncel, toplumsal ve siyasal gerçekleri tesbitle yönelik teorik çabaları yeni ve olumladır, niye yazık ki, birkaç dürüst bilim adamının, sınırlı olan bu çabaları ortaçağ benzeri afrozlarla uğrama ve yıllarca zindanlarda çürümelerine yol açmıştır. Zaten TC üniversite ve basını, kılışinden daha bağnaz bir tutuma resmi ideolojinin papağanca tekrarlarcılığı olmaksızın öyete gide-memesi ve papazca savunuculuğa imaktan genel durumaştır. İslamla doğrudan doğruya ilişkisi yoktur. Demek ki orşayet daha tehlikeli bir durum. Resmi ideolojisi ve onun yayıcısı üniversite, basın-yayın kuruluşlarıdır. Karşı karşıyayız. Okul sistemi tamamen böyledir.

Bütün bunların dayandığı nokta, bir özel savas yöntemidir. Özel savasın maskeli cumhurbaşkanlığı belli, altında yatan gerçek de belli. İfade eden kimdir? Bir generalldır. Dıyarbakır Sıkıyönetim Komutanı, cellat, en büyük işkenciyi uygulayan Kemal Yücek, Cumhurbaşkanı Genel Sekreterdir. Aslında işleri ataman örgütleyen, Genelkurmaybağı, MIT'e bağlı bir kurardır. Aletleri direktifleri günlük olarak Özalin'dir. Özal da papağan gibi tekrarıyor, yani iğrenç kişiliğiyle "tamam" diyor cumhurbaşkanlığı kurumu.

PKK, TC'nin düşürdüğü kişiliğe alternatif insan tipini yaratıyor

Son yıllarda yapılmış çözümlerle kişilikleri aydınlatılmak, biraz daha netleşirmek için yaptık. Fakat eşelediğe; kir-pas, TC'nin yaratmaları, türlemeleri ortaya çıkıyor. Kemalizm etkileri ile ortaçağ etkileri kaynaşmış, birleşmiş, daha da hastalıklı yapılar yaratmış. Halen bunlarla uğraşyoruz. PKK, TC'nin alternatifini yapmak istiyor. TC'nin düşürdüğü kişiliğe karşı, bir insan tipi geliştirmek istiyor. PKK, tarih boyunca uygarlıklarda olumlu ne varsa, ona ulaşmaya çalışıyor. Kapitalizmde olumlu bir şey kalmışsa, onu da değerlendirmeye çalışıyor. Reel sosyalizm olsun, bilimsel sosyalizm olsun, bunların olumlu yanlarını almaya çalışıyor. Dinin halen insanı biraz yararı kılabiliriz özü varsa, onu da tutmaya çalışıyor. Milletiçliğin, burjuva milletçiliğinin varsa olumlu bir yanı, onu da değerlendirmeye çalışıyor. Reel sosyalizmin bütün bu işlediğini, işe yaramaz duruma gelmiş ise, TC gerçeğine benzettik. Sovyenizm, sosyal-sovyenizm, kemalizm gerçeğiyle açıkladık ve etkisizleştirmeye çalışıyoruz. Dini, TC'nin tanımına hak getirmesi ortamında tanımayacaklıktır. Oradan da bir şeyler kurtarmaya çalışıyoruz. Milletiçlik için de durum aynı. Öyle bir işbirliklik ge-

laşma kadar yaygınlaştırdı. Bunun sonucunda birtakım kazanımlar ortaya çıkarıldı. Gerçekten PKK tipi, şu anda TC'ye en karşı olan tiptir. Sadece karşı olan değil, onunla savaşan tiptir. Hem ideolojik düzeyde, hem de bugün savaşım düzeyinde karşı koyan tiptir. Tam sekillendi mi, tam ifadesine kavuştu mu? Henüz çok erken ama, ciddi bir karşı koyuş olduğu ve bunun oldukça kapsamlı, gelişkin bir duruma getirildiği, soylenbilir. PKK tipinin oldukça gelişmesi için büyük çaba vardır.

TC olgusu kabul edilmiyor. Öncelikle ideolojik tutum alınıyor, sonra siyasi tutum ve bugün de savaş tutumuna kadar yöneliyor. TC'nin dayattığı yaşam biçimi ve yaratığı kişilik kabul edilmiyor. Bu yaşam ve kişilik biçimi ile savaşıyor. Onun yerine, daha doğru-dürüst tarihi temellerine kavuşmuş, insanlıkla köprü kurmuş, çağdaş insanın özellikleri olan, demokrat, sosyalist özelliklere sahip, doğru tarih kavrayışına ulaşmış ve geleceği bu temellede kavrayışla birleştirmiş bir kişiliğe ulaşmak isteniyor. Bu savaş yürütülürün gerçekten büyük çaba harcayan oluyor. Başka türlü, yeni insan ortaya çıkarmak mümkün değildir. Bir yıllarlık köle, gerici özellikleri TC gibi bir zamlı yapılmış, her şey nefes alamaz duruma getirilmiştir. Biraz eleştirir, biraz savış, sonuçta çözüyoruz ve içinden de böylesine bazı değerler çıkarmaya çalışıyoruz.

larnı çığneme anlamında -ki, bu çeteleçiliğin tanımına girer- bir çeteleçilik karşı karşıyayız. Kendi kanununa, hukukuna, ilke ve kurallarına uymayan, bunun dileğindeki kullanıma, çığneme bir yönetim sözkonusudur. Özel savaş yönetimiyle ve onun şekillenene çeteleçisi karşı karşıyayız. Bu yönetim terörizmdir. Terörizm nedir? Terörizm eğer gerçek, doğru bir anlam verilecek değerlendirilirse; haksızca, hiç çaba harcamadan eli koymaya ve zorbaca uygulamalara verilen addır. Genici bir politikanın -ki, bu artık günümüzde katliama kadar varılmıştır- hiç hakkı olmadığı halde haklılara uygulanmasıyla halklar birlerce yitli topraklarından boşaltılıyor. Halklar diğ gibi, yani hayvanların bile alınokunlamayacağı bir ses çıkarma düzenlenirinde köleleştiriliyor. Kültür namına, ekonomi namına ellerinde bir şey bırakılmıyor. En büyük terörizm, karşımda amansız bir terörizme politika yürütme özel savaş çetesi olduğu kesinelisiyor. Her ne kadar sayıları kalabalık da olsa dübbeli, sırmalı ve rütbeli de olsalar onlar yine bir çetedir. Kıyaslar, yaşa-başka aldanmamak gerekir; öze bakmak gerekir. Zaten caculular sürüsü fazla olur. Yani rütbeleri çok oldu mu, yaşları çok ilerledi mi, vurguncusu çok oldu mu, orada çetenin büyüğünden ve tehlikeli hal aldığından bahsedilir ki, gerçekten TC ordusu da böyle bir çeteleşme olaydır. Sayılan sırtları, yöntemleri son derece tehlikeli hal almış, toplum başına bela ke-

halıkları ortadan kaldırdılar. En ufak bir insani yönü, demokratik, sosyalist gelişmeye imkan vermediler. Hatta normal kapitalist gelişmeye bile aman vermediler. Mevcut TC terörizminin neyi imha ettiğini, neyi ortaya çıkardığını iyi bilelim. DP örneğine normal bir kapitalist gelişme dersen, onu bile terörizm susterdu. Peki, geriyne kalan nedir? Ördünün terörist faaliyetleri, onun istediği doğrultuda bir çetenin oluşumu, buna göz yumulmasıdır; işte kabul edilen ve yapılan budur.

Demek ki oldukça terörist bir uygulamaya, bir çapulcu çetesinin amansız saldırılarıyla karşı karşıyayız. Çok iyi örgütlenmişlerdir. Kendilerine göre bir tarihi temelleri vardır. Bağışlaşlar kurmuşlardır. Kendi halkın üzerinde kurdukları düzenle onları dünyaya parazıyorlar; Türkiye'yi, Kürdistan'ı yok pahasına pazarlıyorlar. Vurgun vurgunlar, çete işleri yapıyorlar. Yani, sonuçta yağma edilmeyen hiçbir şey kalmamıştır. Kim yapabilir bunu? Ancak çeteler yapar. Çete halkı yaratılmıyor mu? Hayır, yaratılan bir avuç eşkiya ve vurguncudur. PKK'nın ortaya çıkarmak istediği, işte bu gerçekler. Diğer bütün suç güldüden önemli bir farkı da buradadır. Bu anlamda PKK'yi TC'nin sağıyla, soluyla karşıtımam gerekirken PKK TC'nin sağıyla da, soluyla da amansız savaşım durumundadır. Bu savaşımın ideolojik-politik yanları şu veya bu biçimde ağırlıklı kazanabilir ama, TC'yi yaşıtan, maske-

deniliyor ya, bizimki ondan daha fazla insanın kurtuluşu, hareketi anlamına geliyor. Zaten, TC'nin bizi insandan saymadığını biliyoruz. Açık ki, TC her şeyi insanı özelliğileri yitiren bir rejim ve onun temsilcilerinin hepsi de insanlık düşmanıdır. Kendi halkına en büyük -yüz yıllardan beri katliamlar da dahil- işkenciyi, baskını; diğer halklara katliamlar veya gören bir rejim insanlığıdır. Günümüz temsilcileri kalan tarihi temeller hep böyledir. İşte, bu nedenle diyoruz ki, sadece bir demokratik ulusal kurtuluşçuluk değildir bizim yaptığımız, insanlığın kurtuluşudur. İnsanlık, Hitler'den çok çekti dedi. Ancak o daha çok 1935-45 yılları arasında bir hüküm irca etti. Ve egemen de olmadayn yıkıldı gibi. Dolayısıyla, insanlık üzerindeki etkisi sınırlıdır, ama TC öyledir. Hem süre itibarıyla, hem kapsam itibarıyla, insanlık üzerindeki de büyük tehlikeyi, Hitler'den de, Mussolini'den de daha fazla, TC; kemalizm halleri ve çetesi sürdürmektedir. Dolayısıyla insanlığı TC belasından kurtarmak soyu bir devrim hareketidir.

Militanlarımız TC gerçeğini doğru kavramalı ve onun etkilemelerini yerle bir etmelidir

Denilebilir ki, günümüzün en çok insanlığı tehdit eden rejimlerin başında gelen TC, insanın yuzkarısı, insanın en hastalıklı yanı, insanın en kural tanımaz yanı şeklinde biçimlenmiştir. O halde, bizim yürüttüğümüz kurtuluş hareketinin bu insani boyutunu, onun tam bir kurtuluşçuluk temelinde olması gerektiğini iyi anlayacağız. Demokrasi hiç şüphesiz ancak insani temelde gelişebilir. İnsanlığı kazanamayan, demokrasiyi kuramaz. Hele hele sosyalizmi hiç kuramaz. Görüldüğü ki, PKK'nın ortaya çıkışı, gelişimi, öyle sizlerin, hatta diğer dışımızdaki güçlerin anlamak istediği kadar dar, sig ve yüzyeseli ele alınmaz. PKK; önemli oranda bilinçli olarak temeli geliştirilmeye çalışırken, giderek bir gelecek olarak da, kendiliğinden gelişme olarak da şekillenen, çoğunuzun daha kavramakta güçlük çektiği bir oluşum adidir. Sadece savaşma tarzı değil, bir yaşam tarzıdır. Duyuş, düşünce tarzıdır. İnsanların birbirini tanıma, anlama, sayma, sevmeye tarzıdır. Kopuk ilişkileri onkama tarzıdır. Siz bu yönleriyle PKK olgusunu anlayacaksınız. Dost güçler de, özellikle PKK gerçeğini böyle kapsamlı bir biçimde anlamaya çalışmalıdır. PKK sadece bir Kürd-Kürdistan hareketi değil, tersine tüm bir insanlık hareketidir. Belki de Türk halkı sözkonusu olduğunda, ona en büyük kurtuluş katkısını sunabilecek bir hareket olarak değerlendirilmek durumundadır. Bu, hem subjektif anlamda, yani bilinçsiz hazırlama anlamında böyledir. Hem de objektif bir olgu olarak, Türk zorbalığına, Özal çetesine karşı olduğundan Türk halkı için tam bir kurtuluş aracı oluyor. Tabii ki, TC insanlığın en tehlikeli bir urunu, bir kanser hastalığının temsil ettiği için; bu olgu, yani çeteleşme işleyen uru çekip çıkarmakla PKK insanın da kurtuluşuna büyük bir katkı sunuyor. Görüldüğü ki, kendi gerçeğimizi doğru kavramak -hele hele çoğunuzun da 12 Eylül çetesinin elinde, bütün olarak da cumhuriyetin çoukları olarak yetiştirildiğimizi, onun gereçliğini, bağışlaşklarının etkisi altında ortaya çıktığımızı gözönünde getirentek- kişilik eğitimi, yeniden doğumunuzu çok yönlü yapmak ve bu konuda sizleri temsil edilmek istenen yaşam tarzımıza uydurmak çok önemlidir. Biz,

Devamı 23. sayfta

liştirmiş ki, hem Türk milletçiliği, hem Kürd milletçiliği tanımaz halde birbirine karıştırılmış, öyle bir hale sokulmuş ki, elle tutulur hiçbir yanı yok. Türk milletçiliği, Türk ulusçuluğu gelişsin diyorum. Türk milletçiliğimde de bir şey varsa; yani kapitalizmin bir ideolojik türvi olarak oradan da bir şeyler kurtarılmalı. Veya varsa bazı olumlu yanları temsil eden tipler, onları da tutalım, değerlendirelim diyorum. TC'nin elinde insanlık adına bir şey kalmış mıdır? Kalmışsa nasıl vartaracağı? Son tahlilde sizin kişiliklerinizi nasıl çözümlüyor, kurtarılabilecek yanlar varsa nasıl kurtarabiliriz? PKK'nın oluşumu, PKK tipolojisinin yapılmış, tipinin şekillenmesi, militan ortaçağ çıkışı, işte bu çabaların bir sonucu olarak geliyor. İnsanlık adına bir şeyler varsa, onlar tutuluyor, çözümlenmeye çalışılıyor, olumsuzluklar atılıyor. Yerine, demokratik, yurtsveritirlik, emeğe dayalı hak arama, emeğe saygınlık, vatan saygınlık ve bağıllık, insani değerlere ve tarihe saygınlık temelinde doğru bakma gibi özellikler verilmeye çalışılıyor. Ne kadar verilebilir? Hiç şüphesiz bu alanda büyük bir mücadele vardır. Bu mücadele ideolojik-politik, örgütsel olduğu gibi, savaş durumuna da yükseltildi; tiplerle sa-

Bunlar işte PKK militanlığı, savasçılığı biçiminde kesiliyor. Ve daha fazla mücadele, bile gereklere yaklaşıyor. Pratik daha fazla doğru teoriye yol gösteriyor. Teori biraz daha gelişkin pratiğe yol açıyor. En somut ifadesini de -cumhuriyetin bu son yıllardaki özel savaş çetesinin yönetimine karşı-, PKK önderliğinde devrimci bir savaşın içine girilmesinde buluyor.

TC çete ve teröristtir

Bize "çete", "terörist" deniliyor ama, gerçekte terörist ve çete, mevcut özel savaş, mevcut özel savaş yönetimidir. Bu ki terim de ona çok uygundur. Oldukça teröristtir. Çünkü her şeyi şiddetle yolu etmek istiyor. Aynı şekilde çetedir de. Çetenin bir özelliği vardır; ilkelere, kanunlara öyle fazla bağlı değildirler. Bunlar da ilkesi, kanunu fazla yoktur. Kendi parlamentolarını bir günde askıya alırlar. Cumhuriyetin ilkelerini yasal yetkileri vardır. Ama daha simdiden bu yasalar bir kenara atılmıştır. Bakanların yetkileri belli değildir. Kimin, kim adına yetki kullandığı belli değildir. Bu, bir çetenin, bir çeteleşmenin oldukça özellikler demektir. Çete derken, sadece bir propaganda lafını ifade etmiyor burda. Kendi yasa-

silmişlerdir. Toplumun böylece el atmadıkları, düşümedikleri hak yetlerini bırakmamışlardır. Bu çete işi değil de, ne işidir?

PKK insanlığı kurtarma hareketidir

Bu çetenin tehlikeli özel savaşımını nasıl durdurabiliriz? İşte PKK'nın de gelişim tarihsini bunu ifade etmeye çalışıyor. PKK bu anlamda gerçekten kuralı, kanunlu yaşama başlama hareketidir. İnsanlık tarihine, uygarlığına doğru anlam verme, günümüzü ve çağı doğru kavrama, bu konuda TC olgusu tarafından baştan çıkarılmış her şeyi yerli yerine oturtmadır. Özellikle özü sürdüğü insani ayağa kaldırma, onu kendi gerçekliğine, ulusal ve toplumsal gerçekliğine sahip kılmadır.

Tabii ki buna karşı da bir terör yürütüyorlar. Başından beri TC bir terörist teşkilattır. M. Kemal'in ve 12 Eylül faşizminin terörizminden, özel savaş çetesinin amansız teröründen bahsettilik. Bunun ökenleri Osmanlılara dayanır. Osmanlı devleti de tam bir terörist devlettir. TC'nin terörünün başlangıcı, ta oraya kadar gidiyor. Evet, bu kadar kötü bir terör örgütüne karşı insanlığı savunmadır bizim hareketimiz. Bu terör organları

leyen ne varsa onu karşısına alır. Tarihi temellerini karşısına alır. Gelişimini, güncelini ve geleceğini karşısına alır. Ne kadar zayıf da olsa bunu böyle kavrar, böyle ele alır, böyle kendi gelişimine bağlamak ister. Bu anlamda PKK'yi bir TC alternatifi olarak düşünmek veya alternatifini de öteye bir karşı koyma, bu temelde insanlığı kurtarma hareketi olarak düşünmek gerekir. Kurulan sadece Kürdistan halkı değil, Türkiye halkı da oluyor. İnsanlık bir bütün olarak kurtarılıyor. Dolayısıyla PKK'nın önderlik ettiği, sadece bir ulusal kurtuluş hareketi değil, bağimsizlik, demokrasi, sosyalizmden de öteye ki bunlar da insanlığın oldukça geliştiği kurumlar, değerler oluyor; bir bütün olarak insanı kurtarma hareketidir. TC bu kadar küfür düzeni ise, bu kadar terörist ise, bu kadar soyguncu, talancı ise, bunun elinden alınan kurtuluşu, bile sadece demokrasiler dersen, bu doğru olur mu? Açık ki, yetersizdir. Gerçekten bütün yönleriyle bir insanlığın kurtarılması oluyor bu. Hani, bazı ikrj rejimlerin elinden kurtarılmay; örneğin bugün Filistinliler için, insanın kurtuluşu

... Radikal olmak zorundayız. TC etkilemeleri kesinlikle ilah etmiyor. TC etkilemesini doğru kavrayalım. TC etkilemesi derken, Türk halkını, Türk ulusunu bu karşımıza almıyoruz. Bilakis, bu ulusun üzerindeki bir çetenin durumundan bahsediyoruz. Yine, o çetenin etkisi altındaki Kürdistan derken, bir avuç işbirlikçisinden bahsediyoruz. Yayıldığı bazı ahlakı, kültürel özellikler vardır, onlardan bahsediyoruz. Karşı olduklarımız bunlar. Bunların aşılması halinde dipdirdi, oldukça kardeşçe yaşanılabilecek bir Türk halkından bahsetmek mümkündür...

BİRİNCİ YILINI DOLDURAN F. ALMANYA-PKK DAVASI VE ARDINDAKİ GELİŞMELER

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin bastırılmasına yönelik emperyalist saldırılar ve komploların bir parçası olarak açılan Federal Almanya-PKK Davası, 24 Ekim 1989 tarihinde birinci yılını doldurdu. Henüz devam etmekte olan duruşmalarda üzerindeki geçen bu bir yıllık süreçte yaşanan gerçekler, böyle bir davayı açanların yüz kızartıcı yenilgisine tanıklık etti. Saldırgan, komplocu güçler amaçlarına ulaşamadılar. Emperyalist devletlerin ve özellikle Federal Almanya'nın muazzam desteğini arkasına alan TC'nin Kürdistan'da tırmandırdığı özel savaşın sonuç alınmadı ve halk savaşını gelişimini sürdürdü. FAC-PKK Davası duruşmaları Kürdistan halkının kurtuluş davasının savunulduğu bir mücadele platformu durumuna getirildi. Federal Savcılığın MIT'in kuklası yalancı tanıkları birlikte yığırıp biçim vermeye çalıştığı tezler bu davada; "terörist örgüt" savları bu süreçte netlik kazanan gerçekler karşısında kağıttan şerh gibi çıktı. Davanın hukuksal ve ahlaki dayanaklardan yoksun olduğu, emperyalist sistemin Kürdistan'da tehdit edilen çıkarlarının korunmasını amaçlayan bir siyasal dava olarak gündeme geldiği tamamen açıklağı kavuştu. Gelinen aşamada dava Federal Almanya'nın utancını taşımacı olarak zordandırdığı ağır bir yükü düştü.

Gündemdeki dava elbette öyle birbirene ortaya çıkmadı; Batı Avrupa koşullarında PKK hareketine karşı geliştirilen bir dizi komplo ve provokasyonun en son halkası olarak doğdu. Olof Palme cinayetinde görüldüğü gibi, bu dava öncesinde de PKK'yi terörist ilan etmek amacıyla düzenlenmiş bir dizi komplo ve provokasyon vardı. Ancak bunların hiçbirinden sonuç alınmamıştı. PKK'ye mal edilmek istenen birçok komplonun gerisinde TC ve Batı Avrupa devletlerinin haber alma örgütlerinin parmağı bulunuyordu. PKK bütün bu komploları etkisiz hale getirmiş ve bu saldırıların güleneklere çıkmıştı. PKK hareketine karşı Batı Avrupa zemininde geliştirilen saldırıların etkisiz kalması ve Kürdistan'daki özel savaşın gözüksüzlüğü doğru gibiydi, saldırıların kapsamını daha da genişletti. Komplo ve provokasyonlardan doğrudan NATO tarafından yönlendirildi. ABD emperyalizmi Kürdistan sorunu konusunda yeni arayışlar içine girdi ve ABD politikası "PKK'ye hayır, Kürdistanı evnet" biçiminde somutlaştı. Bu yaklaşım biçimi NATO tarafından da olduğu gibi benimsendi. Buna göre, Kürdistan sorununun sistemin çıkarlarına uygun çözümü, öncelikle PKK hareketinin tasfiye edilmesinden geçiyordu. PKK'nin tasfiyesi edilemesi görevi ise, Avrupa Toplu Güvenliği ve NATO içinde Türkiye Masası sorumlusu olan FAC'ne verildi.

PKK'nin tasfiyesi edilemesi, kuşkuyla sadece Federal Almanya ve Batı Avrupa ülkelerine sınırlı kalkan bir mücadele sonucunda başarılabildiği bir şey değildi. Bunu gerçekleştirme için, her şeyden önce PKK'yi esas kaynağında yenilgiye uğratmak gerekiyordu. Bunun yolu da sömürgeci Türk devletinin Kürdistan'da yürüttüğü özel savaşta destek sunmak ve bu savaşa her yönüyle beslemek geliyordu. Nitekim, emperyalist devletler arasında Kürdistan'daki özel savaşta Türk sömürgeci güçlere çok destekleyen güç FAC oldu. Kürdistan'da birer cinayet

makinesi gibi çalışan ve soyların suçları işleyen özel hareket timlerinin eğitimi doğrudan FAC üstlendi. Bu eğitim Bonn yakınlarındaki St. Augustin'de GSG-9 adı kuruluşun 650 kişi üssünde gerçekleştirildi. Özel hareket timleri olarak bilinen kontr-gerilla birliklerinin donatımı, getirilmesi birliklerinin izlenmesi, imha edilmesi veya tutsak alınması ve sorgulanması için gerekli olan tekniklerin transferi, bu araçların kullanımı için gerekli eğitimin verilmesi, sınır koruma birliklerinin oluşturulması ve bizzat eğitimi FAC tarafından yerine getirildi. Bonn hükümetinin Ankara Büyükelçisinin sözcükleri, Kürdistan'daki kurtuluş mücadelesini bir ayaklanma değil "terör" olayı olarak görüyor. FAC, Türk-gerilla timleri "anti-terör" mücadelesi konusundaki deneyiminden yararlandı. Bu konuda sömürgeci Türk devleti siki bir işbirliğine gitti. Alman pilotlarının kullandığı savaş helikopterleri doğrudan Kürdistan'daki bastırma ve imha savaşının içinde yer alarak FAC yönetimi kendi ülkesinde başlatıldığı tutuklamalara paralel olarak Türk devletine sağladığı çok yönlü destekle Kürdistan'daki sömürgeci savaşın tarafdarının bir haline geldi.

FAC, PKK hareketine karşı başlatıldığı mücadele ile kolları PKK'nin faaliyet gösterdiği bütün alanlara uzattı. Bu temelde PKK'nin Lübnan alanındaki faaliyetlerine yönelik saldırıların yoğunlaştığı. Kendi yasalarını ve ulusal kurtuluş savaşına ilişkin uluslararası anlaşmaların hükümlerini hiçe sayarak, başka ülkelerde meydana gelen olaylar hakkında Federal Almanya'da dava açtı. Bu davanın başlanıya sonuçlanmasına halinde, Lübnan Davası bir örnek oluşturacak ve bu örnekten hareket eden FAC ulusal kurtuluş gücü hakkında FAC ulusal kurtuluş gücü hakkında kendi ülkesinde ceza davaları açabilecekti. Federal Almanya'da açılan PKK Davasının görünürlüğü yönetici ve yönlendirici güç olan Federal Savcılık, TC'nin özellikle 1987 yılından itibaren Lübnan'da yoğunlaştığı ajan-kontra faaliyetlerinin içinde de fillen yer aldı. Türkiye'den gelen ajan-kontra birim bir bölümü bizzat Federal Savcılık tarafından örgütlendirilip PKK'nin Lübnan'daki kamplarına gönderildi. MIT'in kuklası yalancı tanıklarından elde edilen bilgiler temelinde hazırlanan ve kamplara sızdırılmak istenen kontraların önüne komplolar ve suikastler geçirilemeye görevi komulu. Dışardan bir hukuk kurumu olarak görünen ve Kürdistan politikaları bir "terör örgütüne üye olmak"la itham eden Federal Savcılık, PKK'ye karşı sürdürdüğü saldırı kampanyası boyunca tipik bir terör örgütünü gibi çalıştı; bağsınan beri terörist yöntemler kullandı.

Aynı kurum, polis maharetiyle gasp ettiği belgeleri ve bu belgelerden elde ettiği bilgileri anında sömürgeci Türk devletine ulaştırdı. Türk ve Alman haber alma örgütlerinin karşılıklı işbirliği sonucunda, birçok yurtsever tutuklandı, işkence gördü ve cezalarına gönderildi. Alman polislerin Türk devletine sunduğu isim listesinde yer alan yurtseverler bir işçi Kürdistan'a döndüğünde sömürgeci tarafından tutuklandı ve işkenceye katledildi.

FAC, tutuklamalara girişmeden önce, açılacak olan PKK Davası için epeyce hazırlık yaptı. Bu ülkenin tarihinde ilk kez PKK Davası somutunda uygulama olanığı Bulvarı Şişmanlık Yasası (Kronzeuge), tutukla-

manın hemen öncesinde Federal Meclisin onayından geçirildi. Devrimci güçlerin, "insan olarak düp hayvan olarak yenilme doğmak" biçiminde tanımladıkları bu yasaya göre, açıklacak siyasal davalarda tanıklık yapacak "eski örgüt mensupları"nın cezalarını büyük indirimle gölecek; bu unsurların suçlamaları esas alınarak tutuklanan devrimci politikacılar ağır hapis cezalarına çarptırılabilirler. Yine aynı şekilde PKK Davasının görüleceği işkence türünden mahkeme salonunun inşasına henüz ortada tutuklamalar yokken başlanmış ve bunun için 10 milyon mark harcandı. Federal Savcılığın iddianamesini hazırlamasından ve Yüksek Eyalet Mahkemesinin davanın açılmasında

bir iddianameye ulaşabili. Tek başına bu olgu bile PKK Davasının tamamen siyasal amaçlarla açıldığını yeterli kanıt oluyordu.

Rehin alınan Kürdistan politikacıları, duruşmalarını başlatıldı 24 Ekim 1989 tarihine gelinceye kadar geçen 16 ay boyunca en ağır tecrit koşulları altında tutuldu. Dış dünya ile bağlantıları kesildi. Dışardan kitap temin etmelerine, gazete ve dergilere abone olmalarına izin verilmedi. Sayınmaların hazırlamaları için gerekli olan belge ve dokümanların kendilerine ulaşması engellendi. Sürekli denetim altında gerçekleştirilen savunma yazışmaları bile birçok kez geriltilti. Daha bir dizi utanç verici uygulamaya karşılık, Federal Savcılık makamı aynı süreçte

Güven belirlen avukatların çeşitli nedenlerle davaya katılmalarını veya mahkeme heyeti tarafından duruşma dışı bırakılmaları halinde, "emniyet avukatları" devreye geçerek ve tutsakların savunmasını üstleneceklerdi. Aslında bu atamalar tutsakların savunma olanağından yoksun bırakmanın bir yöntemiymi. Nitekim bu avukatlardan bazıları daha ilk duruşmalarda provokatif tavırlara içine girdiler ve tutsakların duruşma salonundan atılması için çaba harcadılar. Federal Savcılık duruşma süreci boyunca güven belirlen avukatların görevlerinden alınmaları için dilekçeler verdi; bazı avukatlar hakkında dava açıldı. "Emniyet avukatları"nın daha aktif duruşma gelmeleri için çaba harcadı.

"...Emperyalist devletlerin ve özellikle Federal Almanya'nın muazzam desteğini arkasına alan TC'nin Kürdistan'da tırmandırdığı özel savaşın sonuç alınmaz ve halk savaşını sürdürürken, FAC-PKK Davası duruşmaları Kürdistan halkının kurtuluş davasının savunulduğu bir mücadele platformu durumuna getirildi. Federal Savcılığın MIT'in kuklası yalancı tanıkları birlikte yığırıp biçim vermeye çalıştığı tezler tutmadı; 'terörist örgüt' savları bu süreçte netlik kazanan gerçekler karşısında kağıttan şerh gibi çıktı. Davanın hukuksal ve ahlaki dayanaklardan yoksun olduğu, emperyalist sistemin Kürdistan'da tehdit edilen çıkarlarının korunmasını amaçlayan bir siyasal dava olarak gündeme geldiği tamamen açıklağı kavuştu. Gelinen aşamada dava Federal Almanya'nın utancını taşımacı olarak zordandırdığı ağır bir yükü düştü..."

karar vermesinden çok önce, özel olarak PKK Davası için ayrı bir mahkeme salonunun inşa edilmesi, bu davanın siyasal yönünün kararlaştırılması gündeme geldiğini göstermekteydi.

PKK üyeleri ve taraftarlarına yönelik saldırılar ve tutuklamalar, MIT tarafından hazırlanıp, Federal Almanya'ya gönderilen Nusret Aslan adındaki bir piyonun FAC polisine sığınarak kendisine ciddi etirilen senaryo temelinde ifade vermesine başlandı. Daha önceden hazırlanan özel eğitimli polis birimleri, Almanya'nın değişik kentlerindeki Kürdistanlı yurtseverlerinin evlerine ve iş yerlerine baskınlar düzenledi. Yurtseverler tehdit edildi ve polisle işbirliğine gidecek tutsak Kürdistanlı politikacılar aleyhinde tanıklık yapmaya zorlandı. Birçok politikacı tutuklandı. Soğuturma yargıcının çıkardığı tutuklama emrinin gerekçelerinin ciddi hiçbir yanı yoktu, ileri sürülen gerekçeler temelinde tutuklamalara başlamakla tamamen hukuksuzdu. Gerçekte Kürdistanlı FAC tarafından rehin alınıyorlardı. Bu nedenle MIT'in piyonu Nusret Aslan'ın tanıklığına dayanarak tutuklamalar yapan Federal Savcılık, uzun süre göstermelik yargılamaları temel oluşturacak bir iddianame hazırlamaya başladı. Çünkü tutuklamalar için esas gerekçe yapıldığı halde, Nusret Aslan'ın ifadeleri ve elde ettiği diğer veriler bir iddianame hazırlanmasında yetmemekteydi. Bizzat Federal Savcılık da bu gerekçe itiraf etmek zorunda kaldı. Federal savcılarından Lothar Senge, Berlin Eyalet Mahkemesi önünde ajan-provokator Ali Çetiner lehinde tanıklık yapar ve bu kişilerin Şişmanlık Yasasından yararlandırılması gerektiğini savunurken, "Ali Çetiner olmasaydı işimiz zordu; kendisinin açılacak davada tanıklık etmesi kabul edilmesinden sonra birlikte çalıştı; elimizde bulunan mazeretleri biçimlendirerek bir teker haline getirdik ve şimdiki bu taker yürüyor" diyor. Savcı Senge'nin de belirttiği gibi, Federal Savcılık ancak Ali Çetiner'in işveç'ten transfer edilmesinden sonra

Hitler'in propaganda bakanı Göbbels'e rahmet okutmanın bir karşı propaganda kampanyasına girişti. Yaptığı sayısız basın toplantıları ve yazılı açıklamaları PKK'nin "tehlikeli bir terörist örgüt" olduğunu yaymaya ve dava sanıkları aleyhinde kamuoyu oluşturmaya çalıştı. Federal Almanya-PKK Davası, dünya kamuoyuna "yüzünlü en büyük terör davası" olarak sunuldu.

Federal Savcılığın psikolojik savaş niteliğindeki karşı propaganda faaliyetleri, aynı zamanda özel olarak bu dava için inşa edilen mahkeme salonundaki içgüç düzenlemeye haklılık zemini kazandırmaya amaçlıydı. Gerçekten de duruşmaları başlatıldığı zaman, mahkeme salonunda o güne değin görülmemiş bir düzenlemeye gidildiği ortaya çıktı. Tutsaklar mahkeme salonundan ayrılmış bir cam kafesin tutsakların devrişiyi insan alkaryumunun içine konuldu. Tutsakların arasına sırasıyla birer günlük görevlisi yerleştirildi. Mahkeme salonunda kendileri için ayrı bir masa tahsis edilen psikiyatri uzmanlarından tutsakların davranışlarını izleyerek her bir hakkına rapor hazırlamaları istendi. Federal Savcılık ve mahkeme heyeti, Hitler Almanya'sında bile görülmemiş bu uygulamayı tutsakların "tehlikeli terörist" olmalarına bağlamaktaydı. Davayı açanlara göre bu uygulamalar gerekli ve zorunluydu. Çünkü tutsaklar kaçma girişiminde bulunabilir veya görevlere saldırabilirlerdi.

Davanın diğer ilginç bir yönü de, tutsaklardan güven belirttikleri birer avukat dışında ikinci bir avukat tutulmasını istendiği halde, bu konudaki istemlerinin geri çevrilmesi ve mahkeme tarafından kendileri için birer "emniyet avukatı"nın atanmasıydı. Belirlenen nitelikleri haiz oldukları halde, tutsakların verdikleri dilekçelere savunma vekili olarak atanmasını istedikleri avukatların hiçbirini kabul etmedi. Mahkeme heyeti ve Federal Savcılık kendilerine işbirliği yapacak avukatlar sözümlenince tutsakların savunmakla görevlendirildi.

Ancak Alman emperyalizminin oyunları tutmadı; Federal Savcılığın yalan ve demagojiye dayanan propagandası geri tepti ve boşa çıktı. Tutuklu Kürdistan politikacılarının reva görülen insanlık dışı uygulamalara karşı kararlı bir direniş gösterdiler. Bu direniş Kürdistanlı yurtseverler tarafından dışardan da aynı kararlılıkla desteklendi. Mahkeme salonundaki çirkin düzenlemeye karşı kamuoyunda yoğun bir tepkinin gelişmesi üzerine, yukarıdan gelen bir kararla mahkeme heyeti yaklaşık dört ay sonra cam böneme uygulamasına son verdi. Tutsakların arasına oturtulan günlük görevlileri ise tutuksuz olarak duruşmalara katılmalarına karar verildi. Tutuklu olarak duruşmalara katılan kişilerin sayısı bugün dörde düşmüştü bulunuyor. "Saldırgan ve dizginlenmez teröristler" olarak tanımlamak istenen oniki Kürdistan politikacısı ve yurtsever, şimdiki bu gülmüş ve yalan savları şahiplerinin burunlarının dibinde oturuyor.

Davayı açanlar hiçbir zaman tutsaklar arasında bir ayrım yapmadılar. Ulusal kimliklerine ve siyasal kişiliklerine bakarak, hepsine "tehlikeli teröristler" damgasını vurdular. Bu tutuma uygun olarak, tutsakların tamamı "tehlikeli" olmalarının gerekçesi benzer insanlık dışı uygulamalardan geçirdi. Davanın birinci yılını doldurduken, bu "tehlikeli teröristler"den oniki serbest bırakılmış bulunuyor. O zaman somut gerekçeleri? Bu insanlar Federal Savcılığın yıllarca propagandasını yaptığı gibi, "tehlikeli teröristler" idiyse, neden ve nasıl serbest bırakıldıkları? Kendilerine isnat edilen "suçlara" ne oldu? Değişen şey neydi? Tahliye edilen devrimci politikacılar ve yurtseverler, davayı açanlarla uyum politikasına mı yatmışlardı? Direnişçi tutumlarından mı vazgeçmişlerdi? Davayı açanların mantığına göre kendi suçluluklarını ortaya koyan yeni kanıtlar mı ileri sürmüşlerdi? Hayır,

buñların hiçbirini olmadı. Oniki devrimci ve yurtsever, davanın siyasal bir dava olduğunu ve bu nedenle yargılanmanın mesruluğunu kabul etmediğini defalarca dile getirdiği, Kürdistan halkının kurtuluş davasına bağlılığını haykırdığı ve başından itibaren kararlı bir direniş sergilediği halde tahliye edildi. Mahkemenin güdümlü karakterine karşın, Federal Savcılığın iddiaları ve MIT'in kuklası yalancı tanıkların suçlamaları, kendilerini daha uzun süre cezaevlerinde tutmaya yetmedi. Bir gün öncesinde müthiş güvenlik önlemleri altında trafığe kapatılmış yolların geçirilerek mahkeme salonuna götürülen bir tutuklu ertesi günü tahliye edilmesinde, davayı açanların suratına yapılandırılmış bir şarmardan farkıydı. Davanın siyasal niteliğinden ve mahkemenin güdümlü karakterinden dolayı, tutuklu her devrimcinin tahliyesi yargılanmak istenilen için bir mevzinen kazanılması, davayı açanlar için ise iddialarının iflası ve yenilgilerinin ifratıydı.

Yine Federal Savcılığın ve mahkeme heyetinin bütün engelleyici tutumlarına karşın, tutsañlar kapsamlı savunmalar yaptılar. Hazırlanan ortak savunmada, Alman emperyalizminin PKK'ye ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine saldırmasının ve ceza davası açmasının nedenleri ortaya konuldu. Alman emperyalizmi ile Türk sömürgeçliği arasında kurulan tarihsel ve güncel ilişkiler, her iki gücün Kürt ulusuna karşı yaptıkları suç ortaklığı yoğun bir biçimde teşhir edildi. Emperyalist saldırılar ve kompolarına onların bir uzantısı olan gündemdeki davanın Kürdistan halkını Türk sömürgeçliğine karşı savaşmak ve zafer kazanmaktan alıkoymayacağı kesin bir dille vurgulandı. Federal Savcılığın hazırladığı iddianameleri okumayı "cevirileriyle birlikte" yarım günde tamamlamasından sonra, tutukluların hazırladıkları savunmaları okumaları aynasına sürdü. Duruşma salonu aynı boyunda Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük davasının savunulduğu bir kürsü olarak kullandı.

Davayı açanlar, bütün umutlarını MIT'in piyonu yalancı tanıkların ifadelerine bağladıkları ve bunların tanıklıklarına dayanarak dava açtıkları halde, hazırladıkları bir yalancı tanığı mahkeme salonunda sorgulama riskini göze alamadılar. İfade vermeyi kabul etmesi durumunda kendisini suçlu duruma düşürme olasılığına belirlenerek, Hasan Doğan adındaki zafer namelisi ifadesini tekrarlama masını bile engellediler. Oysa Federal Savcılığın iddialarına bakılırsa bu zavallı, mağdur duruma düşürülmüştü; sadece böyle bir mağduriyete neden oldukları kezaşisiyle birçok insan aynacalerce zaferlerinde tutulmuştu. Bu yüzden genel bir sorgulama yapılması bile, anızından "mağduriyet"ine yol açan olaylar konusunda sınırlı bir sorgulamaya tabi tutulabilir ve göstermelik de olsa tanıklık koşulları kısmen yerine getirilebilir. Ancak hafif bir esintinin dahi Hasan Doğan'ın yalancı tanıklığına süpürmeye yeteceğinin farkında olan mahkeme heyeti, kendisini sorgu dışı bırakmayı yeğledi.

Hasan Doğan'ın devre dışı bırakılmasından sonra, sıra davanın "ikinci baştañğı" olan Nusret Aslan'a geldi. Federal Savcılık ve mahkeme heyeti, Nusret Aslan'ın mahkeme salonuna getirilmesini tam bir gösterişe dönüştürdü. MIT'in basit bir kuklası olan bu zavallı, her duruşmaya iki polis helikopterine getirildi. Kendisine çekik yelek giydirilmiş olarak duruşma salonuna alındı. Mahkeme salonunda alınan ek güvenlik önlemlerinin yanı sıra, oturulduğu "tanık" kürsüsünün çevresine dört koruma polisi yerleştirildi. Da-

vayı açanlar, tanık olarak Nusret Aslan'ın taşıdığı riski hafifletmek amacıyla, işin gösteri yanına ağırılık verdiler; "baştañğı"nı hafifliğini kendisine Almanya tarihinde en çok korunan tanık ünvanını vererek ağır-laştırmaya çalıştılar.

İsmarlatma tanık Nusret Aslan, MIT tarafından hazırlanmış belirli bir programla Federal Almanya ya gönderildikten ve burada Alman polisiye bağlantı kurduktan sonra, bir gün için bile olsa polis denetiminin dışına çıkmadı. Görevli olarak geldiği bu ülkede sınır koruma birikliği (GSG-9)'ne ait üslerde tutuldu. Polis sorgusu bile GSG-9'un üslerinde yapıldı. Ortalama üç yıl boyunca, yemini yerindeye sürükli tanık eğitimden geçirildi. Bu süre içinde güvenilir bir tanık izlenimi yaratması için yoğun çaba sarfedildi. Polis sayısız kereler ifadesine başvurdu. İlk ifadede tutarsızlıklar görüldüncel, alınan ikinci ifadeye değişiklik düzeltimlere çalışıldı. Tanık olarak mahkemeye ifadesine başvurmadan aylar önce kendisine bir hukuk danışmanı atıldı. Sonuçta Nusret Aslan'ın bir öbürünü yalancı olan pek çok ifadesi ortaya çıktı. Ancak bunlardan çok sinirli bir bölümü savunma avukatlarına teslim edildi. Davayı açanlar, uzun süren eğitim ve hazırlık devresinden sonra "baş-tanık" Nusret Aslan'ın bu çabalarına olumlu karşılık vereceğini ve hiç olmazsa Federal Savcılığın senaryosuna uyum içinde olacağını inanıyorlardı. Kendisi bu inançla sahneye çıkarıldı.

Ne var ki, davayı açanların beklentileri gerçekleşmedi. Bütün iyi niyetli çabalarına karşın, mahkeme başkanı Jörg Belker'in yaklaşıp üç-başkağı ya süren sorgusunda, Nusret Aslan'ın polis sorgularından meydana getirilen yalancı bir hikaye kırk yerinden yitirdi. Mahkeme başkanı yanıtını da içinde taşıyan türden soruların sorulduğu ve savunma avukatlarının müdahalelerinden dile getirildiği kendi kendine "altın köprüler" kurduğu halde, "baştanık" beklenen karşılıklı veremedi; kurulan köprülerden geçmek yerine bataklıkla vurmaya terah etti. Başkañ Belker istediği yanıtı elde etmek için sorularını tekrarlama gereğini duyduğu zaman, çoğu kez aynı soruya aynı anda üç değişik karşılık aldı. Açık faşist rejimlerde kurulan askeri mahkemelerde bile katılmaları mümkün olmayan bu "baştanık" senaryosu, Düsseldorf Yüksek Eyalet Mahkemesinde meşru görülerek sahtelenmeye devam etti. Her şeye karşın, kuklalar yatrosunun baş kuklası Belker'in bu tutumu Nusret Aslan'ın "baştanıklığı"nın tam bir fiyaskoyla sonuçlanmasını önlemedi. Kamuoyu "baştanık" rezalemini yakından gördü. Bu rezalestin yanında çıkan olan baş Belker, dinleyicilerin Nusret Aslan'ın yalancılarına gülmelerine dahi tahammül edemedi, birçok kez dinleyicileri salondan atmakla tehdit etti. Nusret Aslan'ın yalancıları Alman basınına da yansdı. Kimi gazeteler Nusret Aslan'ın meşru tanığı sayarak suçun alman muhallesiyle davaya çivilemeye teşebbüs etmekten farkısız olduğunu yazdılar. Kısa-cis gelinen aşamada genelde bütün "tanıklar" ve özdele "baştanık" Nusret Aslan ayrılmaz bir kumbar gibiy davayı açanların sırtında duran ve yalancıları gözler önüne seren bir utanç unsuruna dönüştü. Ayıbı çığı iyi bilinen ancak sıkı bir kumbar gibiy bir türlü koparılp atılmayan bir utanç unsuru!

Ellerindeki malzemenin niteliğine yabancılık olmayan savcılar ve yargı-lar bunları kamuya açık bir davada tutmaları ancak dinlemişin risklerini çığı iyi biliyorlardı. Hele bu kişilerin sorulanmak üzere savunma avukatla-

rına teslim edilmelerine razı olmak, yoğun çabalar sonucunda inşa edil-yen yalan binalarının yerle bir edil-mesine göze almak demektir. Aynı şekilde Hasan Doğan örneğinde ol-duğu gibi bütün "tanıklar" mahkeme karşısına çıkmaktan kaçınmadık da, bunların yalancılığını peşinen kabul etmek ve tutsañlar davasının niteliğine ilişkin açıklamaları onaylamak anlamına gelecekti. Gerçeğin böyle olduğuy her hareketinde tarafınığın ile veren mahkeme başkanı'nın "tan-ık" sorgulaması sırasında bile açıkça doğrulandı. Buna karşın Fe-deral Savcılık, mevcut iddialarına hala tutuklu olan politikacıları içerde tut-makta zorlanınca, sözümona yeni suç kanıtları bulmak amacıyla Nusret Aslan'ın tanıklığına başvurmayaya devam etti. Duruşmalarda devam eden sorgulamaları dinlediği başına yeni sor-gulamaları girişti. Doğmazna dek pis-likleri içinde bulunan Federal Savcılık, posası çıkmış ve polis piyonuylu deşifre edilmiş bir yaratıklara kul-lanarak, hala yeni oyunlar tezgahla-maya ve tetin tutulan Kürt politikacı-larının tutukluklu sürelerini biraz daha uzatmaya çalışıyor. Hala gö-müldüğü bataklığın içinde çirpınarak kendince bir şeyler kurtaracağını umuyor.

Yürürlükteki hukukun bilinen bir kuralıdır: Tanık, sanıkların karşısında taraf olamaz. Bir taraf gibi davran-

zenlenen emperyalist komplozun bir parçası olduğu kanıtlanmış ve bu komplo başcağı kanıtlanmıştır. Her şey-den önce, FAC-PKK Davasının niteli-ği noktada ortaya çıkan en önemli gerçeklerden biri budur. Emperyalist komplozun hedefi birde açılırsa, bu gerçek daha iyi anlaşılacaktır. Komplo NATO merkezinde kara-rişmiştir. Amaç PKK'yı genellemek, bağımsızlık savaşından vazgeçir-mek ve emperyalizme işbirliğine zorlamak. Yine geçmişte denemmiş taktiklere başvuruldu. Ajanlar dev-reye sokularak PKK içinden elde getirilmek ve çöktürmek istendi. Eskiden beri bilinen sloganlarla ha-reket edildi; diktatörlüğe suçlanarak PKK önderliğine karşı savaş açıldı. Çeşitli Kürt işbirlikçi çevrelere de harekete geçirildi. Bunlar özellikle Batı Avrupa'da emperyalist polisin yedeğ küçü haline geldiler. Televiz-yon programlarına çıkıp PKK'nin çok "tehlikeli" olduğunu ve yok edilmes-i gerektiğini söylediler. Açılacak da-vada tanıklık yapma görevini üstlen-diler. Aynı süreçte Kürt sömürgeç-liğinden de gerilla mücadelesine sar-fın ve PKK kamplarına ajan-konuları sız-dırma çalışmalarını yoğunlaştırdılar; özel savışı en üst boyutlarına var-dırıldı. Bütün cephelelerden geliştiri-len bu saldırılar karşısında PKK'nin dayanamayacağı umuldu. Kürt işbirlikçi çevrelere de bu inancı payla-

"...Federal Savcılığın ve mahkeme heyetinin bütün engelleyici tutumlarına karşın, tutsañlar kapsamlı savunmalar yaptılar, hazırlanan ortak savunmada, Alman emperyalizminin PKK'ye ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine saldırmasının ve ceza davası açmasının nedenleri ortaya konuldu. Alman emperyalizmi ile Türk sömürgeçliği arasında kurulan tarihsel ve güncel ilişkiler, her iki gücün Kürt ulusuna karşı yaptıkları suç ortaklığı yoğun bir biçimde teşhir edildi. Emperyalist saldırılar ve kompolarına onların bir uzantısı olan gündemdeki davanın Kürdistan halkını Türk sömürgeçliğine karşı savaşmak ve zafer kazanmaktan alıkoymayacağı kesin bir dille vurgulandı..."

şıyorlardı. PKK'nin getirilmesi ve gerilla savaşının bastırılması duru-munda Kürtlere kültürel haklar tanı-nacak ve Kürt işbirlikçileri serbest politika yapma olanağı bulacaktır. Bu çerçevede içinde FAC polisinin başlattığı tutuklamalar, komploya karşı koyması olası kişilerin reh-in alınmasından başka bir şey değildi. Bu tutuklamalara polis bir yandan yurtseverlere gözdağı verirken, diğ-er yandan ajanların önünü açmış oluyordu. Ancak PKK, saldırılarını puskürttü ve komployu boşa çıkardı. Mücadele safına sızdırılmak isten-en ajan-konular kısık bir süre içinde yakayı elde verdi. Semiriciliğ-in yeni şefleri kendik alcağıllıklarıyla baş-başa birliken, yerel savcılarla takviye edilen gerilla savaşını tüm Kürdistan'da kök salararak bağımsızlık ve özgürlük mücadelelerini zaferine güvence altına aldı. FAC-PKK Davası duruşmaları başlatıldığından yaşan-gan gerçeklik buydu, Davanın açıl-masına geç karar verilmesi ve duruş-maların ancak tutuklamaların üzerinden 16 ay geçtikten sonra başlaması, bir yönüyle emperyaliz-minin dışarda sonuca ulaşmak iste-mesinden kaynaklanmıştır. Tutsañla-rın duruşmalardaki kararı tutumu, PKK'nin emperyalizme, Türk sö-mürgeçliğine ve işbirlikçilerine karşı kazandığı zaferi daha da pekiştir-di.

İkincisi, Alman emperyalizminin bu ülkede bulunan Kürt işbirlikçi ulusal kurtuluş safından uzaklaş-tırılması kabulü sonucunda. Özel eğitimmiş polis timleriyle düzenlenen ev basınıları ve aramalar, işlemler, işten çıkarma, tutuklama ve sınırıldı-

etme tedbirleri yurtseverlerin kararlı-lığını azaltmadı. Tam tersine Kürt işbirlikçilerince mahkemelerin kararları daha da geliştirildi; PKK'ye, ulusal kurtuluş davasına ve tutsañlara sa-ğlık güçleri. Bir yıl boyunca her du-ruşma günü mahkeme salonundaki dinleyici sıralarını doldurdular, hiçbir saldırı karşısında gerilemeyecekleri-ni gösterdiler.

Üçüncüsü, FAC-PKK Davası ile birlikte uygulama olanağı bulan Pis-manlık Yasasının insanlık değere-li-ne ne ölçüde aykırı olduğu bütün niteliğine açıkça çıktı. Bu yasanın gerçeklerini ortaya çıkarılmasını hiz-met etmediği, tersine düşürülen kişi-leri iyice tanıtmaz hale getirdiği ve insanlık bütün bağlarını kopardığı kesin bir biçimde doğrulandı. Sözü-mona yasa temelinde FAC-PKK Da-vasında "tanık" kürsüsüne çıkarılan kişilerin pratiği, kamuoyunda bu ya-saya duyulan kuşakları derinleştirdi ve mevcut muhalfeletleri daha da ge-liştirildi. Pismanlık Yasası temelinde bulunan ve tanık olarak adlandırılan MIT'in kuklaları ve hainler, sonunda onların kullanılmaları bile taşımakta zorlandıkları ağır bir yük haline gel-di.

Dördüncüsü, FAC-PKK Davası duruşmaları birinci yılını doldu-rurken, davanın karar göç etkinliğini büyük ölçüde yitirdi. Başından da belirtmiş gibi, böyle bir davanın açılması istenen güçler, ABD emperyalizmi ve NATO'ydü. Oysa da-vanın açılmasından sonra dünya çapında yaşanan siyasal olaylar ve gelişmeler, emperyalist cepheke-di ve NATO içindeki çekişmeleri der-inleştirdi; geçişme var olan birliği önemli oranda sona erdirdi. Federal Almanya, Fransa, İngiltere, İtalya ve öbür Avrupa devletleriyle ABD emperyalizmi arasındaki çekişmeler arttı; Batı Avrupa ülkeleri yönetime ABD'ye karşı tavır almaya başladılar. Varşova Paktı'ndaki çözülmeye ve iki sistem arasındaki gelişen işbirlik-çiyne paralel olarak, NATO'nun etkin-liği de azaldı. Dünyadaki değişimler karşısında NATO'nun artık gereksiz hale geldiğine ve kendisini feshet-mesi gerektiğine ilişkin görüşler em-peryalist çevrelere bile taratar ka-zandı. Öte yandan Türkiye'nin Batı strateji ve NATO ittifaki içindeki durumu stratejik konumuna ve rolüne ilişkin tartışmalar derinleşti. Türkiye'nin SSCB tarafından tehdit edildiği, TC'nin rejimi-nin SSCB'nin Ortadoğu'daki yayıl-macı emelleri karşısında set oluştur-duğunu ve bu nedenlerle her açıdan desteklenmesi gerektiği tezifi ilfas etti. Bütün bu gelişmeler, TC'nin Kürdis-tan'dan yükselen tehditten korun-masını amacıyla PKK'ye karşı ge-liştirilen saldırılarını bir parçası olarak gündeme gelen FAC-PKK Davasını da etkiledi. Davanın así karar göcü duruşmadaki ABD emperyalizmi ve NATO devreden çıkınca, davanın bütün yükü Alman emperyalizminin üzerine yıkıldı. Kürdistan halkının herkesin teslim ettiği haklı ve meşru kurtuluş davasına karşı savaş aç-mak anlamına gelen böyle bir davayı düşürme ya da sürdürme sorumlu-luğu, esas olarak Alman emperyaliz-minin omuzlarına bindi.

Peki, FAC bu davayı daha fazla sürdürebilir mi? Son derece de-mokratik ve insani bir İçeriğe sahip olan Kürt ulusunun özgürlük savaşını bastırma işi çaba harcamaya de-ğil, devam edebilir mi? Bu her şeyden önce Alman emperyalizminin Kür-distan sorunu karşısında izlediği poli-tikayı değiştirip değiştirmemesine bağlıdır. Öbür emperyalist devletle-erden ve hatta ABD emperyalizminden farklı olarak, FAC Kürdistan soru-nuna yaklaşımda sömürgeci Kürtis-tan devletinin yönetici kliğinin Kürdistan

Devami 23. sayfa

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

KÜRDİSTAN'DA TÜRLÜK, İSLAMİYET VE ULUSAL KURTULUŞÇULUK

Türkiye'de, pek çok alanda olduğu gibi, din ve islamiyet alanında da çoğu zaman ilerlilik, gerilim gibi kavramlar karşılıklıdır. Özellikle laiklik kavramının anlamı, topluma sunu derecesine göre biçimlenir. Toplumun ezici bir çoğunluğu dinin, islam dininin etkisinde olan Türkiye'de, denilebilir ki, solun en önemli yetmezliklerinden bir tanesi de, dine ve dini inanç sahibi kitlelere yaklaşımıdır. Solun zayıflıklarının ve kitleleşmesinin başlıca nedenlerinden biri de, kazanması gereken bu kitleleri kazanacak yöntem ve yaklaşımlar geliştirememesidir. O nedenle, bu alanda da kavram karşılıklarını gidermek, sahte olanı gözler önüne sermek ve doğruları yerli yerine oturtmak kaçınılmaz oluyordu.

TC devletinin, özellikle 12 Eylül faşizmiyle birlikte, Kürt halk hareketine karşı oldukça yoğunlaştığı özel savaş politikasının en çok başvurduğu araç dindir. Öyle ki, din ve dine dayalı sahte tankarlar, bu dönemde özel savaş politikasının en etkili aracı ve silahı oldu. Oysa halk geldiğinde, cumhuriyet Türkiye'sinin laik bir temelde geliştirilmek istendiği, kemalizmin bu konuda katı bir hüküm ifade ettiği söylenir.

Peki bunu nasıl yorumlayalım? Kemalizmin laiklik iddialarının terisine, 12 Eylül rejiminin dini oldukça kullanmasını, yine buna bağlı olarak tankarları güçlerin çığ gibi ortaya çıkmasına ve büyümesine yol açmasını nasıl yorumlamalıyız? Kemalizmin laiklik ilkesine sarılığını nereden idr? Kimse hizmet eder? Günümüzde de bir "Türk-İslam sentezi"nden, bu temelde partilerin kuruluşundan ve hatta cumhuriyetin kökleri bir ideolojik dönüşümden bahsediliyor. Bu tip gelişmeler nasıl yorum getirmeliyiz? İşte bunlara açıklık getirmeye çalışıyoruz. Bu bunun için de, bazı hatırlatmalar düzeyinde de olsa, tarihi temellerine göz atmak gerekiyor.

Türklük ve İslamiyet İlgilerinin esas ve 12 Eylül rejiminin sahte dinciliği

Türklüğün en temel yayılma gerekçelerinden birisi olarak islam dininin gerekleri belirtilir. Yani, fetihçi bir din olan islamda, "gaza" için fetih gerekir. Ve bunun da, Türklüğün yayılmacı ruhu ile pek bağdaştığından söz edilir.

Türkler, Orta-Asya'dan çıktıklarında, o bilinen kısıtlı, kuraklık, nüfus artışı ve benzeri nedenlerden dolayı İrân'da yoğun istila hareketlerine başlandıklarında islamla karşılaşırlar. İstilaatı yayılma emelleri için, daha en başından, dini bir araç olarak kullanmak isterler. Bundan dolayı, eğer direkt islamla karşılaşırsa yayılma ve istila çabalarının sonuçsuz kalacağını düşünürler. Çünkü islamı hayli gelişkin ve savasçı bir karakterdedir. Ona karşı direnmek oldukça zordur. Halk yayılma istek ve emellerini gerçekleştirilemez daha da zor olacaktır. Bu yüzden bir yayılma ideolojisi olarak, islamı çikartarak çok uygun bulurlar. Daha IX ve X yüzyıldan itibaren Türk aşiret boyları, başta Özlama olmak üzere yoğun bir biçimde islamla yönelir. İnanç ilerlerine doğru yayıldıca, bir yandan da hızla islamlaşırlar. Yani, islamlaşmayla yayılmacılıklar arasında sıkı bir ilişki vardır. Ne kadar hızlı islamlaşırsanız o kadar hızlı yayılırlar, yayıldıca da

daha fazla islamlaşırlar.

Görülüyor ki, Türklükteki yayılma ve akıncı ruh, islamı bir ideolojik işlev olarak oldukça değerlendiriyor. Bir de, Orta-Asya'da kabile federasyonundan öteye gidememiş Türk boylarının ideolojik ve siyasi gelişmeleri sınırlıdır. Henüz barbarlıktan tam olarak kurtulmuş değillerdir. Yani, uygarlığı düşünüşü henüz sağlamamıştır. Sınıflı topluma güçlü bir giriş yapamamıştır. Dolayısıyla onları sınıflaşmaya, uygarlaşmaya götürebcek bir ideolojik, siyasi gelişmeleri de yoktur. İşte bunu islamda buluyorlar. Demek ki islam, aynı zamanda Türklükteki sınıflaşmayı ve dolayısıyla uygarlaşmayı da geliştiriyor. Bu önemli bir noktadır. Yani Türklükte sınıflaşmak, uygarlaşmak ve islamlaşmak birbirleriyle sıkı sıkıya ilişkili gelişmelerdir.

men ırkı Roma İmparatorluğu'nu kuzeyden istila edip, feodalizmi yeni bir toplumsal üretim biçimi olarak geliştirdiyse, Türklük de buna yakın bir rol oynamıştır. Gerçekten iri da böyle ilkel, barbarik aşamada bir kavimdir. Roma ise, köleliğin son dönemini yaşayan bir imparatorluk, bir uygarlıktır.

Yani kısaca belirtmek gerekirse, tarihte bu tip geri kavimlerin istila-siyasi, bunların eski uygarlıkların sınıflarına karşılamasından yeni toplumsal biçimler doğar. Türklükteki böyle olmamakla birlikte, islamıyeni gelişmesini tam olmasa bile yayılmasını hızlandırıyor.

Böylece Avrupa'da yeni bir üretim biçimi olarak doğan ve gelişen kapitalizm karşısında islamıyeni yayılmacıya çalışmıştır. Bu anlamda olmalıdır: İslamiyet, doğuş ve gelişim döneminin ilerici hamlelerini

nüşmesini, yani islamlaşmasını ifade eder. "Türk-İslam sentezi"nin başını çekenler ise, hakim aşiret ve boy beyleridir. Dolayısıyla Türklükün egemen ve sömürsü kesimleridir. Ve bunlar "Türk-İslam sentezi"nin resmi ifadesidir.

Sünni kesim egemen ve resmi kesimdir. Altta kalanlar ise, islamın "sapık" bir mezhebi olarak değerlendirilen, fakat bize göre devrimci özü teşkil eden şi, alevi geleniği yayatan ezilen halktır. Buradaki ayrımı iyi görmek gerekiyor. "Türk-İslam sentezi" kavramı, ezilen halk kesiminin bu durumu ifade eden bir kavram değildir. Tam tersine bu, egemen sınıfların resmi Türk-İslam sentezine karşı, halkın bir seçeneği olarak karşımıza çıkar. Yani bu ad, asil egemen sınıflarca temsil edilen ve devlet katına ulaşmış Türk-İslam gerçeğine verilen bir

çikarlarına yönelik yaşam tarzını, bu binyılların Anadolu halkına, kültürüne dayatmak, gerçekte büyük bir tahribat yaratmaktır. İşte TC, bir anlamda bu tahribatın aracıdır. Ve TC bu anlamıyla, yani vazgeçemeyeceği laiklik ilkesiyle kendi halklarına, Ortadoğu halklarına savaş açmış demektir.

Bugün "Ortadoğu Müslüman Ülkeler Birliği", "Müslüman Ülkeler Zirvesi" biçiminde bazı çabalar görülmüş olsa da, bunlar sahtekarlıktan ibarettir. TC'nin varlık nedeni bile Ortadoğu halklarına ve onların islami geleneklerine ters düşer. Zaten laiklik ilkesi, bunun resmi ifadesidir. Bugün bu temelde bir savaş yürütüyor ve hatta laikler cephesi ile islamcılar cephesi diye bir ayrım kadar gidilemiyor isteniyor. Bunun tarihi anlamı biz böyle ortaya koymalıyız. Laikler cephesi, her ne kadar dinin bağına, tutuculuğuna karşı çıkıyor dursun da ve eskiden bu yana yüzü sınırlı bir işlevi olmuştur da, çoktan bu yönüne inhanetmiştir. Yani geçmişte dinin tutucu, gerici etkilerini ve özellikle de devlet katında, Osmanlı resmi düzenindeki gerici islam özelliklerini tasfiye edelim demişlerse de, günümüzde artık buna da çoktan son verilmiştir.

12 Eylül faşizminde ise, durumlar çok daha değişikti. Bunun esas amacı laiklik, tamamiyle Batı yaşam tarzının kopye edilmesidir. Batı hayat tarzını ve usaklığıdır. Dolayısıyla da tarihte, özellikle Anadolu ve Ortadoğu halklarının tarihytle çatışmadır. Uygulamak istenen laiklik, Batı adına objektif bir ajantlıktır. Bu nedenle toplum, üzerinden 70 yıl geçmesine rağmen, halen de bununla çatışma halinde.

Günümüzde doğru geldiğimizde, özellikle 12 Eylül faşizminin tekrar dine sarıldığını görüyoruz. "Türk-İslam sentezi" denen yönelim, bu temelde tankarların çığ gibi açığa çıkarılmasına, bunlara muazzam paralar akıtılmasına ve hem de bunların en gerici mirraçlardan destek görmesine her türlü teşvikli yaratılmaktadır. Ve en önemlisi de Kürdistan'da bu konuda çok belirgin bir ideolojik ve örgütlenme biçimi olarak tankarlar seçilmiştir.

TC tarihinde, 1925 Şeyh Said isyanının amaçları üzerine tartışmalar hayli yaygındır. Bu isyan gerici bir din isyanı mıydı, yoksa bir Kürt milliyet isyanı mıydı, biçimindeki tartışmalar halen de vardır. Doğrusu nedir? Bizce doğrusu, bir anlamda laikliğe karşı olan dindarların bir tepkisiydi. TC'nin, cumhuriyeti o laiklik ilkesi adı altında, bir yandan dini geleneklerine diğer yandan bunlarla küçümlenmiş gelenekleri bağli kırma işleri ve onların tarhine, milliyetine saldırmaya ve hatta bunu bir soykırım düzeyine kadar vürdirmesine başkaldırdı. İsyân, bu tür saldırılar karşısında, din görüntüsü ama milliyet yönleri de olan bir isyandır. Zaten o dönemdeki toplumsal koşulları gözönüne getirdiğimizde görüreceğiz ki, ortaya çıkacak her isyan dini nitelikte olacaktır; milliyet dini nitelikleri içine olacaktır. Birçok ülkede ve halkta bu boyutları ve bizde de böyle olmuştur.

TC, bazı ayaklanmalardan "dinsel, gerici ayaklanmalar" diye bahsediyor. Bu nitelene tutarıldığıdır ve bu iddiaları ciddiye almamak gerekir. Kemalist tarih tezi "irica hortları" der bu dönemlerde. "Birkaç kişi dini savundu diye yargıya kavandı. Aslında burada kendisinin savandığı da ilerlilikle ilgili idi. Adına ilerlilik

"... 12 Eylül faşizminden sonra ülkemizde bir tarihatlar furayısın başlatılmaması olayı var. Yine, 12 Eylül rejiminin, ANAP ad altında dini daha ihyâzülce, riyakarca ve rejimi sürdürmeye yarayan bir alet olarak kullanıldığını görüyoruz. Sahte tarihatçılığı ülkemizde ne kadar örgütlü olduğunu ve bunun devlet tarafından hangi boyutlarda kullanıldığını anlayabilmek için, son seçmelerde bu tarihatlar dayanan partilerin Silvan, Batman gibi en tanınmış kentlerimiz başta olmak üzere o alanlarda aldıkları %25'lere varan oy oranlarına bakmak yeterlidir. Bunun nedeni çok açık. Kemalizm zaten iflas etmiş durumda, halkımız bunu artık iyi tanıyor. Ulusal kurtuluş düşüncesini Türkçe milliyetçiliğiyle durdurmanın olanaklılığı da ortadadır. Gertye, halkın dini duygularına el atmak kalıyor..."

Türklük Orta-Asya'dan göç ettiklerinde, Ortadoğu'da gelişkin uygarlıklar vardır. İrân uygarlığı, Arap uygarlığı ve Anadolu'daki uygarlıklar sınıfsal gelişmeyi ileri bir düzeyde yaşamaktadırlar. Köleliğin ve feodalizmin ileri bir aşamasındadırlar. Oysa Türklük Ortadoğu'da doğru göçtiklerinde, uygarlığı çir ve barbar bir kavim durumundadırlar. Böyle bir uygarlıkta temas onları geliştirmiş, Türklükün barbarlığı aşmalarını sağlamıştır. Kısacası Türklükün sınıfsal gelişmesi ve uygarlaşması, İrân'da, Anadolu ve Arap yarımadaalarında kökleri milattan önceine kadar uzanan uygarlıklara temasla geçmeleri ve islamı kabul etmeleriyle başlar.

Bu dönemde Ortadoğu'da egemen ideolojik islamdır. İslamıyeni olgun dönemi, uygarlığı geliştiren dönemdir. İşte Türklükün en büyük avantajları, bu uygarlıklara temasla geçmeleri ve bunu sınıfsalmanın taze başlangıcı yapmalarındadır. At üstünde yetişen bir kavim olmalarından dolayı savasçı kabiliyetleri gelişmiştir. Bir de göçebe olmaları, yerleşik yaşama geçememiş olmaları ve henüz uygarlığı o yorucu, ypratıcı atmosferine girmemiş olmaları, onun mütahid akıncı bir kuvvet yapmıştır. Bu akıncı kuvvet islam gibi yayılmacı bir ideolojide birleşmiştir. Şunu da belirtmek gerekir ki, islamıyeni bu dönemde ilerici rol oynayan, ileriliciliği hizmet eder. Her devrim gibi islam devrimi de fetihmek zorundaydı, fakat önemli olan Türklükün bunu ilkel bir aşamada ve ilkel bir tarzda ele almadırlar. Bu ilkel barbarik aşamadaşid kavim savasçı, göçebe ve taze olmasından dolayı yayılmacı ideolojide birleştiği müthiş bir saldırı kuvveti haline gelmiştir. İrân, Irak, Kürdistan'ın istila ettikten sonra, Anadolu'dan Orta Avrupa'ya kadar ve hatta Afrika kıtasına kadar hızla yayılmaya başlar. Bu yayılmacılığın nedenleri böyle sıralanabilir. Nasil ki, bir dönem Ger-

temsil etmekten ziyade, artık gerilemeye, gerilemeye başlar. Özellikle kapitalizmin yükselişi karşısında, feodalizmin gerileme dönemi başlar. Ve artık Türklük, Selçuklu ve daha çok da Osmanlı imparatorluğu biçiminde geri bir öncü kuvvet olarak karşımıza çıkar. Daha XV, yüzyıldan Osmanlı İmparatorluğu biçiminde yönelici bir kavim veya onun içinden bir aristokrat, bir sultanlık kesimi çıkaran Türklük, Avrupa'ya karşı, bir anlamda da yeni yükselmekte olan kapitalizme karşı kuvvet olarak dindir durur. Bu önemli bir husustur. En önemlisi ise, Türklükte sınıfsal islamlaşma sürecindeki bu yayılmacı, islamlaşma dönemi, bir anlamda, İslamlaşma kırımıdır.

Aristokratlaşan kesim, islamın egemen ideolojik biçimi olan sünniliği esas alarak bunu Emevi-Abbasi ideolojik geleneklerinin devamı şeklinde Selçuklu ve Osmanlılar'ın çok daha güçlü kilar ve aristokratlığı oldukça geliştirir. Bey, paşa denilen bir üst tabakaya oluşur. Batıda kodialer sınıfı denen bu sınıf Osmanlılarda merkezi feodal, yani sultanlık, paşalık, beylik sistemleridir. Ama burada sultanın gücü merkezidir. Burada Asya tipi toplumlardan despotik özelliği daha da güçlendirilerek güçlü bir sultanlık rejimi kurulur.

Ezilen kesim olan Türkmenler ise, Toroslar ve Kürdistan gibi değişik alanlara sığınmaya çalışırlar. Muhafif mezhep olarak şi'liğe, aleviliğe yönelirler. Sünnilik, aristokrat kesimin ideolojik görüntüsü iken, ezilen kesimler ise, şi'lik ve aleviği esas alır. Ve ezilen kesim direngirler.

Demek ki, Selçuklu ve Osmanlı sultanlarına karşı Türklükteki sınıfsal yayılma, da islamıyeni temeline böyle değerdendir. "Türk-İslam sentezi" tarihteki biçimiyi böyledir. Bu, özünde Türklükün barbar bir kavim olma aşamasından kurtulup, sınıflı bir topluma dö-

ad oluyor.

Demek ki, Türklük uygarlaşınca, sınıfsal gelişmelerini devletleşme düzeyinde geliştirdiği gerici islamı yayılma içinde gerici bir akımı temsil etmeleri de de gerece gelişiyor. Ve denilebilir ki, Osmanlı sultanlığı bütünüyle islamın gerici sahte bir yapılandırmasıdır. Gerçek sahte bunlara denmez. Çünkü, Türklüğün her dönemde islamla yaklaşımının esas özü ve amacı; islamla sarılarak Türklükü geliştirmek veya tehlikeye girmişse korumak oluyor.

Örneğin, Sultan II. Abdülhamid döneminde yeniden islamcılığa dönünce ne anlama gelir? Panislamizm, Batı karşısında zorlanan imparatorluğun müslüman halklar üzerindeki etkisini kurmay ve Osmanlı İmparatorluğu'nu bu temelde güçlendirmeye, buna hizmet etmeye dayanan bir tutumu ifade eder. Türklük, islam temeline büyüdüklükleri çok iyi biliyorlar. Yıkılış döneminde de istilama sarılarak, hem de sahte bir biçimde sarılarak kurtulmak istiyorlar.

Buna karşın, İttihat-Terakki ve kemalist atılım dönemlerinde ise, tam bir laiklik politikasına sarıldıklarını görmekteyiz. Onlar için laiklik; yüzyıllardan beri Türklükü oldukça hizmet eden islami görüntüsü, islamcılık ideolojisi ve yaşam tarzını ikinci plana atmak, gayri resmi ve devlet dışı bırakmaktır. Bunun yerine Batı yaşam tarzını, dinden indirilmiştir, hatta bir anlamda dinsizleştirilmiş yaşam tarzını Türkiye'de veya TC sınırları dahilinde uygulamaktır. Kemalizmin laiklik ilkesi budur. Dini devlet dışına, resmizet dışına atmak, onun yaşam tarzını mahkum etmek ve bunun yerine Avrupa yaşam tarzını egemen kılmaktır. Bu aynı zamanda Batı usaklığıdır. İslami bir bütün olarak olumlu, olumsuz demeden tasfiye etmek, bunun yerine Batı'nın o dönemdeki emperyalist, sömürücü ve bir avuç aristokratın

denen ve geliştirilmek istenen, bir Batı uşaklığıdır. Halkın buna elini tepsinde gerici demene gerek. Osmanlı sultanlarına karşı bazı ayaklanmalar ortaya çıktığında da böyle denirler. Aslında gerici olan, o gün Osmanlı sultanlığı ve bugün de TC'dir. Dinsel görünümlü de olsa halk hareketleri daha kutsaldır. Baskıya ve zulme karşı alı demenlerinden dolayı haklıdır. Adı geçen Kür isyanıyla birlikte diğer birçok isyanları da bu temelde değerlendirmek durumundayız.

Lailik, din adına ortaya çıkan birçok gerici, tutucu tavır ve davranış karşı çıkmakta, kısmen de olsa olumlu bir işlev görmüştür. Bu nedenle tümünü inkar etmek mümkün değildir. Çünkü din, tarikat ve mezhep adına bir yığın sahtekârlık yapıyor ve korkunç bir sömürü geliştiriyor. Lailik ikesinin bu tür feodal baskı ve sömürü ağına ve halkı uyutma çabalarına karşı çıkması yerindedir. Biz bu anlamdaki lailikle, yani gerçek lailik karşı değiliz. Hatta bu temelde en çok laik olan biziz diyeceğiz. Zira biz, din maskesi altında, çeşitli mezhep ve tarikatlar görünümlü ile halkı aldatmayı, TC'nin ajansı haline getirmeyi amaçlayan akımlara karşı en tutarlı mücadeleyi, ulusal kurtuluş savaşımızla yürütmekteyiz. Dinle aslında ilgili olmayan, din tüccarlığı ve bezirganlığı biçiminde dini istismar edenlerle mücadelesi oranında ve bu temelde, lailikğin Türk ulusal hareketi için oynadığı bazı olumlu roller görüyoruz. Fakat ağır basan yanı, daha çok Batı işbirlikçiliği yanındır, buna karşı duruyoruz. Halkların dinine, dini geleneklerine, islami temeldeki yaşam biçimlerine saldırsın, onları hor görmesini doğru bulmuyoruz.

TC'nin, günümüzde artık bu lailik iddiasını da bir yana bıraktığını görüyoruz. Kemalizmin kendi çıkarları için lailikle sınırlanmasın karşın, 12 Eylül rejimi ise dine sarıldı. Cumhuriyetin kuruluş döneminde yaklaşımın tam tersini yaptı ve daha çok da sol ideolojilere, hatta liberal ideolojilere karşı, tamamen dini ideolojiyi bayrak edinmeye çalıştı. Din ile alakaları olmadı ve özünde dine karşı oldukları halde, yine baştan ayaga Amerikancı, Batıcı oldukları halde, sahtekarca islama sarıldılar. Buna biraz da, İran islahatlarının etkisini kırmak amacıyla yapılar. Çünkü İran devrimi, islami lerici temelde kullandığı değerlendirmesi, devrimci ve anti-empyalist özünü ortaya çıkarabilmesi ve büyük bir etkinlik sağlanmıştır. Bundan korktukları için, bunları etkisiz kılmak amacıyla sahtekarca ve gerici bir temelde dine sarıldılar. Bunun için Suudi Arabistan kralından, monarşizmin destek alıyolar. Böylece bir yandan para gelir rejim rahatarken, bir yandan da İran'daki devrim etkisi kırılmış oluyor. İşte bu nedenlerden dolayı bunlar 80'lerin başından itibaren alabildiğine dine sarıldılar.

Olayın bir boyutu bu biçimde belirtilirken, diğer önemli boyutu da, yani iç tehlikelere yönelik, özellikle de 80 sonrasındaki gelişen Kürt ulusal hareketine yönelik boyutu da bakmak gerekiyor. Ve bu çerçevede de Milli Selamet ve Refah partilerinin özel misyonuna, ANAP'ın durumu, çeşitli tarikatlarla ve bir oranda Nakşiciliğin rolüne açıklık getirmek zorunlu oluyor.

Erbakancılık, ANAP ve Nakşicilik

Erbakancılık olgusu biçiminde değerlendirilebilecek Milli Selamet ve Refah partileri, her iki kademe "Milli Görüş" adı altında neredeyse TC'nin radikal bir eleştirisini yapan, islahan son derece bağlı ve kendisi kutsal

atfeden bir rolle ortaya çıkmak istiyorsa da, bunun dayandığı bazı olgular ve gelişmeler vardır. Nedir Milli Selamet, Refah Partisi, Erbakan olayı?

Dikkat edilirse özellikle cumhuriyet ideolojisinin, resmi ideolojinin teshirinin geliştiği ve devrimci ideolojinin etkinlik kazanmaya çalıştığı yıllarda gelişiyor. 1965'lerde devrimci, sosyalist düşüncesine Türkiye koşullarına göre süratle gelişim halinde. Kemalist ideolojinin her halde, hem solu aşılıyor. Toplumda güçlü bir ideolojik etkinlik olarak sosyalizm boy gösteriyor. Buna TC bünyesinde verilen karşılık, başlangıçta Ulu Ocakları, Milliyetçi Hareket Partisi biçiminde bir Türk milliyetçiliği; daha sonra ise, yine özünde Türk milliyetçisi ama biçimde islami, milli görüşü dediğimiz o Milli Selamet Partisi ve günümüzde Refah partisi yaklaşımı olmuştur. Bu iki görüş - Milli Selamet ve Milli Hareket - özünde ayırılır. İkisinin de altında geleneksel Türk istilacılığının o akıncı gelenegi vardır. Biri Türkçülük yanına, diğeri islamiçilik yanına ağırlık verir ama, Anadolu'da gerçekleştirildiği biçimiy Türkçülük ve islamiçilik bir geçeriğin içiçe geçmiş ifadesidir. Bu

kavramlar aslında gelişmeleri karşılayamayan ve yetmezliği düşen kemalist kurtarmak veya devrimci sosyalizm düşüncesinin politik etkinliğini giderek gelişmesi karşısında, TC'yi bir de kemalizmi aşarak kurtarmak ihtiyacından kaynaklanmıştır.

Kemalizm, bu anlamda biraz da orta yol oluyor. Daha önce biraz Türkçülüğü ve islamiçiliği bastırmişti. Sosyalizmi de bastırılmış. Kuruluş ve gelişiminde bu böyledir. Bu baskıdan sosyalizm öz çabasıyla çıkışınca, diğerleri de ortalgı sosyalizme kapılmamak için devlet destekliye canlandırıldı. İster MHP ister MSP olsun, bunlar, devlet kaynaklı hareketlerdir. Fakat toplumun geleneksel değer yargılarına dayanması esas ayağı, milli ve dini yanlarına hitap ediyorlar. Bunu yaparken de hep sosyalizme karşı çıkıyorlar. Kıscaca, kemalizm bir çıkmaz sosyalistlerce ve devrim dayatılarak aşılması çalışılırken, tutucu ve gerici özellikleriyle bunlara tabii engel biçiminde bir rol tanınıyor. Bu amaçla, gelişmeleri için sermaye destek ve icazet sunuyor. Kemalist modelde aşıldığı oranda, bunlar, devlet tarafından emniyet süpürülmesi olarak geliştirilmeye çalışıldı.

MHP daha çok İç Anadolu Türkçülüğü, bir de devrime yatkin ve temel olabizecek Türkieli esas aldı. MHP'nin geliştirdiği İç Anadolu, yani Toroslar, Türkmenlerin henüz uluslaşmayan kesimlerinin bulunduğu

alanlar oluyor. Yoksul halk olarak aslında devrimin temellerini oluşturması gereken Türkmenler, Türk egemen oluşmasına da daha dahil olmamışlardır. Bir yerde milliyet aşamasında bulunuyorlar, millet olma- nırlardır. MHP bu boşluğu iyi görüyor. Aslında gerçekçeten Türkmenler solu dayanakları olmalıydı. Ama solu o bilinen, Cumhuriyetini icazetçisi olması hastalığı bunu önüyor.

MSP dinsel ideolojinin etkinliğini olduğu alanları esas alıyor. O da, din etkinliği adına ne varsa hitap ediyor, özellikle de Osmanlı resmi dinsel geleneğinin etkili olduğu çevrelere el atıyor. Halbuki Cumhuriyet bu çevre- ler üzerinde baskı uygulamakla bu- rada biraz muhalif bir konum ya- rıtmıştı. Devrim ve sosyalizm burayı kullanabilirler. Ama o el atmadığı için, alan MSP'ye kalıyor. Cumhuriyet'te, olası bir muhalefet odakını veya temelinii böylece kapatıyor.

Türkmen tam bir isyancı geleneğin devamıdır. Onu MHP derhal düzenle- birleştiriyor ve böylece emniyet sü- bapı olma işlevini yerine getiriyor. Yine, örneğin bir İranda'din temelde büyük bir muhalif hareket geliştirildi. Türkiye'de de böyle bir gelişme ola- bilirdi. Buna da MSP kapatıyor. Ve

Eccevit ile MHP geleneğinin birleş- mesi tesadüf değildir. Eccevit, 20. yüzyılın ilk yarısının kemalist milliyetçisidir. Türkiye, ikinci yarısının gelişkin Türk milliyetçisidir. Bugün kavuşuyorlar. MHP'nin bütün tezle- rine Eccevit sahip çıkıyor. Bu gerçek- lik, her iki dönem Türk milliyetçiliğinin kaynaşmasını sağladığı anlamına geliyor.

Milli Selamet, Refah, Erbakan de- neyimi biraz daha farklıdır ve gitteğe daha fazla islami kullananmaya çalış- ıyor. Hatta Türkçüğe, islami önder gücü olma gibi bir rol biçiyor. Bu ne anlama gelir? TC'yi, Osmanlı dönemi- ninin islami hakları içerisinde kurulu- numuna getirme, yani imparatorluk idüküsüne öznenme hevesleri var. Böylece gücüne düşmüş Türkçüğü tekrar güce kavuşturma anlamına geliyor.

Cumhuriyet bir yönüyle de siyo- nizm işbirlikçiliği demektir. M. Kemal'in kendisi de dahil olmak üzere cumhuriyetin kurucu kadroları- nın yardım fazlası ve günümüzde- kilerin de büyük bir kısmı mason. Dolayısıyla kemalizm, uluslararası siyonizmin kontrolü altında, hatta onun bağnaz bir uşadı durumunda- dır. Aslında din düşmanlığı diyebile-

munu yansıtan bazı entellektüelleri esas alıyor. Dolayısıyla devletin top- lum üzerindeki etkin bir kararı oluyor. Zaman zaman devletin diğer ke- simleriyle özellikle sosyalizme karşı önlem temeline ittifakları kurduğu da biliniyor ve bu anlaşılıyor. Örneğin, Avrupa'daki işçi kitlesi üzerinde bunların faaliyetleri çok yoğun. Çünkü orada Türk milliyetçiliğinden biraz kurtulabildikleri için işçileri devri- mci ideolojiye veya yurtsiveer ideolo- jimize kazanmak çok kolaydır. Baştan beri "Milli Görüş Teşkilatı", "Türk-İslam federasyonları" çok ge- liştirildi ve işi biliyoruz ki, bunlar MIT'in etkili olduğu kuruluşlardı. Devletin, eşliklediği desteğiyle bes- lenip korunmaktadır.

MSP deneyimini, günümüzde de Refah Partisi deneyimini ve Erba- kancılık olgusunu kıscaca bu biçimde değerlendirebiliriz. Bu parti ve an- laşılars Cumhuriyetini yetmezliğini gidermek, aşırı Batı yanlısı Türk tutumunun zararlarını telafi etmek ve böylece Türk ulusunu güç du- rumdan kurtarmak için ortaya çıka- rıldı. Diğer bir deyimle, halkın cum- huriyetten kopmasını için geliştiri- ldi ve halen de bu temelde geliştiriliyor.

Ote yandan, bizim açımızdan daha da önemli bir olgu olan, özel- likle 12 Eylül faşizminden sonra ülkemizde bir tarikatlar furayısının başlatılması olayı var. Yine, 12 Eylül rejiminin, ANAP adı altında dini daha ikiyüzlüce, riyakarca ve rejimi sür- dümeye yarayan bir alet olarak kullandığını görüyoruz. Sahte tari- katçılığın ülkemizde ne kadar örgütü olduğunu ve bunun devlet tarafından hangi boyutlarda kullanıldığını an- layabilmek için, son seçimlerde bu tarikatlarla dayanan partilerin Silvan, Batman gibi en tanınmış kentlerimiz başta olmak üzere o alanlarda aldıkları %25'lere varan oylar oranlarına bakmak yeterlidir. Bunun nedeni çok açık. Kemalizm zaten iftisi etmiş durumda, halkımız bunu artık iyi tanıyor. Ulusal kurtuluş düşüncesini Türkiye milliyetçiliğiyle durdurmanın olanaksızlığı da ortadadır. Geriye, halkın dini duygularına el atmak kalıyor.

Şunu kıscaca belirtmek lazım; 12 Eylül faşizmi ve onun sürdürücüleri ANAP, ülkemizde ulusal kurtuluşçu ideolojinin Kürt halkı üzerinde ekisi- ni, oya açtığı gelişmeleri ve bütü- nüyle dinin de devrimin hizmetinde rol oynamasını önlemek için, devlet desteğiyle çok yoğun bir hareket ve örgütlenme geliştirme amacındadır. Bu nedenle ANAP hükümeti, ilke- minin geri toplumsal yapısının ve gerici ağa, şeyh düzeninin sürdü- rülmesi için, tarikatları yoğunca dev- reye sokmaktadır.

Bu temelde destekledikleri birçok tarikat vardır. Örneğin, Nakşi tarikatı da bunlardan bir tanesidir ve siyasi yönden en çok desteklenenlerin ba- şında gelmektedir. Unutmamalı ki, bu tarikat, daha Yavuz Selim zamanında Osmanlılar tarafından bir ajan tarikat biçiminde örgütlenmiştir. Yani yüz yıllardan beri bu temelde kullanılan Nakşicilik, basit bir olay olarak görülmemelidir. Kaynağı İd- ris-i Bittisi'lerin öncesinden ayağı. Ve temsilcileri günümüzde sadece Bittisi'te de değildir; ülkemizin Gü- neyine, Barzanlılara dek uzanmakta- dır. Hepsini bugün de hükümetle içli-çisidir. Nakşicilik bu temelde Türk ajanlığını dinsel geçreği oluyor. Bu tarikat tarihte ve günü- münde rolünü çok iyi oynuyor.

Nakşicilik, günümüzde 12 Eylül'ün, daha çok da ANAP'ın temel örgütlenmesidir. Nakşi şeyhleri bu- gün devletin gücünü kullanarak en çok palazlanan kesimdir. Tarihi mer- kezleri Bittis tamamen batırılarak de- netimindedir. Hakkari, Mardin, Ba- san milletvekilleri, belediye başkan- ları hep nakşi şeyhleridir. Silvan,

aslında devlette danışıklı dövüşü- rü. Öyle ciddi bir muhalefet durumu- ku yok, olası muhalefet kaynaklarını bağlayarak, böylece etkisizleştirme- nin aracı oluyorlar. Belirttiğimiz gibi, aslında sosyalizmin değerlendirilmesi gereken bu alanları böyle gaspe- derek, sosyalizmin sonunu getiriyor ve kitle tabanı olmayan bir aydınlar, aydın görevler kulübüne dönüştü- rüyorlar.

Sosyalizmin bir türlü kitleselleş- memesinin altında demek ki, en önemli bir neden olarak bu iki oluşu- mu muhalif kaynakları ve olası muhalefet temellerini daha başından kapatması yatıyor. Sol için geriyne ne kalıyor? Kala kala çok kemalistler kalıyor ki, bunlar da gerçek kemalistlerdir ve en tehlikeli olanlardır. Bunlarla da ilişki kurmak istedikle- rinde -ki bunlar olur içerisinde etkil- ler-kompo ve imha ile karşı karşıya gelmişlerdir. Ve böylece sol, gerek toplum içinde gerek devlet içinde olsun gerçekten esas alabileceği müteffekleri, temel güçleri bulamıyor.

MHP üzerine çok şeyler söylene- miştir, o nedenle biz burada fazla açma gereği duymuyoruz. Ama ger- çekten kemalist milliyetçiliğinin yetme- diği noktada ve özellikle dünya Tür- küğü de biraz devreye sokularak geliştirilmek istenen en aşırı bir Türk milliyetçiliğidir. Kemalizm, 20. yüzyı- lın başlarındaki en akıllı Türk milli- yetçiliği idi; MHP, yüzyılın ikinci yarısında gelişen ve kemalizmi tamam- layan Türk milliyetçiliğidir. Bugün

ceğimiz milliyetçilikleri kendilerini hem müslüman halklardan ve hem de Türkiye toplumundan koparıyor. Dolayısıyla devlet ve rejimi bir ba- kımına tehlikeye sokan bu durum MSP, RP veya Erbakancılık olayı tara- fından iyi farkediliyor. Cumhuriyet ve Türk milliyetçiliğinin, "Milli Görüş" denen görüşle bu tehlikeden kurtar- maya çalışıyor. Batı ajansı ve siyo- nizminin işbirlikçisi olmak yerine, Arap yönetimleriyle işbirlikimizi geliştir- im diyorlar. Böylelikle Türkçü tek- rer eski konumuna, imparatorluk dö- nemindeki şah-şerf günlerine ve büyüklüğüne ulaştırmayı umude- diyorlar. "Milli Görüş" ideolojisi bu oluyor.

Bu ise, özünde öyle fazla islami de- ğil. Türk milliyetçiliğinin bir maske- lik biçimlerinden birini ifade ediyor. Örneğin, bir İran islahat devrimi var- ki, içinde devrime, anti-empyalizme, anti-siyonizme yönelik çok şey bulunabilir. Fakat Erbakan islamiçiliğinde bu anlamda hiçbir şey bulunamaz. En gerici Amerikancılık biçimiyile özünde olumlu olan islami öğelerle karşı bir islamiçilik sergile- yiyor. Türk, Osmanlı islamiçiliği dedi- ğimiz tarzda, sünni gericiliği ve Nakşi tarikat çerçevesinde yapıyor. Bu şekilde devrimci ve saği esas aldığını, önceliği alevi kesimi içinde Er- bakan pek tutuluyor. Hatta halktan sünni kesime de fazla dayattırıyor. Çünkü o bir devlet ideolojisiydi ve esas olarak devlet dayanıyor; daha çok imam hatipleri, devletin bu tutu-

tamamlanmadan kalıyor. Sorunun bir yanını bazı yönleriyle kısaca böyle belirtilirken sonra, şimdî sırasıyla diğer iki hususa, yani şimdî gerçek durumun nasıl anlaşılması gerektiği, lehine mi aleyhine mi olduğu sorusuna ve buna bağlı olarak bir de Ekim Devriminin günümüzde reel sosyalizmin Kürdistan üzerindeki etkilerinin neler olduğu hususuna da bazı açıklıklar getirebilmek mümkündür.

Sosyalist sistemdeki dağılıma başlayan yeni süreç kapitalist dünyaya bir savrulma ve kapitalizme buluşma olsa da, bu durum kimsilerin sandığı gibi yoksul ülke ve halkların aleyhine bir durum değildir. 70 yıldır dünya politikasında egemen olan iki kutupluluğun ve 2. Dünya Savaşının ardından oluşan sosyalist statükonun parçalanması ve yeni bir süreç başlaması birçok yönden olumlu ve yararlıdır. Ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin özüne eskisine nazaran şimdî daha da açık hale gelmiş olduğu.

Sovyetler Birliği'nde Gorbaçov'un işbaşına gelmesi birlikte hızlanan ABD'ye yanaşma ve uzlaşma politikaları üzerinde yaptığı ilk değerlendirmelerinde bile Parti Önderliğimiz, iki sistemi ve iki kutuplu zıtlaşma ve uzaklaşmanın genelde bir kilitlenmeye yol açtığı, sistemlerin birbirine yakınlaşması ve karışmasının bu kilitlenmeyi çözmeye açısından olumlu bir işlev göreceğini vurgulamıştı. Dolayısıyla kapitalizme savrulma da olsa bu buluşmanın gerekli olduğuna işaret etmişti. Şimdî bu gerçekliğin daha da belirginleştiğini görmekteyiz. Çünkü kapitalizm tarafından köriklenen insanlığın genel sorunları aialibidince boyutlanmış ve ağırlaşmışken, eski statüko ve kutuplaşma çokça sınırlıdır. İnsanın aksine aslında kapitalizmi rahatsızlamaktadır. Yani reel sosyalizmin geçmişte yaptığı, bir anlamda dünyanın en sorunlu kesimini kapitalizmden koparmak, böylece de kapitalizm için büyük bir rahatlama yaratmaktır. Gerçi kapitalist-empyalist sistem bu biçimde birtakım kaynaklarını yitirmiş oluyorsa o daha yaratılan rahatlama bu kaynak kayıbından daha çok önem arzlemektedir. Sistemler arası tecrit ve kopuşma geliştiçe, derinleştiçe kapitalizm daha çok bütünselleme olanağı buldu ki, NATO bunun somut bir ifadesi oluyor- ve böylelikle de iç çekişlerini daha yönlenebilir kılınan kavuştu. Sosyalizmden yapılan sağ ve sol sapmalarla da kapitalizmin işine yaradığı geçeri düşüldürse, sözkonusu süreçten bir bütün olarak karlı çıkan kapitalizm olduğunu görmek daha da belirginleşiyor.

Son değerlendirmelerinin birinde, Parti yapısına sunduğu bir raporda Başkan, bu durumu şöyle izah ediyor:

"Kapitalizmdeki bu rahatlama onun öz yeteneğinden kaynaklanıyor, reel sosyalizmin kendi içindeki saplantıları uzun süre yaşamasından kaynaklanıyor. O halde sağ savrulma veya tekrar buluşma gelişmelerinin doğa bir sonucudur."

"Bu durumda gelişmenin özünü bakıldığında, kapitalizmin rahatsızlığının da sona erdiğini görüyoruz. Reel durum sorunun başlangıcıdır. Reel sosyalizmin dev gibi sorunları şimdiki kapitalizme ihraç olmaktadır. Yani kapitalizmin üzerine oturduğu sistemlerimizi kutuplaşmaya dayanan siyasal ve askeri stratejileri ve hatta ekonomi politikaları şu anda tam bir açmazın içine girmiş buluyoruz."

(...)
"Genel olarak bakıldığında kapitalizm kendi sorunlarının kaynağında düşüyor ve onlarla başbaşa kalıyor... Bundan sonraki gelişmeler sistemler arası bloklaşmaya mahkum olmayacaktır artık. Ve siyasal bu bloklaşma dayalı olarak yürütülmeyecektir. Bu durum halklara ve uluslara büyük

bir siyasal gerçekleşme alanı açacaktır."

"Sistemlere dayalı yaklaşımların yerini, daha çok insanlığı amansız bir şekilde tehdit eden kapitalizm kaynaklı sorunlara karşı insanın kurtuluşunu zorlayan yaklaşımlar alacaktır. Bu sorunlara karşı, bireyin, insan hakları olarak; toplumun, demokrasi olarak; halkların, ulusal kurtuluş olarak cevap bulacağı bilimsel sosyalizm yeniden tüm canlılığıyla rolünü oynayacaktır. Kapitalizmin yükü sorunlar dosyası üzerine bu şekilde gitmek her zamankinden çok daha fazla geçerlilik taşımaktadır. Bilimsel sosyalist teorinin kendini pratikte doğru bir tarzda gerçekleştirmesinin koşulları bugün daha da açıktır."

Gerçekten de siyasal gelişmelerin alabildiğine hızla bir seyir izlediği günümüz dünyasında, belirtilen olguların her geçen gün daha da netleştiğini görmekteyiz. Örneğin, Varşova Paktr'nin pratikte işlevsiz kalsıyorsa birlikte, NATO'nun da bundan doğrudan etkilediği ve işlevsiz kaldığı, emperyalistlerin şimdilerde NATO'ya yeni işlev bulmak için harıl harıl çalışmakta olduğu ve bu konu-

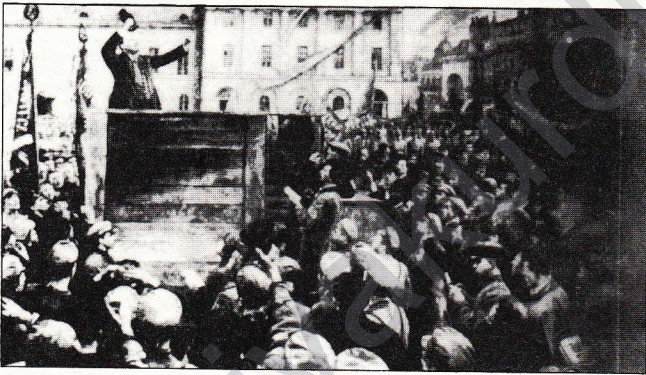
lhisiz bir durum bu süreçte de ortaya çıktığını ve tüm dünyada önemli gelişmeler, uyarılara ve olumlu etkilere yol açan Ekim Devrim'in, Kürdistan için tam tersi bir rol oynadığını görmekteyiz.

Yani sosyalizm genelde olduğu gibi Kürdistan toplumunun sorunlarına da çözüm getirmesi gerekirken, bizim için gerçekleştirecek olan çözümün bir süreçtir. Burada sözü edilen sosyalizm teorisi veya ideolojisi değil, belli ki pratidir, yani gerçekleşen sosyalizmdir. Daha 1920'lerde Lenin döneminde bir Türk-Sovyet ilişkilerinin alması olduğu biçim, taktik düzeyde de olsa o dönemde kemalistlerle geliştirilen ilişkiler ve bu çerçevede sunulan destek, Kürdistan'a tamamen olumsuz biçimde yansımıştır. Aslında bölge geneli açısından da benzer bir durumdan söz edebiliriz. Batı kapitalist-empyalist sistemi gibi, Sovyet sisteminden Ortadoğu halkları üzerinde etkili ve etkisi de aleyhine bir nitelik arz etmektedir. Ancak, Sovyet yönetiminin özellikle kemalist Türk milletiyetliği ile Arap milletiyetliği açısından oldukça pozitif bir yansımaları olmuştur. Sovyetlerin

böyle bir sistem çözülmesi ve yıkılışının bizim için pek bir kayıp sayılmayacağıdır.

Zaten PKK önderliğindeki Kürdistan Devrim'inin, tam da bu sistemin çözülmesi bir süreçte en önemli atılmaları kaydetmesi, bu gerçekliğin pratikte en iyi ifadesi ve doğrulanması değil midir? Bilimsel sosyalizmin ilkelerine son derece kararlılıkla sahip çıkan ve çok yönlü yoğun baskı ve saldırılara rağmen bundan asla taviz vermemiş Partimizin kaydedtiği bu başarılı pratik, aynı zamanda bilimsel sosyalizmin yaşatılmakta olduğunu, eğer gerekince temsil edilebilirse eskisi kadar sorunlara güç getirmeye devam ettiği olduğunu da mütevazaki fakat sağlam bir kanıt olmaktadır. Ve inaniyoruz ki, Ekim Devrim'inin günümüzde gerçek anlamda temsil de ancak bu şekilde olabilir.

Sonuç olarak, Ekim Devrim'inin ve sosyalizmin geleceği için, diğer bir deyimle insanlığın geleceği için ne söylenebilir? Reel sosyalizmin çözülmesi üzerine, kendinden geçerek adeta zafer sarhoşluğuna kapılan kapitalist-empyalistlerin güçlü insanlığın geleceğini ve umudunu

da hayli güçlüklerle de daha şimdiden karşılaşıyor ortadadır.

Yine eski Doğu-Batı çekişmesi sürecinde hasıratlı edime olanağı bulunan emperyalistlerarası çekişmelerin giderek su yüzüne çıkmakta olduğu, özellikle ki Almanya'nın birleşmesiyle birlikte Almanya'nın birleştiği bir Avrupa ile ABD arasındaki çekişme ve rekabet durumunun daha şimdiden uç verdiğini, ABD ile her konuda aşırı biçimde tavır aldığını dolaylı teşhir olan Thatcher'ın bile daha fazla yönetimde kalma ve bu konumunu sürdürme olanağı bulamayıp istifa etmek zorunda kaldığı görülmektedir. Kuşkusuz bütün bunlar işin henüz başlangıcı niteliğindedir ve süreç içerisinde bu durumun daha da kızışacağı kesindir.

Görüldüğü gibi reel sosyalizmin çözülmesi ve yol açtığı gelişmeler, aleyhine olmaksın, bizden bir şeyler alıp götürmekten ziyade; mevcut statükonun parçalanması ve iki bloklu kutuplaşma sonucu tepede meydana gelen kilitlenmenin çözülmesi ile ortaya çıkan yeni denge ve safhasına durumları içerisinde bize daha rahat gelişme ve yol alma olanakları sağlamaktadır.

Ekim Devrimi ile daha sonraki reel sosyalizm sürecinin bölgesim ve ülkemiz üzerindeki etkilerine gelince, bu konuda olumlu etkilerden söz edebilmek pek olanaklı değildir. Sosyalist ülkeler pratiğinde görülen tüm olumsuzluk ve sapmalarla rağmen, yukarıda da belirtildiği gibi, Ekim Devrimi insanlığın gelişmesine önemli oranda damgasını vurmuş son yüzyılın en önemli olgusudur. Ancak Kürdistan açısından işin ta-

Türk ve Arap ulusçuluğuna katkısı büyüktür ama Kürt ulusuna yansımaları tamamen olumsuzdur.

Objektif bir durum da olsa 1920'lerde kemalistler Kürdistan üzerinde tahakküm kurar ve bunu Lozan gibi uluslararası zemlerinde de pekiştirirlerken, Sovyetlerden alması oldukları maddi ve siyasal desteğin önemli büyüktür. Aynı durum kemalizmin Kürdistan üzerinde uygulaması giriştiği imha ve asimilasyon sürecinde de geçerlidir. Ağrı ve Dersim hareketleri karşısında Sovyetlerin yine kemalist destekler tutumları sergilemesinin sosyalistlik adına iler-tutar bir yanı yoktur. Yine TKP gibi bir hastalıklı yapıyı yarım asırdan fazla besleyip ayakta tutarak hem Türkiye sol hareketinin hem de Kürdistan'daki halk hareketlerinin gelişimini önemli oranda desteklemiştir. "Kapitalist olmayan yul" teorileriyle ırkı Türk ve Arap milliyetçiliğine kan vermekle Ortadoğu halklarına ne büyük kötülük yapılmış olduğu bugün Türkiye'deki 12 Eylül faşist rejimi, Irak'ta faşist Saddam diktatörlüğü örneklerinde pek iyi görülebilmektedir.

Kıscası Kür-Türk-Sovyet ilişkileri veya Sovyet-İrak ilişkileri somutunda gerçekleşen sosyalizmin Kürdistan'a olumsuz yansımaları, başlangıçtan günümüze kadar devam etmiştir. Öyle ki, Sovyetler Kür ve Kürdistan gerçekçi ile Kürdistan'da uygulanan sömürgeci-faşist katliam zamanı karşılarında zaman zaman kapitalist-empyalistlerden bile daha geri ve olumsuz bir tutum sergileyebilmişlerdir. Bunun pek çok somut örneğini saymaya gerek bile yoktur. Burada anlaşılması gereken,

karartmaya yetecek midir? Buna kesinlikle hayır diyor ve sosyalizmin insanlığı bundan sonraki katkılarını konusunda Genel Sekreterimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşın sözlerine kulak veriyoruz:

"İnsanlık bloklararası siyasal ekonomik çatışmalardan kurtulma yolundadır. İnsanlığın sorunlarının kaynağında kapitalizmin bulunduğu çıplak gerçekçi açığa çıkmıştır. İnsanlık, sorunlarının çözümünü çekişmelerin ana merkezinde aramaya başlamıştır ve daha duyarly, daha soğukkanlı yaklaşımlar olgunlaşmaktadır."

"Günümüz dünyasında bireyin özgürlüğü daha çok konuşulacak ve bu, toplumsal demokrasi ihtiyacını karşılayacak, demokrasi canalıcı bir gerekisine olarak kenditabansal hareket üzerine oturacaktır. Aynı şekilde ulusal kurtuluş hareketlerinin daha bir yaygınlaşacağı ve bunun salt reel sosyalizme dayanan hareketler olmayacağına, bütün dünyaya dağılacığına tanık olacağız. ABD'ye bağlı birçok ülkenin kendilerine özgü değişim süreçlerine göre ulusal kurtuluş sürecine girmeleri kaçınılmazdır."

"Bir bütün olarak insanlığı tehdit eden boyutlara varmış çevre sorunlarına, ahlaki yozlaşmalara, kültür-süzülge, tüketim çığınlığına, teknolojik başboşluğa karşı insanlığın köklü ve ciddi çözümler için arayışa yöneleceği, bu temelde işin sosyalist ütopuya çok iş düşeceği açıktır."

"Reel sosyalizmin hatıralarından, yanlışlarından ve inanca girmiş olduğu sapmalardan arınarak mevcut gelişme seviyesine cevap veren; kaba boyutlarıyla değil, özellikle ah-

laki, kültürel boyutlarıyla cevap vermeyeni bir gündem maddesi olarak belirten bir rol üstlenmesi beklenmelidir."

"Daha önce salt siyasal boyutu bir devrim olarak düşünen sosyalist devrimin taşıdığı mesajlar bütünüyle açığa çıkacaktır. Hiç şüphesiz sosyalı yeni devam ettirecek birlikte, ama; daha çok kültürel, ahlaki, bireysel özgürlüğü gündemleştiren ve bunu garantiye alan, siyasal kurtuluşunun insanın genel kurtuluşuna bağlayan, bu temelde çözümleri zorlayan bir arayış olacaktır."

"Mevcut deneyimden çıkarılacak en önemli sonuçlar bunlar olacaktır. Sadece birkaç unsur özgü gelişme ve kalkınma sorunlarının çözümünü sosyalizmi kutuplamayacağı anlaşmıştır. Sosyalizmin salt bir ekonomik kalkınma, hatta siyasal gelişme sorunu olmadığı, tam tersine bireyin özgürlüğü gelişimi olduğu kavranacaktır. Bunun da bir bütün olduğu, bazı insanların tekel olmaksın çıkarılması gerektiği, ayrıcalıklı uluslar döneminin sona erdiği ve ayrıcalıklı uluslar karşı mücadelede zorunluluğu kendini gündemleştirmiştir. Sosyalist enternasyonalizmin eskiden daha fazla anlam kazandığı, insanlığı bir bütün olarak kavramak zorunda olduğu bir döneme girmiş bulunuyoruz. İnsanlığı sorunlarına eğilirken, ulusal yapıya dikkat etse de, bunu esas almayacağı, insanlığın genel sosyal düzeyini esas alacağı, sosyal kurtuluşun dercesinin insanın kurtuluşuyla siki sikiya bağlı olacağı, ulusların da kurtuluşunun bunlarla birlikte ele alınacağı bir formülasyona gitme gündemleşecektir."

(...)
"Devletin genel terörüne karşı halkların genel şiddeti, siyasal gösterisi ve bunun yükselen bir temposu gündeme gelecektir. Yoğun ve sürrekli bir özgürlük mücadelesi bireyi oldukça içine çekecek, bireyin mücadelesi etkinliği daha kapsamlı ve genişkin olacaktır."

"Hiç şüphesiz bütün bunlar öncünün inkar anlamına gelmez. Öncü olacaktır, öncünün yol göstericiliği devam edecektir. Ama eski tarz öncülüğün de koşulları gitmiş zorlanmakta, bunun eski tarzda gerçekleştirmesinin koşulları ortadan kalkmaktadır. Yaratıcı yani ağır basan, demokratik vurgusu yüksek, merkezietçiliğin bürokrat bastırılacağı varmayacağı ve bireysel yaratıcılığı önem veren bir biçimde olacaktır."

"Proletarya dağılılığundan bürokratik devletin doğuşu ve onun da neredeyse faşizme bile yataklık edeceği biçimlere varışına, biraz da partilerdeki merkezietçiliğin asiri değişmesi ve bu merkezietçi yapının içinde yer alan biri veya birilerinin kolektivizmi kendi tasarruflarına almaları neden olmuştur. Bu, küçük bir azınlığı ayrıcalıklı bir konum yaratmış ve devamen baskı, sömürü geliştirmiştir."

"Dolayısıyla bu tehlikeli durumu bertaraf etmenin yolu, öncüyü yeni tarzda biçimlendirmek oluyor. Öncü, bireysel katılım özgürlüğü kolektivizme esaslarında garantiye alan, demokrasiyi, halk demokrasisini, ulusların eşitliğini gözetken bir politika ile kendini gerçekleştirmek zorunda olacaktır. Öncü, bir halk kendisi sorunlarını bilinc ve pratik düzeyde çözümlenecek seviyeye gelinece kadar gerekli ve şarttır. Ve öncü de giderek halka bu yeteneğe ulaştırılmak ve bu temelde görevine son vermek durumundadır."

"Yeni dünya, ortak sorunlara karşı kolektif mücadele, kolektif yaratıcılık ve kolektif katılım kendini her zaman dayatacağıdır. İnsanlık, her zaman kendinden daha fazla insan olmanın özelliklerini konuşturacaktır."

Ekim Sosyalist Devriminin özü ve anlamı da zaten bu değil midir?

PKK 12. MÜCADELE YILINI GERİDE BIRAKTI

13. MÜCADELE YILINDA PARTİLEŞMEDE YOĞUNLAŞARAK ÖZGÜRLÜK VE BAĞIMSIZLIĞA KOŞUYOR!

Partimiz PKK 12. yaşında. Çok büyük kavgalara, inş çışklara tanık olmuş, ama özgürlük ve bağımsızlık doğrultusunda şaşmadan savunan, bunun örgüt ve eylem silahlarına ulaştıran zoru, onca değerlerin yaratıldığı bir 12 yıl. Yok oluşun eşiğine getirilen, kimliklesleştirilen ve kişisizleştirilen bir ulus dilrten, ayağa kaldıran, özgürlük kavgasının öznesi konumuna yükselten bir 12 yıl. Bin yıllara, bu bin yılların tahribatlarına, kemikleşmiş değerlerine meydan okuyan, her düzeyde bunlarla savaşımın eksik olmadığı, dolu dolu bir 12 yıl...

Ve Partimizin 12. mücadeleyi çok önemli gelişmeler sahne oldu. Halkımız, ulusal uyanış ve kimliğine sahip çıkış tutumunu halk ayaklanmaları (Serhildana gel) ile konuşturdu. O bakımdan Partimizin kuruluşunun 12. yıldönümünü daha coşuklu, daha görkemli kutlamak için çok daha önemli nedenlerimiz var. 12. mücadeleyi içinde Partimizin II. Ulusal Konferansı'nın başarıyla yapılmış olması, bu yıldönümünde büyük sevinç ve gururumuzun diğer bir vesilesidir. Denilebilir ki, Partimiz önderliğinde halkımız, gerillası ve serhildanlı ile, yoğunlaştırılmış özek savaşın taktik planlarını büyük ölçüde bozdu ve 90 yılını, yani 12. savaşım yılını esas alarak bir başarı yılı yapmasını bildi. Gerilla ve serhildan dinamiklerine oturan ulusal kurtuluş mücadelemizin bu başarı grafiği, Partimizin kuruluşunun 12. yıldönümünü her yıla göre daha bir görkemli, daha bir coşuklu ve adına layık kutlamamıza dayatıyor...

Bu kutlayış, törensel gösterilere vurgu anlamına gelmiyor. Güncel görevlerimizi daha iyi özümseyerek, pratikte bunlara yüklenip taktik hedeflere ulaşmak oluyor, gerçek kutlayışın anlamı. Büyük zafer bir adım daha atmak, geçmiş olumsuzluklardan hızla sıyrılıp özgürlüğü avuçlamak anlamına geliyor.

Partimizin 12. mücadeleyi başarıyla tamamlamak demek, var olanla yetinmek anlamına gelmiyor. Tersine daha büyük, daha ağır görevler, mutlak üstesinden gelmeye gereken görevler yüzüyoruz. Devrimimiz çok kritik bir dönemeçten geçiyor çünkü. Kısaca dünya, bölge, Türkiye ve Kürdistan'ın son durumuna baktığımızda Partimizin 13. mücadeleyi içinde çok kritik görev ve tehlikelerle karşı karşıya olduğumuz gerçekliği çok daha iyi netleşecektir.

Sovyetler Birliği'nde başlayan "Perestroika ve Glasnost- Yumşama" süreci reel sosyalist dünyaya köklü dönüşümlere ön ayak oldu, ciddi etkilerde bulundu. Doğu Avrupa ülkeleri kapitalist restorasyon sürecini yaşıyorlar, Batıya bütünleşmek yolundadırlar. Doğu Almanya, Federal Almanya tarafından yutuldu. Sovyetler Birliği kendi içinde gerileyen eğiliminin ağırlık kazandığı bir süreçte yaşıyor. Varşova Paktı kağıt üstünde bir şey olarak kaldı.

Bütün bu gelişme ve değişimlerin dünya dengelerine ez etkisi olmadı. Sovyetler Birliği'nin emperyalizme uzlaşma, barışma, "yeni bir dünya düzeninde buluşma" politikası ve yaşadığı iç gelişmeler yüzünden siyasal ağırlığı giderek azalıyor.

Kısacası, reel sosyalizmin yaşadığı deprem ve bunun sonucu oluşan yeni dengelerin yerli yerine oturulması süreci, "yeni dünya düzeninin kurulması" olarak tanımlıyoruz.

Bu "yeni dünya düzeni"nin ögeleri şöyle belirliyor: Doğu Avrupa ve Sovyetler Birliği'nin kapitalist dünyaya entegrasyonu. Varşova Paktı'nın dağılması, NATO'nun eski işlevinin sona ererek yeni stratejik arayışlara yönelmesi, iki Almanya'nın birliği, ABD-Avrupa, Almanya-Avrupa ve diğer emperyalist devletlerin kendi aralarında kendi yeni ilişkileri... İşte "yeni dünya düzeni" olarak tanımladığımız tablonun çok kaba bir özeti...

Siyasal-askeri alanda görece tek kutuplu görünen dünya, ekonomik alanda çok kutupluğa paralel olarak, yeni öne fırlamaları ve gelişmeler sahne olacaktır, eşitsiz gelişim yasası gereğince. Bu anlamda ekonomik alanda zayıflayan ABD'nin siyasal-askeri üstünlüğünü daha uzun süre sürdürebilmesi mümkün görünmüyor...

Dünyamız bu yeni dengeleri henüz oturtabilmiş istikrar kazanabilmiş değil. "yeni dünya düzeni"nin istikrar kazanabilmesi, Sovyetler Birliği'ndeki ve "sıcak bölgeler"deki gelişmelerin kaderine bağlı olacaktır.

Soldan sağa: Hüseyin Yüce, Sakine Cansız, M. Can Yüce. (Canakkale Cezaevi)

Bu bağlamda Ortadoğu, dünya politikasında ve yeni dünya düzeninin biçimlenmesinde, oturmaşında çok önemli bir etkiye sahiptir. Bölgenin savaşım eşiğinde seyreden krizin çözümü ve bu çözümde tarafların oynadığı rol ölümsüz dünya güc ilişkileri ve dengeleri biçimlenme eğilimindedir. Dünya politik dengeleri hesapları biraz da Ortadoğu krizinde değerlendirmiş, biçiminde bir değerlendirmeye yapılırsa, bu abartı olmayacaktır.

Bölgenizde, Saddam hegemonyasının yarattığı bahaneler zemininde emperyalist savaş zırtları artıyor. Bu olası emperyalist savaşın hedefine esas olarak bölge halkları ve devrimleri vardır. En başta da Kürdistan halkı ve Kürdistan devrimi! Olası bir emperyalist savaşta Kürdistan, önemli bir savaş alanı durumuna gelecektir. TC'nin saldırgan ve emperyalist politikaya koşmuş tutumu bu olasılığı gündeme getiriyor.

Ortadoğu'nun kriz ortamı, yeni ittifaklar, safsafmalar, düşmanlaşmalar vb. oluşmaları birlikte getirdi ve sürüyor. Tavirler, politikalar, stratejiler yeniden kuruluyor, harmanlanıyor vb...

Dünyamızın geçirmekte olduğu yeni ilişkiler, çelişki ve oluşumlar, böl-

gemizin savaş eşiğinde yaşadığı kriz ortamı, Kürdistan devrimi açısından kritik bir dönemeç işaret ediyor. Bu yeniden oluşum, "yeniden yapılanma" ve buna ekleneni Kürdez krizi, ulusal kurtuluş mücadelemiz için çok önemli değerlendirmeleri dayatıyor. Dönemin avantaj ve dezavantajları çok boyutlu, karmaşık ve değişken bir nitelik sunuyor. Bu anlamda dönemin avantajlarından sonuna kadar ve doğru bir tarzda yararlanmak, dezavantajları etkisizleştirmek, bu etkilerden devrimi korumak yaşamsal önemdedir; stratejik ve taktik ustalık gerektirir.

Dünyamızın ve bölgenizin yaşadığı son gelişmeler ayrıntılı bir çözümlemesini yapmıyoruz. Devrimimizin üç koşulları açısından, kritik bir aşamadan geçtiğini hatırlatarak, görevlerimizin ciddiyetini ve yaşamsal önemini vurgulamak istiyoruz. Bu bakımdan, yaşadığımız döneminde, her zamandan daha fazla ölçüleri devrimciğimiz ve Parti militan öçülerinin eksiksiz tuturulması gerektiği gerçekliğine işaret etmek istiyoruz. Yetmez ve yeterli, parti-

derine sahip çıktı. Bu, tarihsel önemde bir olgudur. Devrimin başarım zorunda olduğu önemli bir engelin aşılmasıdır.

Kürdistan halkı Partimizin ulusal kurtuluş çağınına gerekli karşılığı vermiştir. Bir dizi baskıyı, acıyı, zulümü, sürgünü, açlığı ve katliamları göze alarak çağımızda yarı vermiştir. Kendi davasını sahiplenerek, kavganın, siyasetin tarihsel öznesi rolünü üstlenerek yapımıştır bunu. O halde bizde sorun, yılların siyasal sahnesine çıkarması değerlidir. Yığınlar, ezilen ve sömürülen Kürt kitleleri mücadeleden orta yerindedirler. Mücadele istekleri, kararlılıkları, fedakarlıkları, dayanıklılıkları gün geçtikçe geliyor. Bu, kolay sağlanamaz eylem. On yıllardır soluk soluğa verilen kavgalamalar, şehit kanları ve Partimizin bitmez tükenmez çabalarıyla bu sonuca ulaşıldı. Özellikle, son altı yıllık birleşme savaşımın bu kitleleri kalkışta belirleyici bir rolü olmuştur.

Mücadelede açılım sağlamada esas sorun "partileşme" noktasında odaklanıyor. Bu sorunun yakıcılığı doğrudandır ki, Partimizin II. Ulusal Konferansı ana gündem maddesi olarak partileşme sorunlarını alyor, tartışıyor ve güçlü kararlara ulaşıyor...

Partimizin tarihi incelenirse, bizde atılan her adımda, kazanılan her mevzide, yaratılan her değerde, kaydedilen her aşamada Partinin, Parti Önderliğinin kritik dargısı vardır. Öncülek problemi çözülüyor, yetkinleşmeye yaklaşıyor, adına layık bir çalışma tutturuluyor, kendini netleştiriyor ölçüde açılım sağlanıyor, atılım yapılabiliyor, kritik mevzilere ulaşılmıştır. Tersine, öncülek konumunun bulanıklığı, yanlışlıklar ve yetmezlikleri yaşıyordı, amatorlar bir çalışma içinde bulunduğu dönemlerde ise, henemize kayıplar, gelişmeler, gelişmeler, tikanma vb. sonuçlar yaşılmıştır. Bu anlamda öncü çekişme sağlamaştırma, netleşme, adına layık hale getirmek yaşamsal önemdedir.

Bizde Parti ortamı, militan-kadro yapısı basta, belirsiz, bulanık, yetmez ve yanlışlı olmaya tahammül göstermiyor. Bu gibi durumlarda yapıyı ameliyata almak, gerekli düzeltme ve tedavi kararlarını alıp pratiğe aktarmak, bunu en doruksal düzeylerde ele almak kaçınılmaz bir zorunluluk oluyor.

Bu anlamda Partimizin II. Ulusal Konferansı doruğu, partileşmeyi yeniden ele alması, yaptığı çözümler, aldığı kararlar ışığında köklü bir düzeltme, eğitime, yeniden biçimlendirme ve çizgi devrimciliği yakalamaya sürecini başlatmıştır. Bu süreç, sürecin özünü ve dayattığı görevleri kavramak, dönemin taktik güc hakim olmasi açısından da önemlidir. Esas halka yakalanmadan, Partileşme sorunu doğru çözümlenmez, doğaldır ki, büyüyen mücadelemizin dağ gibi sorunları atından kalkmak mümkün değildir.

Partileşmek, Partinin ideolojik-politik, örgütsel düzeyini tutturmak, anlık ve duragan bir olay değildir. Sürekli, kesin kararlılık ve bitmez tükenmez bir çabayı gerektirir. Partileşme sorununun donmuş, bitmiş-tamamlanmış bir sorun olarak algılanıp Parti militanı, kendi gelişimini dondurmuş oluyor. Dolayısıyla hızla akıp giden yaşam ve mücadele gerçekliği karşısında çok ciddi yet-

mezliklere düşmesi ve en son olarak bir köşeye fırlatılması mutlak bir sorun oluyor. Bu anlamda "partileşmeyi II. Ulusal Konferansı'nda çözüldü" biçiminde bir yanlışlığı ve rehavete düşüyoruz. Tersine, örgüt ve birey düzeyinde II. Ulusal Konferansı çözümlenmeleri ve kararları ışığında muazzam bir düzeltme, eğitim, kendi kendini aşma, yenilenme ve Parti düzey ve öçülerini tutturma çabaları yoğunlaşmamız, bunda sürekli derinleşmemiz ve bu çabalaları sürükleyici kılmamız kaçınılmaz bir zorunluluktur...

Kısacası, dönemin üstesinden başarıyla gelebilmenin, mücadeleyi yeni yüksek aşamalara ulaştırmanın ana halkası partileşme sorununu pratikte çözümlenmek, bunu sürekli kılmak, partileşmeyi etkili araçlara ve güvencelere dayandırmak oluyor. Taktik önderlik, militan yarı noktalar ortaya çıkan sorunları yetkince aşabilmek, dönemin görevlerine egemen olabilmek... İşte tutturulması gereken ana halka budur. Bunun için Partimizin II. Ulusal Konferansı gerekli adımları, çözümlenmeleri ve doğrultuyu yetkince veriyor. Geriye bunları doğru özümsemek ve yaşama geçirebilmek kalıyor.

Arkadaşlar!

Özel savaşım ülkemizdeki politikası, savaş taktikleri, uygulamaları vb. biliniyor, bizden daha iyi bir şekilde. TC'nin iç ve dış politikaları arasındaki somut pratiği ve olası yönelimlerinin odağında mücadelemizi bastırmak ve imha etmek vardır. Kürdez krizinde izlediği saldırgan, etkin, emperyalist merkezize bağlanmış politikasının ülkemiz ve Türkiye'ye yansıyan faturası bu gündün kestiriliyor. Kürdez barışmasında ülkemizdeki askeri yığınlar rolümlerini boyutlara çıkarıldı, silahlanma alanında önemli mesafeler kaydediliyor. Botan'ı insanlardan ve tüm canlılardan arındırma çabaları görülmemiş vahşet düzeyinde sürdürülüyor. Topyekün bir imha ve bastırma hareketiyle yüzüyoruz, bu çabalarını yoğunlaştırmış bulunuyoruz... Kısacası Kürdez krizinin yarattığı karmaşa ve fırsatlarıdın sonuna kadar yararlanarak işimizi bitirmek ve son tahlile Kürdistan sorununu şu veya bu biçimde çözümlenemiyor, bunu kısa sürede başama kararındadırlar. O bakımdan tüm barabarlıklarını ve vahşilikleriyle saldııyorlar...

Bu yoğunlaştırılmış ve vahşet özek savaşına karşı gerilla ve serhildanlardan oluşan ulusal kurtuluş savaşımızı daha da geliştirip yükseltmekten başka bir seçeneğimiz yoktur. Kürdez krizi ve karmaşasının ögeleri, etkilenleri değişkendir, istikrarsızdır; dezavantajlarını yansıtıyor, avantajları, olası yedeklikleri de vardır. Devrimimiz güçlü araçlarla ve silahlarla donattığımız ve tüm halkımız ulusal kurtuluş kavgasına serfer ettirmiş ölçüde dönemin avantajlarından yararlanma, dezavantajlarını etkisizleştirme şansımız artar. Bu noktayı sürekli akıldta tutarak, tam bir saldırm ve fetihme ruhuyla, tam bir atılganlıkla gerilla savaşımını yaygın ve derinleşmeye dayatmalıyız, serhildanları büyütmemiz, bölgesel-yerli ayaklanmalardan ulusal ayaklanmalara doğru

Devam 23. sayfa